

Kmm0660

கணபதி துணை.

660

சுராமாநகர்ப் புராணம்.

—❖(0)❖—

திருவாவடு துறை

ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

தரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ மீனாகுதிசுந்தரம் பிள்வரியவர்கள்

இயற்றியது.

2556

இது,

காணாக்தடி,

முரு வெலிலுக்குமணச்செட்டி யாரவர்களுடைய

குடும்பஸ்தர்களின் பொருளுதவியைக்கொண்டு,

இந்நூலாசிரியர் மாணக்கரும்

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பிழைத்தருமாகிய

வித்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரையுடன்

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சுரோதிஸ் ஆனியர்

1904

Copyright Registered.

$$\frac{1271}{2/24}$$

கிண்பதிதுணை.

மு க வு ளா .

சூனாமாநக்ரென்பது, பாண்டியுளநாட்டில், கிழக்கே வீரவ
னத்தையும், தெற்கே கோயிலுளாயும், மேற்கே மயூரகிரியையும்,
வீடக்கே திருமெய்யத்தையும் ஐவையுள நாழிசைவழித் தூரத்தில்
எல்லைகளாகப்பெற்று இவற்றினிடையே விளங்குவதொரு புராதன
சிவஸ்தலம்; இது சூனாக்குடி, சூனா, விசயாஸயபுரமெனவும்
வழங்கும்.

ஸ்தலவிநாயகமூர்த்திகள் இருவர்: (க) காட்சிவிநாயகர், (உ)
சங்கரவிநாயகர்.

ஸ்வாமியின்திருநாமங்கள்: சங்கரநாதர், சுந்தரேசரென்பன.

அம்பிகையின்திருநாமங்கள்: பார்வதி=பார்ப்பதி, மீனாக்ஷி=கய
ற்கணம்மையென்பன.

தீர்த்தங்கள்மூன்று: (க) சூரியதீர்த்தம், (உ) பொற்றாமரை,
(ங) விஷ்ணுதீர்த்தம்.

ஸ்தலவிசூஷம் இரண்டு: (க) இலந்தை, (உ) கடம்பு.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர்கள்: சூரியன், சூரன், பொன்னுண்ணி
சயநயதேவன், சங்கப்பிலவர்கள், திருமாலென்பவர்களு.

"இதைச்சூர்ந்துள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலங்கள் நான்கு: (க) திரு
வேலங்குடி, (உ) பலவானவர்குடி, (ங) ஆலத்திப்பட்டி, (ச) மா
லையிட்டான்.

மேற்கூறிய விசேடங்களையுடையதும், மிகப் பழமையானது
மாகிய இந்தச் சூனாமாநகரின் புராணத்தை வடமொழிமுதனாவி
விருந்திப்பொய்த்துத் தமிழில் இனியசெய்யுள்நடைபாக இயற்றிய
வர்கள், கவிஞர்ஐயருமானும்திருவாவடுதுறை ஆதினத்து மஹாவித்
துவிரானாகிய திண்சிரப்பூரம் ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்,

இந்நூலை அக்காலத்தில் ஆக்குவித்த பிரபு, காரைக்குடி முகு
லெ. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்களுடைய புத்திரரும் பெருங்கொ

மு க வு ரா..

யாஸியென்று மிக்க புகழ்பெற்றுவிளங்கியவருமான கிருஷ்ண சேட்டியாரவர்கள் ; இவர்கள் பெருமையும் இவர்கள் இந்நூல் செய் வித்தமையும் இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்தின் பின்புள்ள செய்யுட்கள் முன்றனில் நன்குபுலப்படும்.

இப்புராணம், முதலில் தூட்சிவிநாயகர் துதிமுதலியன அட ன்மே கடவுள்வாழ்த்தும், அவையடக்கமுதலியனவும் அமையப் பெற்றுப் பின்னர்க் திருநாட்டுப்பீடமுதலிய பத்துப் பட்டவரூபப் புகளாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதன்செய்யுட்டொகை ௫௩௬.

நாலாசிரியர்பெயரைக்கேட்கவே செய்யுள்நடையும், பொருள மையும்தியும், சிவோத்கருஷங்களும், சிவ்ஸ்வாதித்யமும், கற்பனை முதலிய னவும், மிகச் செவ்வையாக அமைந்திருக்குமென்பது, இக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவேகிகள் யாவருக்கும் நன்குபுலப்பட்ட விஷ யமாதலால், யான் அவற்றைப்பற்றி யாதொன்றும் எழுதத்துணிக் தேனில்லை.

இந்நூலைப்பதிப்பித்ததில் எனக்குப் பொருட்கவலையில்லாதி ருக்கும்படி முயன்றவர்களும் கல்வியறிவொழுக்கங்களாம் சிற ந்து விளங்குபவர்களுமாகிய காரைக்குடி அறுபத்துமூவர்மீடம் ம-நா-நா-ஸ்ரீ ராம. சோ. சோக்கலிங்கச்சேட்டியாரவர்களுடைய பெரு ந்தகைமை மிகப் பாராட்டற்பாலது.

இங்ஙனம் ஆதரிப்போர் சிலரேனுமிருப்பின் மகோபகாரிகளா கிய பிள்ளையவர்களியற்றிய இனியநூல்கள் பலவற்றுள் இதுவா யில் அச்சிடப்படாமலிருப்பனவற்றைப் பதிப்பித்து யாவரும் எளி திற்சிபுறும்படி வெளிப்படுத்தாதற்கு மிக அனுகூலமாக இருக்கும். திருவருள் துணைசெய்யவேண்டும்.

இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதையன்.

சூசீபத்திரம்.

பக்கம்

கடவுள் வாழ்த்து
ஆக்குவித்தோர்.
அவையடக்கம்
சிறப்புப்பாயிரம்
திருநாட்டுப்படலம்
திருநகரப்படலம்
நைமிசவனப்படலம்...
சூரியன் பூசித்தபடலம்
சூரன் பூசித்தபடலம்...
பொன்னான விசயாலய தேவன் திருப்பணிப்படலம்
பென்னான விசயாலய தேவன் நிருத்ததரிசனஞ் செய்தபடலம்
சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்
திருமால் பூசித்தபடலம்
தலவிசேடப்படலம்
இந்நூலின் அரும்பதவுரை

கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சூராமாநகர்ப் புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

காட்சி விநாயகர்.

பூமேவு செந்தமிழ்ஞ்சகர்மொழி யிரண்டினொன்று போன்
றோர் துணி, னாமேவு வகையுதித்த மடங்கல்பிறப் பிடத்திழிபுநாடி
காண, வோமேவு ருஞ்சரமு மப்பிடியுங் கலப்பவுதித் துலக மெல்
லாக, தாமேவு விதம்பொவியுங் காட்சிமால் களிற்றினி ரு சரணஞ்
சார்வாம். (க)

சங்கர விநாயகர்.

மருவுபெரும் போகமெலா மொருங்கடைவான் பூசைபுரி
மான்பு வாப்த்தோர், திருவுதர மளவிற்கே சுருங்கிற்கே வென்று
விழி செலுத்தா தாற்றப், பொருவுதவிர் பேருதரத் தொடுபொலிந்து
நாற்பயனும் புவனத் தியார்க்கும், வெருவுதவிர் தருளுமொரு சங்
கரமால் களிற்றினடி மே.சி வாழ்வாம். (உ)

சுந்தரேசர்.

பொன்பூத்த தாமரையிற் குடியானு ரெடியானும் போற்றி
யேத்த, வுன்பூத்த களிபடையாக் கடம்பினடி வசிப்பதினு பேற்ற
மிக, மன்பூத்த நாற்பயனும் வழங்கிறுங் கனிதுமும் வதரி நீழற்,
கொன்பூத்த பொலிவினமர் சுந்தரே சரர்மலர்த்தாள் குறித்து வாழ்
வாம். (ங)

கயங்கணம்மை. வேறு.

மயிற்க ணம்மையும் வீழ்ந்துழ லேதுவாம் வழிச்செலிஇ மா
ழரிந்து, செயற்க ணம்மைசீற் றுயினு மறாவகை செய்தெனவ பெ
ணும்வாயிற், பெயர்க ணம்மையு மெடுத்தினி தாண்டவன் பேர
ருட் பெருமாட்டி, கயற்க ணம்மைபொற் பாததா மரைமலர் கருத்
திருச் துபுவாழ்வாம். (சு)

சபாநாயகர். வேந்.

சுனாயமர் மிடந லாளும் புயத்தமர் தரும ராவு
மிடையமர் புலியு மாட விடத்தமர் மிடந லாளும்
புடையம ரராவு மற்றைப் புலியுங்கண் வெப்ப வேதத்
தொடையமர் மன்று ளாதிஞ் சோதிதாட் கன்பு செய்வாம். (ரு)

சிவகாமியம்மை.

தருங்கடல் கடுக்கு மேனிக் கீர்குத்தன் முதலா வுள்ள
பெருங்கட லுளரு மேனைப் பசுக்களும் பிறவிப் பாச
மொருங்குட விவிப மேவ வும்பர்நா பகன்செய் கூத்தா
பருங்கட லமுத நோக்கா லள்ளியுண் பவடாள் போற்றி. (சு)

தருதினாழ்ந்தி.

உணர்த்துத லுணர்த லென்ன வுரைசெயோரிரண்ட னுள்ளு
முணர்த்துத றனதே மற்றை யுதுபசு வினதே பென்ப
துணர்த்திட வொருநால் வார்க்கு மொருகல்லா நீழல் வைகி
யுணர்த்திய வருள்சான் முற்று முணர்ந்தவர்க் கன்பு செய்வாம். (எ)

வைரவக்கடவுள்.

விதித்திடி தொழிவி னானுங் காத்திடி விமலி னானுங்
துதித்திடி முதலி யாமன் முதலியா மெனத்துள் ளாதி
பதித்திடி கபாலத் தோடு படர்பெருஞ் சூலந் தாங்கிக்
திதித்திடி விகிபப் புத்தேள் சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம். (அ)

காட்சி விநாயகர்.

சூலமறை யெயித்துக் கூறுங் குறிசூனங் கடந்து மேலோர்
வலமுறக் கருதுலாய மானமுங் கடந்தி யாரு
நிலபுநாற் பயனு மெய்த நிறைந்தொளிர் மதியுக் கீற்றிக்
கீலமுடிக் கருணைந் காட்சிக் களிற்றனைக் கருத்துள் வைப்பாம். (இ)

முருகக்கடவுள்.

தரைபுக லெழுந்தி யீற்றிற் சார்தர வொருவாய் பாட்டி
னுரையமை பழையுந் தெய்வ வூர்தியுங் கொடியுந் தாங்கி
வரைமுதற் படுககண் மாய்த்து மன்னுயி ரனைத்துங் காக்கும்
வினாகெழு கடப்பப் தண்டார் வித்தகந் கடிமை செய்வாம். (ஓ)

திருநந்திதேவர்.

மன்னிந் காவல் பூண்டி மறைமுடிப் பெருமான் சேவை
முன்னிந் புறத்தி நல்கி முழுப்பெருங் குரவு பூண்டி

துன்னிய வகத்து நல்கிச் சூரன்முத் திரையுந் தாங்கு
மின்னிய செங்கை யண்ணல் விரைமலர்ப் பாதம் பேரற்றி. (கக)

அகத்தியமுனிவர்.

ஆறவினை யாதெ னிற்கொல் லாமையென் பதங்கு மாறூ
மறவினை புரிவா தாவி வில்வல னுயிரை மாட்டி
யறவினை கோற லாணு மமையுமென் றகிலந் தேற்றி
மறவினை கடிந்த தெய்வ முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (கஉ)

திருஞானசம்பந்தர்த்தி நாயனார்.

ஆணெனப் பட்ட பெண்ணை யடங்கலும் பெண்ணை யாக,
மாமெனச் சமைத்தா னென்றும் பெண்ணென்றும் வழங்கா வெ
ன்பு, நாமெனப் பொலிபெண் ணாகப் பாடிய நாவ லோன் பொன்,
விணெனப் பொலியும் பூந்தாள் விடாதுளத் திருந்து வாமே. (கங)

திருநாவுக்கரசுநாயனார். வேறு.

கொண்ட விரதங் குலைத்தவர்கள் யாரும் பாவக் குழிசியாய்க்
கண்ட பிறப்பெல் லாந்துகோந்து கவன்று வருந்திக் கடையாகக்
கொண்ட விரதங் குலைத்தளவாச் சிவபுண் ணியக்கொள் கலமாகிக்
கண்ட பவந்தன் கனோந்துமுத லானார் கழலுட் கருதிடுவாம். (கச)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஒங்கு பலநாள் விடாதுதொடர்ந் துண்டை செலுத்திக் கூனி
யிர்த்த, வாங்கு சிலைக்கை யிராமனுள மாழார் தகலா நாண்டையுத்,
கோங்கு முலைமா தொருத்திபுறஞ் சிறிது நோக்கிக் கூனியிர்த்த,
வீங்கு புணல்குழ் நாவலூர்ப் பெருமான் பாதம் விழைந்திப்பாம்.

திருவாதவூரர். வேறு.

ஆக்குவித் தோனுஞ் செய்யு ளணியுடைத் தலைவன் றானுந்
துக்குமுற் றெழுது வோனுஞ் சொற்பொருள் விரிக்கி னோனுந்
தேக்குபன் மறைக ளானுந் தெளிதரா டுபாருவனையா
பாக்குவாய் மலரும் வாத வூர்தாள் பரசி வாழ்வாம். (கஈ)

சண்டேசுரநாயனார். வேறு.

நிரப்பினாற் கேள்வியி னிகழ்த எக்குமந்
திரம்பிதா வாயினுற் சினந்து தீர்த்தொர் இ
வரம்பில்பல் னுயிர்க்கெலாம் பிதாம ருங்கு
தரம்புதப் புருந்தசேய் சரண்புக்குய்துமே. (கே)

குணமாநகர்ப் புராணம்.

அறுபத்துமூவர். வேறு.

ஆளாதி நிமை யமைந்தவென் னுள்ளத்து
மாளில் பேரரு ளாலவை மாற்றியே
யாளில் சீர்த்தி யறுபத்து மூவரு
களில் காத்தலி னொரு மமர்வரே.

(கஅ)

பஞ்சாங்கரதேசிகர். வேறு.

ஒருமல வலியு மிருகினைச் செயலு மூவகை மாயையி னுறை
ப்பு, மருவுநாத் ததியு மைந்தவத்தைகளும் வயம்பதி மறுவகைத்
திறனும், வெருவெழு பிறப்பு மாவீ துறையின் மேவிய குருநமச்
சிவாய, னிருமல ரடிசா ரடியவ ரடையா ரேனைய ரெனையரோ
வறியேம்.

(கஆ)

அம்பலவாணதேசிகர்.

அம்பல வாண தேவனோ டமர்வுற் றுவதி துறையிடத் தருள்கூர்
நம்பல மான நமச்சிவா யன்நா ணலமலி சுப்பிர மணிய
வும்பனோ டமர்வுற் தருணனி கொழிக்கு முத்தம் னம்பல வாணன்
செம்பது மத்தா ளவுன்றரும் யாமே சிரியோ மேனையர் யாரோ, ()

மற்றைச்சிவநேசிகள்.

குணமா நகரின் றுலங்கவிற் றிருக்குஞ் சுந்தரேசுரன்ருனைத்
தெழுந்து, வானாயா தரிக்குங் குவிமுலைக் கயற்கண் மடந்தைமற்
றீவர்பணிபுரிவோர், பாணாமேம் பிக்குஞ் சிவாலய தருமப் பணி
புல சிரத்தையிற் செய்வோ, ரானாயா யினுமற் றவர்கமைப் புர
ப்பீரா ரெற்றைக்கு மவனாயேத் தெடிப்பாம்.

(கக)

ஆக்தவித்தோர்.

முகைமுறுக் குடைந்து நறவுகொப் புளிக்கு முண்டகத் தடம்
புடை யுதித்துத், தகைகெழு வளஞ்சால் குணாயம் பதியிற் றவல
ரும் வதநின் வீழ, னகையமர் சிறப்பி னொகும்வீற் றிருக்கு நலங்
கெழு சுந்தரப் பெருமான், பகைதவிர் தெய்வ மான்மிய மென்னப்
பகர்தரு பெருவுட மொழியை.

(க)

மொழிபெய்தத் தெடித்துத் தமிழினுற் பாடி முடித்திட வேண்
மொ லென்று, கூறிமகிழ் சிறப்பக் காரை யம் புதிவாழ்கனமிகு வணி
ன்தன் குலத்தோன், பொழிபெருஞ் சீர்த்தி புணையிலக் குமணப்
புண்ணிப்பன் புரிதலத் துதித்தோன், வழிவழி யறமே பயின்றி
தலத்தான் மழையெனப் பொழிகர தலத்தான்.

(உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

(ந.)

வளரொளி யனைய தளிப்பணி சிறப்பின் மல்குறப் புதுக்கிய
வள்ளல், கிளர்மணித் தடூர்தோட் கிருட்டின மகிபன் கெழுத்கு
சிரத்தையிற் கேட்பத், தளர்வகன் றரிய தவம்பல வியற்றிச் சார்த்
ருஞ் சிவபத மெளிதே, விளர்தபப் புகுவா மென்பதுட் கருதி விருப்
பமிக் குரைத்திட லுற்றேன். (ந.)

அலுவையடக்கம்.

ஒழிவரும் பெருமை யாயிரத் தெட்டென் றிறைத்திமி மண்ட
முற் றளித்த, கழிவலிச் சூரன் புரிந்த பூசனேபோற் கிசினி நாட்
டிலோர் சிறிதான், பொழிபுகழ் விசயா லயனெனு மொருவன்
புரிந்தபூ சனையுங்கொள் பெருமான், பழிதபு வலியோர் பாடல்போ
லெளியேன் பாடலுங் கொள்வது வழக்கால். (க)

குலமதி லுமித்த சூராயம் பதியோன் குளிரமு தொழுக்கு
வெண் பிறையு, நலமணி விடநல் கரவுமவெங் கொலையே நலிற்றி
விடமுமா தரித்தோன், மலருமென் பாடல் சூணங்குணங் குற்றங்
குற்றமாய் மருவிமி மேனு, நிலவுமம் மூன்று னொதுவிலக் காகு
கிகழ்த்துமுந் காட்டின லவற்கே. (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தொகெட லுலக மேத்துஞ் சூராயம் பதிப்புராணம்,
லுமிவறு தமிழாற் சொற்றான் வயங்குபல் கலையுந் தோந்தோன்
கொடுவினை துமிசூந் தெய்வக் குளிர்கிரா மலையில் வாழ்வேரா
நிநிலை யமைமீனாட்சி சுந்தர நாவலோனே. (க)

வேறு.

சூராயம் பதிமான் மியத்தை மீனாட்சி சுந்தர நாவலன் பா
டிக்க; சூராயம் பதிவாழ் கிருட்டின மகிபன் கருத்துற வேண்டலா
லடைந்த, சீரானன் குமித்த கழனிமம் பதிவாழ் சிதம்பர தேசிகள்
வியுப்ப, வேணுநன் குமித்த கயற்கண டிருமுன் லிருந்தரங்கேற்றி
னன் மாதோ. (உ)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௪.

திருநாட்பெய்தலம்.

கார் ளாவிய பூங்குழம் கயற்கண னோமி
நீர ளாவிய சடைமுடிச் சுந்தர நிமலன்
பேர ளாவிய கருணையிற் பொலிபெருஞ் சூரை
பூர ளாவிய பாண்டிநாட் டணிசில் வுரைப்பாம்.

(க)

ஆல வாய்திரு வாப்பனா ரணியிரா மேசங்
கோல மார்திருச் சுழியல்புத் தூர்கொடுங் குன்றஞ்
சீல மார்திருக் கோயிலூர் முதற்பல செறிந்து
ஞால மார்புகழ் படைத்தது பாண்டிநன் னாமி.

(உ)

பலத்தின் மிக்கது நெருங்கிவாழ் பல்சுடிப் பரப்பாங்
குலத்தின் மிக்கது திமைசெய் தாரிற்சை குறைத்தோன்
வலத்தின் மிக்கது கொடுபரித் திடப்பொலி மாண்பார்
நலத்தின் மிக்கது பெரும்புகழ்ப் பாண்டிநன் னாமி.

(ஈ)

பிறைவி ராவிய சடைமுடிச் சுந்தரப் பெருமான்
கறைவி ராவிய வாஸ்கொடு பகையறக் கடிந்து
பிறைவி ராவிய மனுவெறி செலுத்திடத் தொகுசீர்
நிறைவிராவிய தரத்தது பாண்டிநன் னாமி.

(ச)

மிக்க வான்பொரு ளாதவின் யாவரும் விழையத்
தீக்க தாய்ச்சிறு கேடுஞ்சா ராவினை வுடைத்தாய்த்
தொக்சு செல்வருங் கலைஞருந் துவன்றிடப் பட்டி
நக்க மேன்மைழிற் பொலிவது பாண்டிநன் னாமி.

(ரு)

மழைவளம்.

வான மாகிய மூலையிற் பிடாமலர் தென்னக்
காள் வெண்புயல் படர்ந்திருங் கருங்கடலைந்து
பேர வார்புனல் குடித்துடன் கறுத்தன பிறங்கத்
தாடிமெங்கனும் பூவைபூத் தனவெனச் சாற்ற.

(ஊ)

கறுத்த மாமுகில் பொந்தியமால் வரையடை காட்சி
யொறுத்த வாள்வலி விசுத்திரம் குடைந்தன ருற்று
வெறுத்த வானவர் குழாத்தொடு மிந்திரன் மேன்மை
பொறுத்த மாதவன் பாற்சர ணடைந்தது போலும். (௭)

விரும்பு மாமுகில் மினிந்தடித் தீன்றிடு காட்சி
யரும்பு பேரருண் முனிவரன் கடலில் குடித்துச்
சுரும்பு மூசுதார் விருத்திரம் ரோற்றிடத் துள்ளிப்
பொரும்புண் வச்சிரம் புரந்தரின் விதிர்த்தது பொருவும். (௮)

முற்று கொண்டலோர் சிலைவளைத் துரறிய முழக்க
மெற்று தெண்டிநா வெளிப்படு விருத்திர நென்பான்
பற்று வெஞ்சிலை வுளைத்தெதிர் பகைவனைப் பாராச்
செற்று வெஞ்சினத் தொடுமுழங் கியதிறஞ் சிவனும். (௯)

எங்கள் வாழ்வெனு மாதவன் பொதியமுற் றெழிவி
யங்கள் வார்தொடை வேந்தனா ணையின்மறழ் பொழித
றிங்கள் குடியு சுந்தர நாயகன் சேர்த்தார்
தங்கள் பாலருள் பொழிவதே போன்றது சாற்றின். (௧௦)

திருந்து சுந்தர நாயகன் செய்யகோல் செலுத்தப்
பொருந்து பாண்டிநா டடங்கலுங் குளிர்க்கையும் பெருநுட்டி
வருந்து தீர்வெளிக் கங்கைமா மலயத்தை மருவி
விருந்து கீழிறங் குதல்பொருட மருவியாற் றிட்டம். (௧௧)

ஆளவில் செம்மணி யுடன்விரா யிழியும்வெள் ளருவி
பிளவி ணேனைய பறம்பெலாம் வெல்பிர தாபங்
கூலில் வான்மழிழ் தோன்றுகீ ரிவையுறக் கருந்து
வனவில் விசிய மலயநின் றெழுவது மாணும், (௧௨)

முற்று சுந்தனங் குங்குமங் காரகின் முதலா
மற்றுமுள்ளன வினாயெலா முகழந்துவா நருவி
பற்றுநெந்தமிழ் மணங்குலா மிவ்வயிற் படர்ந்தி.
சுற்று முள்ளன மிகையெனத் தொலைப்பது துணையும். (௧௩)

முடிதொ நுத்திழி யருவிநோர் மொய்த்தசெங் கூரந்தன்
கீடியு டைப்பொருள் பலவுநீ வாருபு கழித

குணமாநிகர்ப் புராணம்.

ஞெடிசி மப்பல வென்றுது ருயிரங் கைகள்
வடிப ருப்பத மெடுத்துமேற் றகைப்பது மானும். (கச)

கருவி மாமுதி லிடையறா தெழுநீது நீர் கால
கிருவி யம்புணமுதலிய விடமெலா மீண்டி
மருவி மீக்கெழு முழக்குடன் வயின்வயிற் றீரண்ட
வருவி பாய்தலிற் பெருஞ்வு பொருளையா ழம்ம. (கரு)

வேறு.

கணாமுழு திண்டையத் தாக்கிக் கணாயிரு பாலு முள்ள
விவாமலர்த் தருக்கண் முற்றும் வேரதப் பறித்துச் சாய்த்துத்
ருவாகட லகதி கீண்டு கொடுஞ்சுற வேறு கொட்பத்
நினாயெறிந் தார்த்துப் பொங்குந் தெண்பினம் பொருளைமாதோ.

நுகால் பலவி னுள்ளு மொருங்குபோ யிருபறனுள்ள
நாடுபே ரேரி யெல்லா நரலைகொ லெனநி றைத்துப்
பாடுசா லிடத்துஞ்சென்று பரந்ததெம் போல்வா ருய்ய
வேடுதா னெதிரே செல்ல வீர்த்தமா நதிநீர் வெள்ளம். (கௌ)

முன்னிய கழனி வாயின் முதற்பெருந் தலங்க ளெல்லா
மன்னிய வனாவிச் செல்லு மதநதி யொருபாற் பொங்கித்
துன்னிய வேரி ஸ்ரீடை தொகுமலர்த் தடங்க ளெல்லா
மின்னிய கிறைத்த தெங்கும் வெள்ளமே யென்ன மாதோ. (கஜி)

வனாயிட முழுதும் வெள்ள மண்டிய கான மாய
தனாயிட முழுதும் வெள்ளந் தடங்கிடங் கோடை வாய்க்கா
னினாயிட முழுதும் வெள்ள ரெட்டிலைத் துழைத்த
நினாயிட முழுதும் வெள்ள மாயின தேங்கி ழாழ்தா. (ககூ)

மருதம்.

பரிநிறுத் திடுவீர் ரெங்கும் பணியுருட் டிடுவா ரெங்கும்
விரிநரு பலாமிட்டி மீதுமண் சொரிவா ரெங்கு
முரியநீர் போது மாலென் றோவினைப் பெயர்ப்பா ரெங்கு
மீயிவித் தெழிவின முண்டா ரலர்பனை மருத ழாக்கள். (கீஓ)

பொருள்வழிச் செங்கை மாற்றிப் புந்தியைக் குறிவி னுய்க்கு
பொருளை யதிஞ் ரென்ன ரெட்டிடைப் பாதி மாற்றி

திருநாட்டுப் பீடலம்.

35

யெறிதிரை யலைக்கும் வெள்ள மியைமத கூடு சென்று
செறிவய லகத்துப் பாய்ச்சிச் செய்தொழிற் றலைநின் றுரே. (உக)

புயலெலாங் கடனீ ருண்டு பொழிந்திட வழிந்து பொங்கிக்
கடலெலா முகண்டு தாவக் கால்வழிப் புருந்த வெள்ளம்
வயலெலா நிறைப்ப நோக்கி வரைவிலா வுவுகை பூத்துச்
செயலெலாம் வுல்ல னள்ள ருமுதொழில் செய்வான் புக்கார். (உஉ)

கருகரும் பனைய கோட்டுக் கடாப்பிடர் நுகங்கி டுத்தித்
திருகுதி ரோக்கா னுப்பட் சேர்த்துவன் பாசம் வீக்கி
யொருகைவன் மேழி பற்ற வொருகையின் முட்கோல் வாங்கிப்
பெருகிய களிப்பு மேன்மேற் பிறங்கிட வழுவா ரானார். (உங)

பார்நடத் தாதி நன்னூல் பயின்றிட வுதிப்பா னோர்காற்
தோநடத் தருணைவெள்கத் தெற்கிருந் துதக்கி னுய்த்துங்
கார்நடத் துழவர் மேல்பாற் கழிந்துமுற் றிசையி னுய்த்து
மோநடத் திவிவர் புல்லென் றிசைப்பவை யரிவுந் தீர. (உச)

கால்வலிக் கருங்க டாவுங் கையெயித் தோச்ச தண்டும்
பால்படப் பிணிக்கும் வெய்ய பாசமு முடைய ராகி
மேல்வலித் தெழுவன் காலர் மேவிடற் பழன மெங்குஞ்
சால்புடைச் சிறுபுல் லாதி தணத்தலோர் வியப்பாங் கொல்லோ. ()

உண்டிடு மருந்தின் சாரமாத் திர முடவிற் றங்கிக்
கண்டிடு பயனே செய்தல் கண்டுவன் மள்ளர் மேன்மேற்
கொண்டிடு மெருக்கா னாதி குலவுறு தழைகள் பல்ல
மண்டிடு செறுவுள் ளிட்டுச் சாரந்தங் கிடவாஞ் சிப்பார். (உஈ)

குழைதரு வயலுட் பைம்புல் குறைத்துநீன் வரப்பின் மேலாந்
விழைதரப் பொலிவ தோர்ந்து வித்தெனவமர்ந்து நீர்வா
முழைதரு வாழ்க்கையொட்டோ மெனச்சினந் தொழிப்பார் போலத்
தழைதரு கங்க ரிந்தவ் வரம்பின்மேற் சாரச் செய்தார். (உஎ)

பரம்பின்மே லீவாந்து பாசம் பற்றியிக் கிறுமாப் டிப்பதி
நிரம்புற நடத்துவார்க ணெடுவலிப் பாசம் பற்றி
னுரீப்பிடு மிறுமாப் பெய்த லொருவியப் பன்றேயேற்றத்
தரம்பின் ருலு முன்ன துறுதற்கோர் தடையுண்டாங்கெல்.

மழைபொழி தலைமை யானு மருதநன் னிலத்துக் காவல்
விழைதரு தலைமை யானும் வெள்ளிகா யுகன்றான் போற்றித்
தழைதரு வயல்க னென்று சாற்றினென் முனைகள் வாரிக்
குழைதரு சேற்றின் மேலால் விசினர் குலவு மள்ளர். (உசு)

எண்ணிய முனைகள் வித்தி யாத்திங் கலங்க னீரைக்
கண்ணிய டின்னாட் டாழ்த்தி மூடைவழி கவிழ்த்த லோடு
முண்ணிய வெண்மை தீர்ந்து பசுமையே யாய நீர்போய்
மண்ணிய விளர்ச்சி மேவு முகலோடு மாறுந் தென்ன. (உடு)

செறிதவ முயன்று பெற்ற சேரினை வளர்ப்பார் போலு
மறிவறக் கேட்ட பாடஞ் சிந்தித்து வளர்ப்பார் போலும்
வெறிமதுக் களிகூர் மள்ளர் மென்புனல் பாழ்த்தி நானுந்
குறிபெற வளர்க்க வம்மா வளர்த்தன குலவு பைங்கூழ். (உசு)

கரைதரு கழகப் பள்ளிக் கணக்கர் தூல் விருத்தி யாகப்
புரைதரு தானம் பேணிந்து வைக்குமா சிரியர் போல
வுரைதரு பைங்கூ டேயல்லா மோங்குபு விருத்தி யாக
வரைதரு பழன மெங்கும் பெயர்த்தனர் நடுவார் மள்ளர். (உஉ)

வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டு மேகங்கள் பசுத்த லோடிக்
தள்ளிய வெழுந்த சுண்ட மாருதம் பொருவப் பைங்கூழ்
வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டு பசந்தெழு விறு முற்றுந்
தள்ளிய முளைத்த வம்மா தாமரை யாதி பல்ல. (உஉ)

கனோகை பருவ நோக்கி மள்ளர்கள் கனோவா னேவ
வனோகை யொதுக்கிக் கூந்தல் புரிகொடு வரிந்நு கட்டித்
தனோகை யுடைக்கவிட்கந் தினைத்தனை தருநெஞ் டாதி
யனோகை புறப்பு குந்தா ராற்றுக்கா லாட்டி மாறே. (உசு)

பொருவருந் குவளை கொன்றார் புண்டரி கங்கள் கொன்றார்
பருவர வாம்பல் கொன்றார் படர்ந்தவுந் பலமுங் கொன்றார்
வெருவர வனிச்சீங் கொன்றார் மிடைந்தகோ கருகங் கொன்றார்
பருவல் ரென்றுவிவந்தால் விடுவரோ மாய்க்கப் புக்கார். (உடு)

காணினீ யகருஞ் சாயந் களிமயி லணைய மாதர்
நோவினா யுறுத ழெற்றார் நோக்குற வயலு லாவித்

தாவிடை யடியு முமன் மிதிப்பர்தண் மலரைத் தள்ளிப்
பூவிடை மிதிப்ப தல்லால் வேறென்று பொருத்த மாமோ. (௩௬)

கொண்டலங் கூந்தன் மாதர் குணீந்தனர் களையும் போது
முண்டக மலர்கண் மேன்மேன் முகத்துற மோதாநிற்குந்
தண்டலி லரும்பி ரண்டு தனத்தினும் புடையா நிற்கும்
விண்டவ ரெதிர்த் தகூலை விடுவரோ மெலியு ரேனும். (௩௭)

முகமுத லுறுப்புப் போல மொய்குழற் கரிய வாட்கட்
சுக்மொழிக் கடைசி மாதர் முலையையு மறையார் தோன்ற
நிகழர விர்த பீன்ற வரும்புநேர் பொலித னேக்கி
மிதவவற் றொடுபோர் செய்வான் வெளிப்பித் தினர்போன் தம்மா.

கடைக்குல மகளிர் கையாற் களைந்தெறி கமல ராசி
மடைச்செழுங் குலைமேல் வீழ்ந்து வாடின சருகு மாய
வுடைத்திரு னொதுக்கும் வெய்யோன் கமலமே லோங்கு காதல்
படைத்தவ னென்று கூறு மொழிபழு துடைய தம்மா. (௩௮)

நிறைபுனல் வயலி னூடே நிலவுறப் பயில்வா ரேனும்
கறைகெழு லேறிகட் செவ்வாய்க் கடைசியர் முகத்து வேர்வை
யுறையெழுந் தனக்கன் பாய கமலத்தை யொறுத்த னேக்கி
யதைகதிர் வெதுப்பத் தோன்றுங் காரிய மளபயு தென்ன. (௪௦)

கயிரவங் கஞ்சமெல்லாங்கிருங்குழ லுழத்தி மார்கைப்
பயினகப் படைக டாக்கப் படிமிசைச் சாய்ந்து வீழ்ந்த
வுயர்நகப் பீடைமுன் னுற்ற லுய்வது முண்டி கொல்லோ
பெயர்வரு ளும்ப லோடு பிறங்குதா மரையு மாதோ. (௪௧)

அட்டர்பல களையு மிவ்வா றுற்றுக்கா லாட்டி மார்க
ளிதர்தபக் களைந்து தத்த மிருக்கையிற் புக்க பின்பு
படர்பிணி மிடியி லாதுண் மதியினன் பீயின்ற கல்வி
சுடர்வது பொருவ வெங்கும் பனைத்தன தெரக்கபைங்குழ. (௪௨)

ஒள்ளிய நரிற்றங் காலென் றுரைபிறப் பிடத்து நின்றும்
வள்ளிய நடுகா லென்னு மணமகன் கிரகம் புக்கு
நள்ளிய பைங்குழிழன்னு நங்கையர் குவளை யாதி
யுள்ளிய களாக ளென்னு முறுபிணி யொழிந்தா ராகி. (௪௩)

சொற்றிதி மன்ன ரென்னுந் தோழியர் நறுநீ ரென்னப்
பற்றிதி முனவு நல்கப் பாதமென் வாயு லுண்டு
செற்றிதி பருவம் வாய்த்துச் செழுவிய கால மென்னி
முற்றிதி கணவற் புல்லி யுறுபெருங் கருப்பம் வாய்ந்து. (சச)

காலம்வந் தமிப்ப வின்ற கதிரெனுங் குழவி டெயல்லாஞ்
சாலவும் வான மாப செவிலிதண் மதிய மென்னுந்
கோலமென் முலையி னின்று கிகாழித்திதி கிரண மென்னும்
பால்வா யுண்டு தேக்கிப் பணைத்தன பண்ணை யெங்கும். (சரு)

பெருங்சகிர் வினாந்த தோர்ந்து பிறைபுரை யிரும்பு வாங்கி
யொருங்குபல் களமர் புக்காங் கொய்யென வரிந்து சாய்த்து
நெருங்குந் விசித்துக் கட்டி நெடுங்குளந் துலைக்கொண் டிற்று
மருங்குபல் வகை என்ன வானுறப் பலபோர் செய்வார். (சசு)

போரெலாம் புவியிற் சாய்த்துப் பொருவலித் திண்டோண் மன்னர்
காரெலார் திரண்டா லன்ன கருங்கடாப் பிணையல் செய்து
பாரெலாம் வியக்கு மன்று மிதிப்பித்துப் பலாலம் வேறு
நாரெலாம் புரிநெல் வேறு செய்தனர் நலங்கு லாவ. (சஎ)

பரவுவைப் பொடியி னோடு பதடியுங் கழிந்து போக
விரவுமென் காலிற் றாற்றி வெற்பெனக் குவித்தல் செய்து
கரவுசற் றேனு மின்றார்க் காணித்தெய் வதமுன் னாக
வுரவுசெய் பலவு முள்ள முவப்புற வினிது நல்கி. (சஅ)

இன்றையவன் கடமை தீர்த்தாங் கெஞ்சிய தளவு கண்டு
நினைபெரும் பண்டி யேற்றி நெடுநில நெளிய வுய்த்துக்
குன்றயறு மனையிற் சேர்த்துக் கூடுக ணிரப்பி யார்க்கு
முனையுளி நல்கி யுண்ணுங் குடிகளே மொய்த்த வெங்கும். (சக)

கந்தியுந் தெங்கு மிஞ்சி மஞ்சளுங் கதித்து நானு
முந்திய மருதத் தென்ன மொழிந்தனம் பாண்டி நாட்டி
நந்திய மற்றை நான்கு நவீனநவை யொன்றோ டொன்று
சந்திசெய் தமைந்து மேய மயக்கடூர் தன்னஞ் சொல்வாம். (ரு)

தறிஞ்சி. வேறு.

திண்ணை வேழிய ரிதைதொறுஞ் செந்தினை வித்தி
லெண்ணு மாரரு ஷ்ப்புனல் பாய்த்துபு வினைத்துக்

திருநாட்டுப் பட்டம்.

கரு.

கண்மை சால்கொடிச் சிய்ரொடு கலந்துவா ழிடமாய்
வண்மை மேயது சந்தகின் முலிபெருங் குறிஞ்சி.

(ருக)

பழுக்கச் சுட்டபொற் நகடெனப் பொலிபலாச் சுடாதே
ஹொழுக்க வாரந்திசும் புற்றிடுங் கொடிச்சிய ருதுபுண்
முழுக்க வோப்புவா னெறிகவண் மணியவண் மொய்த்தவ்
வழுக்கன் மாற்றி வளத்தது மாண்புடைக் குறிஞ்சி.

(ருஉ)

முல்லை.

குருந்து கொன்றைகா யாமுதற் பஹருக் குழுமித்
திருந்து பாற்குடஞ் சுட்டுகள் கன்றெடுஞ் சிவணப்
பொருந்து மெள்வர காதியுட்கைதரப் பொலியு
முருந்து வெண்ணகை யாய்ச்சியர் பயில்வள முல்லை.

(ருங)

கொன்றை வேயங்குழ லுதுவர் கோவலர் மறக்குங்
கன்றை யான்களுந் தணந்தவர் காமவெங் கனலா
மொன்றை மேவுவர் மணந்தவ ரோகையங் கடலா
நன்றை மேவுவர் நளங்கொளித் தகையது முல்லை.

(ருச)

நெய்தல்.

ஆலைக் டற்றலைத் திமில்கிடு முழக்கமு மறித்த
வலை சித்தெறி முழக்கமும் வலையிடைப் படுமி
ஹலைத ரக்கவார் தீர்த்திடு முழக்கமு மொருங்கு
குலைமி சைச்செறி முழக்கமுங் குலவுவ நெய்தல்.

(ருரு)

கோட்டு வாண்வளை யுயிர்த்திடு முத்தமுங் குறித்து
காட்டு மீன்பல பாய்தலாற் புன்னையின் மருவாட
குட்டு நீளருப் பினங்களும் வேற்றுமை தொலையக்
காட்டு நீள்பெரு வளத்தது கருங்கழி நெய்தல்.

(ருசு)

பாலை.

சாந்து நாறிய கொங்கையர் மகிழ்நதைத் தணவார்
காந்துநீளநர் கெடப்புழிநல்குவ கனிபே
ரிந்துநல்குவ பட்டை மலரிதஞ் செய்வ
வேந்து பஞ்சகோங் குகுத்துமா ருதிரும் பாலை.

(ரு௭)

சூனாமாநிகர்ப் புராணம்.

வறிய சூவலொண் புனலிலா திருப்பது மதித்து
நறிய பாடல மலர்மது நிறைத்திடு நாபஞ்
செறிய வாவயிற் பயிலுவர் சிலைவழி மறவ
நறிய மேவுவர் கொற்றியு மவாவியப் பாலை.

(நி-அ)

நீண்டமயக்கம்.

வறையின் வாயிற் றீரிகரு மதுவமுங் கான
நிரையி னுன்சொரி கீரமு நெடியகா லோடைத்
தறையின் மாங்கனிச் சாறுமோர் துடையற வோடித்
திறையின் வாய்ப்புகட வகற்றுவ தேங்குவ ரொருசார்.

(நி-ஆ)

மருவு பாண்டிகன் னுட்டம னாந்திணை வுளமு
மொருவு ருநெவ ருரைப்பவர் யாமெவ னுனாத்தாம்
வெருவு தீர்தரச் சுந்தர நாயகன் மேவும்
பொருளில் சூனாயம் பதிவனத் தினுஞ்சில புகல்வாம்.

(சா-0)

திருநாட்பேட்டலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் ௮௮.

திருநகரப்படலம்.

அலங்குற மாளிகை யடர்க்கும் பல்பிணி
விலங்குற மாமறை விதிய னைத்துநன்
நிலங்குற வடமெலா மெற்றை ஞான்தினுந்
அலங்குற வொளிர்வது சூனா மாநகர்.

(க)

பூவினிற் றூம்மை போலும் பூத்தொளிர்
காவினிற் கழ்பகும் போலுங் தண்ணிய
தேவினிற் சிவபிரான் போலு மூர்கனிற்
சோவினிற் பொலிவனச் சூனா மாநகர்.

(உ)

பீரமெனத் துவன்றய காடும் பாங்கரி
ஷென்மலர் பழனமு கிரம்பு கீரநாய்

திருநகரப் பட்டம்.

கரு

முன்மல ரோடையு மொய்த்துச் சூழ்தரு
சொன்மலர் வளத்தது சூரை மாநகர்.

(ஈ)

புடியவர் மகிழ்தர வருளும் வெவ்விடைக்
கொடியவர் மகிழ்ந்தமர் கோல மேயது
படியவர் புகழ்ந்தடை படிய தங்கையிற்
ஹெடியவர் பயிவ்பெருஞ் சூரை மாநகர்.

(ச)

மன்னிய சிவபிரான் வதரி நீழலை
முன்னிய மாதவர் முயற வத்தது
மின்னிய வமரரும் விரும்பு மேன்மையிற்
றுன்னிய வளத்தது சூரை மாநகர்.

(ரு)

வயல் சோலை முதலியன.

விளைதரு பழனமும் விரும்பு சோலையுங்
களைதரு மலர்பல கவின்ற பொய்கையு
மளைதரு மெய்யுடை யாராப் பேரறம்
வளைத்ரு திறமென வளைந்து மல்குமே.

(க்)

முன்னிநம் மினத்தினு னொன்று முத்திசேர்ந்
தின்னலம் பெறவரு ளிறைவன் தேமென
நன்னல முறப்பனை நாளு மேவுவ
பின்னமில் பீலியிற் பிளிறு நாராயே.

(ஈ)

தம்மின்த் தொன்றுமுன் பகைமை சார்ந்ததா
லம்மமந் ததுதவிந் தருள்வி ராவுவான்
செம்மலர்ப் பனைதொறுஞ் செறிந்த மைந்தெனக்
கொம்மெனச் சூழுவ குரண்ட ராசியே

(அ)

முன்புநா னாக்கருண் முதல்வ னம்மையுந்
துன்புநீர்த் தருளுமென் றாய்ந்து சூழவழிபா
லன்புமே வகன்பனை யகத்து மற்றுள
நன்புளயா னையுங்குழிந் தலக்க மேவுமே.

(ஈ)

மருதுவன் சூரைசூழ வயங்கு சோலையின்
பொருவரும் பெருவளம் புகுந்து கோக்குறார்

குணமாந்தரப் புராணம்.

வெருவுதற் பகத்தையே வியந்து பேசுவா
ரிருமையு நோக்குறி னியம்பு வாங்கொலோ.

(க0)

தடாகம்.

செய்ய்தா மொழுகஞ் சிறந்த வுற்பல
மையவாம் விநியரக் கிம்பல் வாய்மல
ராயநல் வள்ளைகா தாக நாடொறும்
வெய்யதீர் தடாகமெல் வியலிவி ளங்குமே.

(க1)

தம்மியற் பெயர்முதற் சார்ந்த கண்ணுடை
யம்மைநன் கமர்தல மாத லான்மகிழ்
விம்மநன் கெழுந்ததாம் விதத்தன் வாவியுட்
செம்மைசேர் கயல்பல தாவுஞ் சீரவே.

(க2)

ஆலர்மிசை வதிதரு மன்னம் பாலுக்
ளுலர்தலில் கயலாவாய்ப் பற்றி யுண்ணுவ
மலர்சிறு முயற்சியின் மருவி நாடொறும்
புலர்தலில் பயனுக் புண்ணி யத்தர்போல்.

(க3)

ப்ரவுதன் கூறெனப் பட்ட நாவலர்
விரவிடங் கலைமுகள் விழைந்து சார்ந்தெனக்
கரவிலம் போருக மலரிற் காமரா
தரவுட னேதிமந் தங்கு மென்பவே.

(க4)

மருவுநங் காதலன் மாணப் பூசித்துப்
பொருவரு வரம்பெறு புரியி தாமெனாக்
கருதியுண் மகிழ்தல்போற் காமர் தாமரை
வெருவற மலர்ந்துநீர் கலைவி ளங்குமே.

(க5)

புனாயற வுற்பலம் பூத்த வாவியிற்
நீராயெழு கஞ்சமேற் செதீந்த வால்வளை
கராயெறி காளிந்தி நதியிற் கஞ்சமேல்
வரைமகந் வளையுறு வளந்தெ ரிக்குமே.

(க6)

நீராயெறி தரளம்வெள் வளையிற் செம்மைசார்
வினாயெறி தாமரை மலரின் மேவுவ

திருநகரப் பட்டம்.

கௌ

குறையெறி பாற்கட லுயிர்த்த கொள்கைசால்
புறையெறி யிருநிதிப் பொலிவு காட்டுமே.

(கௌ)

சூரியன் பூசனை தொடங்கிச் செய்தவச்
சீரிய நகரிடைப் பிறையுஞ் சேர்ந்துநன்
காரிய பூசனை யாநீறச் சேறல்போ
லோரியல் ஓவள்வனா குலைக்க னூருமே.

(கௌ)

வள்ளிய சங்கநா வலரொ ருபுகுள
முள்ளிய வொருகவி யோதி விட்டவன்
மெள்ளிய புகழெனத் தெளிந்த நீர்க்கரை
வெள்ளிய வனாமணி விராட்டிக் டக்குமே.

(கௌ)

ஓவய்யதே னொழுக்குபு விராவி வண்ணிசு
செய்யதா மரைபல செறியப் பூத்துல
சூய்யவார் தடத்திடை யுறத்தழைத்திடு
மையநா யகன்கரை யமரின் வாட்டமென்.

(உ௦)

மன்னுபங் கயுந்தொறும் வண்டி முக்குவ
புன்னுநீன் பகைமனை யென்ப தோர்ந்திரு
மின்னுபல் லுருக்கொடி துவைத்தல் போலுமாற்
பன்னுதே னுகலமும் பான்மை போலுமே.

(உ௧)

புறநகர்வளம்.

யானைகள்.

சலசல மும்மதிக் பொழிந்து தாழ்மணி
கலிகல வொலித்திடக் களிது லாவரும்
பல்பல வரைகளும் பரந்த கால்பெறு
வலர்தவி லநுயியோ மிலாய தென்னவே

(உ௨)

படர்க்கி யெனப்பிம் பழையர் வண்கவுட்
குமிநிறை கீழாமென்த் கூறுங் கள்ளினை
புடர்க்கை யடிச்சுவ டாங்க லத்துவார்த்
துடல்பல வளிகளாங் களியர்க் கூட்டிப.

(உ௩)

ததினாகன்.

சால்பில வுருக்கொடி கால்க ணுக்கொடி
சால்புறத் திரிந்தெனச் சனிக்கும் வாம்பரி
நூல்பல வுணர்ந்தவர் நுனித்துக் கூறிய
பால்பி மிலக்கணந் தெரித்த பண்டினே.

(உச)

வாதல ரடிக்கருக் காட வைவமுற்
ருதரஞ் செயப்பிரா னமைத்த வாம்பரி
போதர லுற்றதா போற்றினு குலாவாழ்
மேதகு பரிக்குமு னிற்றல் வெள்கியே.

(உரு)

தேரிகள்.

பாதல மடித்தலங் காணப் பைம்பொன்செய்
மீதல முடித்தலங் காணமேதகு
பூதல மிசைச்செலும் பொன்செய் தேர்பல
காதலங் கதிருஞ்செய் காட்சி சான்றவே.

(உசு)

கடும்பரி யீரிரு கால்வ யத்தவா
யடும்பரி வகன்றதே ரலங்கு தப்புணை
திடும்பரி கால்களி ரிரண்மிஞ் செல்வன
படும்பரி காந்தப்பின் படரி ரும்புபோல்.

(உசு)

வீரர்கள்.

விபித்தகண் ணிமைத்திடார் வேலெ திர்ப்பினு
மொழித்திடா ருயிர்சுமந் துழன்று மானத்தை
யிழித்திடார் கன்னிலைத் திலங்கு வீரரைப்
பழித்திடந் வினையர்கல் லுரி யும்பல.

(உசு)

இப்புனோர் கொடுங்கனை யிப்பு னோரயி
லிப்புனோர் கழுக்கடை யிப்பு னோர்வசி
யிப்புனோர் டால்களிற் றுலவை யெல்கமேர்
ரிப்புனென் றுறகிறத் தெமித்துக் காட்டுவார்.

(உசு)

ஆயுதமுதலியன இயற்றுவோர்.

அத்திர சத்திர மாதி யாயவு
மத்திகை கடுங்கடி வானங் கிம்புரி

திருநகரப் படலம்.

கக

மொய்த்தகூ விரங்கி காதி முற்றவு

மெய்த்திடா தியற்றாந் நிருக்கை மல்குமே.

(n.O)

அகநகர்வளம்.

அகந். வேறு.

ஒங்கு சுந்தர நாயக னுறைதலா லாங்கு

வாங்கு தென்கட லேழுமன் னிழைந் மதித்து

வீங்கு நீர்ப்பெரும் புறக்கடங் மேதகு விருப்பி

னீங்கு மேவிய தென்னலா மிஞ்சிஞ் சுகழி.

(கக)

மதில்.

தன்னைச் சூழ்தரு கதிரவன் பூசித்த தானந்

தன்னைக் காதலி னோக்குவான் பற்பல சயிலந்

தன்னைப் போற்றிடப் பொலிவரை சார்ந்துசூழந் தென்னத்

தன்னைப் போலிலாத் தடமதில் சூழ்ந்தொளிர் தகைத்தே. ()

மாளிகைகள்.

இரவு மேவுவெண் கதிரினைச் சுண்ணஞ்செய் தெடுத்தப்

பரவு ஊறுபூ சியதெனப் பயில்கதை தீற்றிக்

கீர்பு தீரநுண் டொழில்பல கைபுனைத் தமைத்த

வுரவு மாளிகை மீப்பயி லுவழுதி லொருவீகு.

(கக)

கோட்டு னுறுமக் குழைத்துமேற் பூசசெய் குன்ற

மாட்டு மாமநி தங்குதல் கதிரவன் மலநோய்

வீட்டு பூசனை புரிந்ததே மென்றுளம் விழைந்து

நாட்டு தானும்பூ சிக்கவர் திறுத்ததே நயக்கும்.

(கக)

வான ளாவிப மாடமேற் றுகிற்கொடி மரம்போய்க்

கர்ணாவிய கற்பகக் கிளையொடுங் சூல்பப்

வான ளாவிய வச்சிரப் படையினு னொழுஞ்

தேனளாவிய மலரிலா தென்னெனத் தோவான்.

(கக)

வீதிகள்.

கூடுநெ டிங்கு னுடலிற் பறித்தெறி கலனும்

பொருவி லாமலர் மாலையுங் குப்பையாய்ப் பொலியுந்

சூனாமாதகர்ப் புராணம்.

ஒருவின் மேவுவோ ரொதுங்குபு பயப்பயச் சேறன்
மருவுவாருயி ரூற்றினை யஞ்சமா தவர்போல்.

(ங௭)

கடைவீதிகள்.

மேக மிண்டலந் தோய்தரக் காவணம் விரித்துப்
பூக முங்குலைக் கதலியும் வேழமும் பொருத்தி
மோக நன்குறக் குளிர்நீனன் முற்றவுந் தெளித்துப்
போக லைப்பென வாவண விதிகள் பொலிவ.

(ங௮)

கூட்டு மாடையும் பூக்களுங் காயொடு கனியு
மட்டு ரூதபன் முதிரையு மணங்கமழ் சாந்தம்
பட்டு வர்க்கமும் பன்மணிக் கலன்களுந் பிறவு
மெட்டு மாதிரங் கரும்பியப் புறநிறைந் திருப்ப.

(ங௯)

விரும்பு மைம்பொறி நுகர்பல போகமும் வெறுப்ப
வரும்பு மாவணிப் பொலிவினைத் தெனவளப் பரிது
சுரும்பு மாலைக்கச் சூரனைத் தியதிநர் துணிர்து
பெரும்பல் போகமுந் தொக்கென நாடொறும் பிறங்கும்.

()

செஞ்ச டர்ப்பிரா னடைந்தருச் சித்தது தெரிந்தே
யெஞ்ச மற்றா கோள்களுந் தொழப்புருந் தென்ன
மஞ்ச தஞ்சிய நிவந்தெழு மாடமா ிகைமேல்
விஞ்ச பன்னிறச் சிகரங்க டனித்தனி விராங்கும்.

(ச௦)

பரந்தையிதேந்.

வைய மாகிய கடலிடை வரிவிழி யாய
வெய்ய வார்வலை விசியா டவரெனு மீன்க
னைய கைப்படுத் தன்னவர் கைப்பொரு ளாய
கொய்ய வார்த்தை பறித்துணமா தர்கடெருக் குலவும்.

(ச௧)

ஆட லாற்சிலர் யாழெடுத் தமுதுகுத் தென்னந்
பாட லாற்சிலர் படாமுலை யமுந்தமாந் ப்ணைத்துக்
கூட லாற்சிலர் கொவ்வைவா யூறன்மிக் கருந்தி
நீட லாற்சிலர் மயங்குற நிகழ்த்திவாழ்ந் திவிவார்.

(ச௨)

வேளாளர்வீதி.

தூய தாயகங் காகுலந் துதித்தவர் துகளின்
 ருய வாய்மைய ரொப்புர வாற்றுதம் கஞ்சார்
 பாய சீர்த்தியர் பண்புற வுழுதொழில் பயின்
 மேய வாழ்க்கையர் வீதியு மாயிடை விளங்கும். (சக)

வருவி ருந்தப சீரித்தலாம் தம்பிசி மாற்றார்
 பொருவில் கேள்வியர் சிவாஞ்சனை நாடொறும் புரிவார்
 வெருவி லாதுப காரமே விழைந்திடு மேலோர்
 மருவு வார்தெருப் பெருவளம் யாவரே வகுப்பார். (சச)

வளிக் கீவீதி.

நிறைபெ ரும்பெரிநு ளுடைமையிற் தனதனே நிகர்வார்
 மறையெ னுப்புடி மலைதரா மொழிபயில் வல்லார்
 கறைய றுஞ்சிவ தருமமே பொருளொனக் காமுற்
 றுறைம கிழ்ச்சியி னீட்டிவா ரிருக்கையு மொருசார். (சரு)

வெருளும் வன்சொலி லாதவர் மேதக வயலார்
 பொருளுந் தம்பொருள் போனினேந் தாக்கமே புரிவா
 ருருளு மம்பிகா பதியடிக்க கன்புசற் தகலார்
 மருளுஞ் செய்கையில் வணிகர்தம் வளஞ்சொ லும் வரைத்தோ.

அரசர்வீதி.

திருந்து செய்யகோ ளுடைவிச யாலய தேவன்
 பொருந்து பல்கிளை துவன்றிய பொற்பினிற் பொலிவ
 மருந்து கொண்டுணும் வாழ்க்கையர் வாழுதார் மயங்கா
 திருந்து வாழ்தா நிவந்தன வரசர்வா ழில்லம். (சஎ)

எங்கு மல்கிய துணங்கற லெதித்துவாய்ப் பெய்து
 பொங்கு செஞ்சுடர் விடுமணி பொலிந்துவாள் வேந்தர்
 தங்குமாளிகை விளங்கலா ணீந்கர் தணவீக
 கொங்கு டுல்குதா ரமரரு ரெனப்படுங் குறிக்கின். (சஅ)

மறையவ் வீதி.

அங்கு மரிநின் குணர்ந்தவ ரருமறை யானத்
 பங்கு மேவுற வாய்மையர் பசவுடம் பழித்துத்

குணமாந்தர்ப் புராணம்.

தங்க மேவிய பதிகழல் சார்பெருந் துணிவோர்
தங்கள் வாழ்மனை விதியு மொருபுந் தயங்கும். (௪௯)

மறைமு முக்கமும் வானவா யீங்கொள விரிக்கு
நிறைமு முழுமுந் தொழுபவர்க் காசிக ணிரப்புந்
துறைமு முக்கமும் பரமுதத் தொடர்பறகீ களைவா
னறைமு முக்கமும் பெருதவ வையர்வாழ் விதி. (௫௦)

ஆதிசைவர்மீவிகைகள்.

பூதி கண்மணி வாஞ்சையர் பரார்த்தமும் போற்று
நீதி வாழ்க்கைய ராகம நெறிமுழு துணர்ந்தோர்
காதி மும்மலங் கண்ணுத லடிநீழ் கலக்கு
மாதி சைவர்வா ழிருக்கையும் பொலிதரு மாங்கண். (௫௧)

அன்னசத்திரம்.

விருப்பு மேவர யாவரும் விழைந்துண முல்லை
யருப்பு நேருநல் லடிசிலும் பொன்னிற மமைந்த
பருப்பும் பாகுங்குய்க் கருணையுஞ் சிற்றுணுப் பலவு
மிருப்பு வாய்ந்தசத் திரங்களு மாவயி னிலகும். (௫௨)

தண்ணீர்ப்பந்தர்.

பேணி யாலவா யமைத்தெனச் சுந்தர்ப் பெருமான்
காணி யாயவீவ் விடத்திலுங் கலந்தமைத் தென்ன
நாணி வெய்யவன் வெப்பறப் பெருங்குளிர் நலஞ்செய்
பாணி மேவிய பந்தரும் பொலியுமோர் பாங்கர். (௫௩)

சைவமுனிவர்மடங்கள்.

நீதி மார்க்கமுன் னுயநான் மார்க்கமுஞ் சமைந்தா
ரோத மார்க்கிமென் றிள்ளன யாவையு மொழிந்தார்
நாத மார்க்கமே லொன்றயொன் றுகிலை நயந்த
போத மார்க்கர்வாழ் திரு மடங் களும்பல பொலிவ. (௫௪)

திருக்கோயில்.

இன்ன பில்வநாத் திருமட முதலிய வெவையி
மன்ன நார்ப்பின்விற் திருப்பது பேரருள் வலிசா

லன்ன மென்னடையங்கயற் கண்ணியோ டனைத்துஞ்
சொன்ன நாயகன் மகிழ்ந்தமர் சுடர்மணிக் கோழில். (ருரு)

பொற்றமரை.

வருந்து பல்லுயிர்ப் பவப்பிணி தீர்க்குநன். பீரந்தாய்ப்
பொருந்து பற்பில பூமுதல் வளத்தொடும் பொலியு
முருந்துவெண்ணகை யொருபுறச் சுந்தரர் முன்பு
திருந்து நன்மையின் விளங்குபொற் றுமரைத் தீர்த்தம். (ருரு)

திருக்கோபுரம்.

நிலவு பொன்முடிச் கண்ணிறைந் தவனெனு நெடியோன்
குலவு சந்நிதி முன்காட்சுவித்துநின் மென்னக்
கலவு பொன்னிணி முடியிசைத் துகிற்கொடி கவின
வுலவு வானொடி நின்றிடு மோங்குகோ புரமே. (ருள)

நீருமதில்.

பகைவி ராயுருச் சிதைந்தசோ மூன்றுமுட் படர்ந்து
நகைவி ராவுமோ ருருக்கொடி நலமுறச் சூழ்ந்து
தகைவி ராவுமா நின்றதை பென்னலார் தணவா
முகைவி ராவுபூவ் கொன்றையான் றளிமுதன் மதிலே. (ருஅ)

விமானங்கள்.

மாறு கொண்டசோ வங்ஙன மருவுதன் மதித்து
விழுகொண்டபொன் மேருவுஞ் சேயொளி வேணி
யாறு கொண்டவற் குதவிசெய் பாக்கவண் மருவிச்
சுடறு கொண்டிருந் தெனப்பல விமானங்கள் குலவும். (ருக)

அன்றி யுந்தொழு தேத்திய கதிரவ னரற்கு
மொன்று பல்லுல குயிர்த்ததா யாகிய வுமைக்கு
நன்று தண்ணிய வருக்கொடி நிழல்செயு நலம்போ
லென்று மொண்கதிர் பரப்புல விமானமே ரிரண்டும். (ரு௦)

இலந்தைவிருகடிம்.

புரிந்து நிழின்மாத் திரஞ்செயுங் கடம்புபோலுநது
புரிந்து நிழலும் படர்சுவைக் கனிகளு முகவித்

தெரிந்து தீங்கனி தெவ்வுவா னடைதரு தெவ்வு
மிரிந்து, போகுகண் டகமுங்கொண் டிலகுமோர் வதரி. (சுத)

எண்ணில் பல்விளை மலிகடம் படியில்வீற் திருப்போன்
மண்ணி லத்தகு வதரிநன் வீழலு மருவல்
கண்ணு மின்சுவைக் கற்பகத் தும்பெறுத் கனிக
வீண்ணு கிற்றவி னவைகவ ராசைகூர்ந் தன்றோ. (சுஉ)

மற்ற விசேடங்கள்.

மறைமு முக்கமு மாகம மெனப்படு மாநூற்
றுறைமு முக்கமுங் குடமுழா முதலிய தொக்காங்
கறைமு முக்கமு நால்வர்வாய்ப் பாட்டொலி யறையு
கிறைமு முக்கமு மெழுகடன் முழக்கென நிமிரும். (சுங)

குழு வார்களு மரசர கரவெனத் துதித்துத்
தாழு வார்களுந் தடங்கனி ரிறைத்திரு வினையும்
போழு வார்களுந் புகர்மலங் கழிப்பியா னந்தத்
தாழு வார்களு மளவில ராவயி னம்மா. (சுச)

இன்ன பல்வா மலிந்தபொன் னாலயத் தெங்கள்
கன்ன லஞ்சுவை கனிந்தசொற் கயற்கண னோடி
மன்ன மேனழு முணர்தராச் சுந்தர வமலன்
றுன்ன வீற்றிருந் தாருயிர்க் கின்னருள் சுரக்குப். (சுரு)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கருட.

ஷாநமிசுவனப்படலம்.

வலனுயர் மாதவர் வைகுதற் கிடமாய்ப்
பலனுயர் கங்கையம் பகிகரை யகத்திற்
குலனுயர் கருப்பல குழுமவுற் திருக்கு
நலனுயர் பெரும்புகழ் மைமிசக் கானம். (சு)

மாங்கனி கருமுயர் வீருக்கைக ளீன்ற
தேங்கனி கரும்பிரி தலைச்செழுங் கதவி
யாங்கனி கருமதி னயிறலிற் கற்பந்
தூங்கனி கருமறந் தனர்க்க முனிவர்.

(௨)

சிங்கமும் யானையிஞ் சினங்கெழு புலியும்
பங்கமில் கலையுந் திவம் பணியுமொண் மயிலும்
பொங்குவெம் பகையறப் பொலிதனின் முதல்வன்
றிங்கு மரவமுஞ் செறிசடை வனமே.

(௩)

கற்பகம் பொலிதரு கடவுளர் பலரு
மற்பக முறவிக் கணைவரிங் கறவோர்
பொற்பமர் கணவினு மதுபுரிந் திலரேற்
சொற்பயி விதன்வளஞ் சொல்லவெண் மையதோ.

(௪)

செஞ்சடை மாதவர் திருமலர் செறிந்து
மஞ்சடை வரையின் வயங்குட னனைப்ப
பிஞ்சடை தருக்குலம் பெய்மது மழையிற்
றஞ்சடை மாக்குலந் தம்முடன னைப்ப.

(௫)

கோதமில் பேரருட் குழிசிய ராய
மாதவர் மேனியை மறைத்தல்வெண் பொடியே
மேதகப் பயிறரும் விழங்குடன் மறைத்தல்
சீதன நறுமலர் செறிந்தவொண் பொடியே.

(௬)

பிறைபுனா மருப்புடைப் பெருங்குரல் வேழக்
கறையடி மிதிப்பதக் கானக மலரே
மறையுணர் முனிவரர் மலரடி மிதிப்ப
திறைமதன் விசர மாயபன் மலரே.

(௭)

பாயவன் மரம்பல பயிலுமவ் வனம்பூ
மேயவ னுருக்கொடு விள்ளுவ செருந்தி
மாயவ னுருக்கொடு மல்குவ காயா
தூயவ னுருக்கொடு சுடர்வன விதழி.

(௮)

மாதவர் செஞ்சடை வனாதர யாத்துப்
பாதவ நிழற்சிவம் படர்ந்தினி திருப்பார்

மேதகு மவர்சடை விழ்தர வகத்திப்

போதவிர் பிறைச்சடைப் புனிதனை நிகர்வார்.

(க)

உறுவார் ரருகுறு முழைச்சிறு கன்றை

மறுவது மொருநகர் தாங்குவர் மகிழ்ந்தே

யறுபகை யறுபகை யாக்கிய வவர்பினி

பெறுவது தெரிந்துமுன் பழகுபெற் றீமைபோல்.

(க0)

இத்தகு நைமிசத் தினிதூற தருவா

ஈத்தம வெள்ளிய நீறுடல் வயக்கிப்

பத்தியிற் கண்மணி பற்பல பூண்டு

புத்தியி னைந்தெழுத் தெண்ணுபு பொலிவார்.

(க1)

எழுகடல் பொங்கி யெழுந்து பரம்ப

முழுமலை பேர்த்து முழங்கு கொடுங்கார்

கெழுதரு மேனுங்கி லேசமொன் றில்லார்

வழுவறு தங்கண்ம னந்தி மாறார்.

(க2)

முனைத்தெழு காமமு தற்பல குற்றம்

வனைத்தெழு மாறும் னத்திட நல்கார்

தனைத்தெழு பந்தம் றுத்துயர் சால்பிற்

நனைத்தெழு வாரரு டேக்கிய நீரார்.

(க3)

மாலய னாதியர் வாழ்க்கையு மெண்ணூர்

காலவி கற்பமொ ழிந்தக ருத்தார்

சிலமு ருக்கொட மர்ந்தன சீரா

ரோலம றைத்தலை யுள்ளது தேர்வார்.

(க4)

இருவினை யின்பய னின்பொடி துன்ப

மருவி னுடற்குள் தென்றும் திப்பார்

கருவறு ழாறுக தித்தவு பாய

மொருகிடி மர்க்கதை வாஞ்சையென் றுள்வார்.

(க5)

வேறு.

புலத்தியன் றுருவாசன் புலகன்வே தாரணியன்

வலத்தியல் சுகனாணி மாண்டினி யன்சங்கு

னலத்தமை சனப்புக் னராத னருவசிட்டன்
குலத்துயர் சம்வர்த்தன் குணமலி மதுப்பிரியன்.

(௧௬)

சம்புதம் பரன்விர்தன் சவுநன் சமதங்கி
யம்புவி புகழ்கர்க்க எனத்தியன் காசிபன்சீர்
நம்பிரா வதன்கிருது நாடிய புகழ்ப்பிருகு
வம்பிலுத் தாலகன்கோ சிகனுயர் மாதேசன்.

(௧௭)

கண்ணுவன் வாமதேவன் காத்தியா யனனாதி
யெண்ணரு முனிவரரு மீண்டினர் நறுங்கொன்றைக்
கண்ணிய னருள்பெறுவான் கரிசறு மாமகமொன்
மண்ணிய காதலினோ டாற்றின ரப்பொழுது.

(௧௮)

வெள்ளிய திருநீது மேனியின் மேற்பொலிய
வள்ளிய வக்கமணி மாளிகை யுங்கவின
வள்ளிய வெழுத்தைத்து முச்சரித் திடுநாவோன்
மள்ளிய விருவினையான் மனோபிறி தொன்றுமிலான்.

(௧௯)

மன்னிய புகழ்வாத ராயணன் மாணுக்கன்
பன்னிய விவிரான்பான் புராணங்க ளும்பயின்றோ
னுன்னிய மாணவக ரொருங்குபின் றொடர்ந்துவா
முன்னிய குணசூத முனிவரன் வந்தனனல்.

(௨0)

வந்தவன் மனைக்கண்டாங் கிருந்தபன் மாதவரு
முந்தமி லுவகையராய் விராந்தெழுந் தடிபணிந்து
நந்தலிலோரிருக்கை நல்கிமற் மதிவிருத்தி
முந்தநல் லுபசரர முழுமையு முறையாற்றி.

(௨௧)

யாவரு மிருக்கவென வெதிரிரு பாலுமிருந்
தோவரு முவகையரா யுத்தம முனிவுரனே
மேவருஞ் சிவசரிதம் விரித்துணர் மேன்மையனே
தாவருங் கிருனையனே யெனத்துதி நனிசாற்றி.

(௨௨)

திருவளர் மகமொன்று செய்திடு மிப்பொழுது
குருவளர் தெய்வமுனைக் கொடுவந்து விட்டதன
லுருவன் ரிஷங்கமுந் தாய்மைய துத்தமனே
வெருவளர் வினைநீங்கி மேன்மையுற் மனம் காழும்.

(௨௩)

என்றுபன் முகமனுரைத் தியாங்கொல் லாமுய்ய
நன்றுசெ யிலேதுணர்ந்து நானிலங் கருமுய்யக்
குன்றுயில் கொண்டசுரர் கொடுமதின் மூன்மொகித்தோ
ஞென்றுபிஃ மலந்தம்மு சொருதல மினிதுரைத்தி (உச)

தலமுந் லொருமுன்றுந் தனித்தனி சிபத்ததுவாய்ப்
புலமுற நினைத்தாலும்புந்திமுத் தியுமலிபுகும்
பலமிகு மொருதானம் பிசுந்தருள் செய்வென்மம்
வலமிகு புகழ்ச்சுத மாதவ்வென்றனரால். (உரு)

வேறு.

முனிவர றுரைத்த வார்த்தை முழுமையுஞ் செவியி னேற்று
நலிமகிழ் பூத்துச் சூத நன்முனி யொருமு கூர்த்தம்
பளிமதி முடித்த வேணிப் பகவனைத் தியானஞ் செய்து
கவிபரு முடித்தி னென்று கண்டினி துரைக்க லுபரான். (உச)

கரைதரு தவத்தீர் நல்ல காரியம் விபழந்தீர் இம்மாத்
புரைதரு தன்மை யேனும் பொலிதவ முடையே னானேன்
விடைதரு சிவபு ராண விருப்பமே பெந்த ஞானமும்
வரைதரு சிவையான் பாத மருவுதற் கேது வாமால். (உ௪)

வெள்ளியங் கயிலை யாதி விரும்புபிஃ மலங்க ளுள்ளு
மொள்ளிய மேன்மை வாய்ந்த வுத்தமத் தலமொன் றுண்டால்
வள்ளிய வணைய தானத் திருப்பெயர் வகுப்பி வெல்லார்
தெள்ளிய முனிவீர் குரை யென்மனர் சிறந்த சான்றோர். (உ௫)

மடைதெரி வியாத மேலோன் வகுத்தவி ரோன்பா னென்ன
விறைபுரா ணங்க ளுள்ளொன் றாகிய கார்த்தி தன்னிற்
கறையில்கேத் திரகண் டத்திற் கரைதரப் பட்ட தாரு
மிறைகரு தினர்க்குத் திர்க்கும் வதரியா ரணியமேன்மை. (உ௬)

அத்தல மூர்த்தி தீர்த்தந் தலமென வாய மூன்று
மெத்தலங்கெரிநு மெய்தா விசேடமா யிருக்குநாருங்
ஐத்தலம் ஓல்லி போல யாவுங்கண் டியாந்த சான்றிர்
முத்தலம் புத்தித் தான மான்மிய மொழிவாங் கேண்மின். (உ௭)

திரையெழு குமரி யாறுஞ் செம்மணி சிந்தி நானுங்
கரையுடைத் தெழுவுென் னாறுங் காமரு தென்பாள் திக்கு
முனையனீம வடபாற் திக்கு மெல்லையா யொழுக்க் கொண்டு
புராதரு வளங்க ளைகிப் பொலிதரு பாண்டி நாட்டில். (௩௧)

மத்திரை சுருட்டி யோடி மதந்தி வடபாற் கோட்டி
னெறியுயிர் முழுதுங் காக்கு செல்லையா யகியோ டெங்க
ளறிவுரு வான கொற்ற வாளீச ரீமர்ந்த வையுஞ்
செந்மலர்ப் பொழில்சூழ் தெய்வக்கோயி லூர்க்குதிசீத்திக்கில்.

கிரிசிறை யிரண்டு புள்ளும் விழுங்கிய பிழையி ரிப்பான்
பரிவொடி மயூர மெங்கள் பரம்பர னிளஞ்சேய் பாத
முரியபே ரன்பிற் போற்றி யுவத்தலின் மயூர வெற்பென்
மரியயன் முதலோர் போற்று மதற்குநேர் குணக்குத் திக்கில்.

சத்திய முதல்வ னென்று தணப்புறு திடப்பான் மேவிச்
சத்திய நாதன் பொற்றாள் சக்கர பாணி யென்றுஞ்
சத்திய நெறியிற் போற்றத் தவாதவன் மருவுந் தெய்வச்
சத்திய கிரியென் றோதுந் தலத்துக்குத் தென்பாற் திக்கில். (௩௨)

நன்னிய மத்தை மேவி நெந்துரைந் துருகு வாருட்

மன்னிய மத்த வாய சுரிசூழ லுமையா னோடி

மின்னிய வேணிக் கூடத்தர் வீரசே கரனார் மேவ

மன்னிய புகழ்சால் வீரை வனத்திற்கு மேல்பாற் திக்கில். (௩௩)

தனித்தனி யவாயே யென்று சாற்றும்போ சனையி னெல்ல
யினித்தவத் தான மேவு மெண்ணினு மெல்லா நல்கும்
பனித்தநீர்த் தடஞ்சூழ்ந்தத் தானத்தைப் பற்ப னாரு
ழனித்தரின் வந்து வந்து வானரும் வணங்கிப் போவார். (௩௪)

கனிபல துவன்று நின்ற காமரு வதரி நீழற்.

பனிமதி முடித்த வேணிப் பண்ணவன் கயற்கு னானோ

டினிதமர் திருஞ்ஞ ரீரா விலிந்தையா ரணியுமென்றோர்

நனியுயிர் திருப்பர் யாரு நவில்வரச் சூரைக் கம்மா. (௩௫)

என்றுரை செய்த் சூத மாதவ னிருதாள் போற்றி
நன்றுரை செய்தா யைய நலமவி சூரை யென்னுந்

தொன்றுறா யுறுதற் கேது வெண்ணைகொல் சொற்றி யென்றா
ரன்றுறா யில்லாச் சூத மாதவ னுறைய லுற்றான். (௩௮)

நையிசவனப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௧௧.

சூரியன்பூசித்தபடலம்.

தண்ணிய மதியஞ் சூடுஞ் சங்கரப் பெருமாண் பாத
நண்ணிய கருதிப் பாச நாசஞ்செய் தின்ப மேய
புண்ணிய முனிவீர் விண்ணும் புகழ்தரு சூரை யென்ன
நண்ணிய நாம வேது நவிற்றுது நயந்து கேண்மின். (௧)

திகழ்தரு தவத்தின் மிக்கான் சிறுவிதி யென்னும் பேரா
னிகழ்தரு தன்மை யில்லா வெழில்வளர் கருங்கட் டெவ்வாய்ப்
புகழ்தரு மிருபத் தேழு மகளிரைப் புணர்து தீமை
யகழ்தரு மதியோன் கொள்ள வளித்தவற் கேது சொல்லும். (௨)

நிறைமதித் தேவ கேட்டி நேரிழை யிணையர் தம்மைக்
கறையமை பக்க பாதங் கலப்புறா தொப்பக் கண்டு
சூறையற நீடத்தின் மேன்மேற் கொள்ளுது மகிழ்ச்சி யின்றேன்
முறைதபச் சபித்து மென்றான் மொழிந்தது கேட்ட வாஸோன். (௩)

அருளிய படியே செய்வ லையுறே லென்று கூறி
வெருளிய லின்றி யொப்ப மேவிவாழ்ந் திருக்கு நாளின்
மருளியல் கருங்குணோர் மங்கைபால் விருப்பம் வைத்தான்
பொருளியன் மேனி மற்றைப் பூவைமார் பொருமை பூண்டு. (௪)

வையமுற் றிறைஞ்சந் தந்தை மலராடி வணங்கிப் போற்றி
பையந்ந் மருகுவென்பா னன்றுடம் பட்ட வானே
செய்யுலன் பக்க பாதஞ் செய்வனென் றிறைஞ்சிக் கூற
வெய்யவெங் கோடி மூண்டு மேவுமா மதியைக் கூவி. (௫)

மதியெனும் பெயரோய் சொற்ற மாற்றநீ மறத்த னன்றோ
முதியவிப் பிழைபொ றுத்தீதன் முனிவற வினிமே லேனும்
பொதிசுர ரயின்மால் யாரும் போற்றிடப் பட்ட தாமென்
விதிநுதத் தொழியே லென்று வேண்டவு மறுத்தா னன்றே. (௬)

மறுத்ததை யுணர்ந்து தக்கன் வளரெரி சினந்தா லென்னக்
கறுத்திரு கண்ணுஞ் சேப்பக் கலாநிதிப் பெயரோ யென்சொல்
வெறுத்தலா லின்றுதொட்டின் மேனிதேய்ந் தொழிக வென்று
ஶிறுத்தி வினையை வெல்லு மியல்புடை யாரு முண்டோ. (௭)

ஒழிவருஞ் சாப மேற்றொவ் வொருகலை யாகா டோறுங்
தழிதரக் கண்ட வாலோன் கற்பக மாலே வேந்தன்
வழிமது மலரின் மேலான் மாயவ னிவர்பாற் சென்று
மொழிதலும் பெருமான் பாற்போய் முறையிடு கென்று விட்டார். (௮)

ஶீழியுஞ் சலிப்பொன் நெய்தா வொருபெருங் கயிலை சார்ந்து
வாழிய பெருமான் பாத மலரடித் துணைமேல் வீழா
வாழிய துயரத் தோடு மழுதன னழுத லோடுந்
தாழியல் சடையா னன்னோற் குற்றது சமையக் கேட்டு. (௯)

அஞ்சலை யஞ்சே லென்ன வங்கையா லெடுத்தா லோனைச்
செஞ்சடை முடியில் வைத்தான் நேய்தலற் றுயர்ந்தா னன்னான்
வெஞ்சினங் கொண்டு தக்கன் விதுவினை யுய்யச் செய்த
மஞ்சனை யழையா னுயோர் மகஞ்செயத் துணிந்தா னன்றே. (௧௦)

ஶுண்குண மில்லா னுகி யுயிர்க்குயி ராகி நிற்கு
மெண்குணச் செல்வன் தன்னை யிகழ்ந்தொரு வேள்வி யாற்றங்
ஷுண்குண மென்று புக்கான் மாமலக் கோட்பட் டார்க்கு
நண்குண மிதுவோ வின்னும் பலவுள நவிறுங் காலே. (௧௧)

கற்பக மாலே வேந்தன் கஞ்சநான் மலரின் மேலான்
மற்பக வளர்ந்த திண்டோன் மூயவன் வானு நாடே
ரற்பக விளங்கு மோலி விஞ்சைய ராதி யோரைப்
பொற்பகம் கொலியக் கூட்டிப் புக்கனன் யாக சூலை. (௧௨)

அச்சுமொன் றேனு மின்றி யனைவரு மொருங்கு குழ
வேச்சுனே துணையாக் கொண்டு மகமினி தியற்ற லோடுங்

கச்சயி மவத்து மேன்மை யாழ்முனி கயிலை சார்ந்து
நச்சர வணந்த பெம்மா னகைமலர்ப் பூதந் தாழ்ந்து. (௧௩)

ஐயனே நின்னை யெண்ணு தறிவிலாத் தக்க னென்னும்
வெய்யநிக் குணத்தா னின்னே வேள்வியொன் றியற்றப் புக்கான்
செய்யுபநி னென்னு ராகித் தேவரு மொருங்கு தொக்கார்
வையமுற் றுய்யுமாறு மதித்தருள் செய்தி யென்றான். (௧௪)

மகநியாழ் முனிவன் வார்த்தை னாதேவன் கேட்டு நக்குத்
தாயிலு னேடு வன்விச் சாலையும் பம்பா டின்னை
யகநெகக் காண்டி பென்னு வருளிையார் துதற்க ணின்று
மிருவா படைதத வென்றி வீரனைத் தோற்று வித்தான். (௧௫)

தோற்றிய வீர னையன் றுணைமலர்க் கமல பாதம்
போற்றிய வணங்கி நின்று புண்ணிய முதல்வா நாயே
னாற்றிய வாங்குற் றேவ லருங்கென நமது பாக
மாற்றிய கருதித் தக்கின் மகம்புரி கின்றா னென்றான். (௧௬)

என்றலுஞ் சினந்து பொங்கி யெழுந்தவெங் கணங்க ளோடுஞ்
சென்டபுன் முழங்கி யார்க்குஞ் சிறுவிதி சாலை புக்கா
னன்றவ ளிருந்த யாரு மபுலிப் போத்து நோக்கித்
குன்றுமான் குழாங்க னென்னக் குலைகுலைத் தோடி னாரே. (௧௭)

ஒடிய சுரனா யெல்லா மொய்யென வளைத்துக் கொண்டி
சுடிய வாளால் விசிக் குறைவறு தண்டஞ் செய்ய
நாடிய தக்க னேடு நகுலை யிழந்தா னெச்சன்
பாடிய மதிதேய்ப் புண்டான் பகனகை பொயிகண் டோற்றான். (௧௮)

அவியுணத் திரட்டு மங்கை யறுப்புண்டா னழலோன் மற்றைச்
செவிமுடை யமரர் யாருந் தக்கதன் டங்கள் பெற்றார்
குவிமுலை யனையர் மாதர் தீமைக்கொடுங் கணங்கள் பற்றிச்
செவியுறப் புல்லிப் புல்லித் தீர்த்துன காம நோயே. (௧௯)

இன்னுணர் தண்ட மாற்றி யேகினன் வென்றி வீர
ன்னுணர் தண்ட முற்ற வமரருட் கதினோ னென்பான்
பன்னிதும் பெருமை சான்ம பரம்பரம் பிழைத்திடு கெட்டே
மென்னுணர் திரங்கி யேங்கி யிவையிவை னினைய லுற்றான். (௨௦)

உலகிருண் முழுது மோப்பி யுறுபொருள் பலவுந் தேற்றி
நிலவுபல் கருமச் சான்றாய் திகமுநா மந்தோ வந்தோ
விலகிருண் மூடப் பட்டு விரிபொரு ளொன்றுந் தேற
தலகிலுவெவ் வினைக்கோட் பட்டே மழகிது நமது செய்கை. (உக)

இறைவன்முகக் கண்ணு ளொன்ற யெண்வகை யுடம்பி ளொன்ற
யறையிருப் பிடத்து ளொன்ற யமைந்ததோர் கா ளு ளொன்றாய்க்
குறையற விருந்த நாமிக் கொடுத்து ருழப்போ மென்னிற்
கலுமிடற் தவனை யெண்ணுக் கயிமையெத் துயர்க்கும் வித்தாம். (உ)

பாதீகச் சிதம்புத் தக்கன் புதல்வியர்ப் பயந்த வாறுங்
கருதலிற் கலைநி லாவிற் களித்துளங் களித்த வாறு
மேதக வொழிய வன்னுன் வேள்விசெய் திட்ட வாறு
நோதக வெமக்கா யிற்றா னுவலுவ தென்னே யென்னே. (உக)

கன்றுநெஞ் சுடைய தக்கன் கனன்முகத் துதவு மாட்டேன்
மென்றுமென் தருந்தப் புக்கு வேரொடு மெயிறி ழந்தோந்
துன்றுபல் லுறுப்பின் மேலாஞ் சுடர்விரி விழியி ழந்தோ
நன்றுநஞ் செய்கை கேட்பி னுடெலா நகைக்கு மன்றே. (உச)

என்றுபுற் பலநி னைக்கு மிரங்கநெட் டியிர்ப்பு வீங்குங்
கன்றுநெஞ் சுனோந்து வாடுங் கருதருஞ் சமழ்ப்பின் மூழ்குங்
கொன்றுமூப் புரமுஞ் சாழ்த்த குழகன்வாழ் கைலை மேவி
யெரின்றுபே ரருள்பெற் தம்ம வய்துமென் மெழுந்தா னன்றே. (உ)

கண்ணிய வ்ரங்கள் யாவுங் கண்ணிய படியே நல்குந்
தண்ணிய கைலா யத்தைச் சார்ந்துந் தியைமுன் போற்றிப்
புன்னிய நாதன் முன்பு போய்ப்பணிந் தெழுந்து யாகத்
துண்ணிய புஞ்று பட்ட வுறுதுயர்க் களவின் மைய. (உச)

முழுதுல கிறைஞ்சா நிற்கு முதல்வனின் முகத்துக் கண்ணை
யிழுதையே னமீர்த லாலே யெவ்வுயிர்க் குங்குண் ணேனேன்
பழுதிலத் தகையே னேக்கும் பார்வையின் நிருத்த னன்றோ
வெழுவிடம் பருகி வானத் தெவனாயும் புரந்து ளியே. (உ௪)

திருகடவி தழற்கடி செல்வ திகமுனக் கிருக்கை யாகி
நகைபடு மெளியே னிந்நா ணகையிழந் திருத்த னன்றோ

முகையி வெண்பற் செவ்வாய் மூவுல கின்ற செல்வி
தகைபடு மிடப்பான் மேவத் தழைந்து ஶா யருளல் வேண்டும். (௧)

அறிவிலா மையினு னின்னை யவமதித் தவனைச் சார்ந்த
கிறியனேன் கரிசு முற்றுந் திருவுளத் தடைத்தி டாது
குறிபெறு முன்னாள் போலாட் கொண்டினி தருள வேண்டும்
வெறிமல ரிதழி மலை மிழைச்சிய வேணி யோயே. (௨௬)

என்றுள முருகி நைந்து நைந்திசி தேத்த லோடுங்
குன்றுளில் வாங்கி மாயக் கோலொன்று தாங்கி மூன்றார்
வென்றுவா னவனாக் காத்த வித்தகன் கருணை கூர்ந்து
நன்றுநன் தஞ்சே லென்று நகைமுக மலர்ந்து கூறும். (௩௭)

அம்புய மலர்க்குஞ் செங்கே ழுலரியே பாணிடி நாட்டில்
வம்புயர் கோயி லுர்க்கு வடக்குமா மயிலோங் கற்கு
நம்புயர் குணக்கு மெய்ய நகர்க்குத்தெம் குயர்ந்தோர் போற்றிப்
பம்புயர் வீனா யென்னும் பகர்பெரும் பதிக்கு மேற்கு. (௩௮)

இந்தநான் கெல்லைக் குள்ளா விருப்பதோர் தெய்வத் தான
மந்தமா தலமி லந்தை வனமென வறைவர் யாரும்
புந்திகூர் வதரி நீழற் பொலிந்தவ னுறைவோ நானு
முந்தியா தரங்கூர் தெண்ணின் முனிவர்வந் திறைஞ்சிப் போவார்.

தோங்கலர் கூந்தம் செவ்வாய்ப் பார்ப்பதிக் கோதை யோடுங்
சங்கர நாது னென்னுந் தவலரும் பெயர்ப்புண் டென்று
மங்கண்வாழந் திருப்போ நாமங் கடைந்தெவர் பூசித் தாலு
முகருந் திமை யெல்லா மாய்த்துய ரின்பத் தாழ்வாரம் (௩௯)

எந்தநம் தலங்க ளுள்ளு மேற்றமத் தலமென் றோர்தி
யெந்தநன் னீழ லுள்ளு மேற்றமவ் வதரி நீழ
லெந்தநம் தீர்த்தத் துள்ளுமேற்றமத் தலத்தார் தீர்த்த
மெந்தநன். மூர்த்தி யுள்ளு மேற்றமத் தலத்தின் மூர்த்தி. (௪௦)

அத்தல நாமஞ் சொற்று ரடைவார்நம் முயர்சா லோக
மத்தலஞ் சிந்தை செய்தா ரடைவார்நம் முயர்சா லீப
மத்தலங் காணப் பெற்று ரடைவார்நம் முயர்சா லீப
மத்தலம் வசிக்கல் பெற்று ரடைவார்நம் முயர்க லப்பே. (௪௧)

அனையமா தலத்தை யின்னே யடுத்துநீ யழலோன் நிர்க்கி
 னினையவூர் தீர்த்தந் தொட்டி நிரம்புமத் தீர்த்தங் கொண்டு
 புனையவா நம்மை யாட்டிப் பூசைசெய் திருப்பை யூயி
 னினையவா ராதொன் றேனு மெய்துவை நினைத்த யாவும். (௩௬)

என்றுபே ரருளிற் கூறி யெம்பிரான் விடைகொ டித்தான்
 கன்றுமுள் வருத்த மன்றே காற்றியின் புற்றான் போன்று
 குன்றுஞ் பரிதி யென்பான் குழகனை மீட்டுந் தாழ்ந்து
 வென்றுமேம் படுமத் தான மடைதரல் விழைந்தெ ழுந்தான். (௩௭)

வடதிசைக் கதிரோன் றோற்றித் தென்றிசை வருத லாலென்
 னையுமோ புடவிக் கென்று யாவரு மச்சங் கொள்ள
 மடையெலார் தரளஞ்சிந்த வால்வளை கருவு யிர்த்து
 மிழைவள மலிந்த பாண்டி நாட்டக மேன் னானே. (௩௮)

இஹையவன் சொற்ற வாதே மயூரவெற் பெழிற்சான் மேற்கு
 மறைபுகல் கழனிவாசன் மாண்புசா நெற்கு மேன்மை
 யுறைபெரு னீனா யென்ப தோங்கிய கிழக்கு நெய்ய
 நிறைதரு வடக்கு மாக நிலவுதல் கண்டா னன்றே. (௩௯)

இதுகொலா மிறைவன் சொற்ற விலந்தையா ரணிய மென்று
 மதுவிராங் கமல மெல்லா மலரிய வுதயஞ் செய்வோன்
 கதுமெனப் புருந்து கண்டான் காமரு வதரி நீழன்
 முதுதவ முனிவர் போற்ற முனைத்தமா சிவலிங் கத்தை. (௪௦)

காண்டலு மகிழ்ச்சி பொங்கக் கைகுவித் திறைஞ்சி வீழ்ந்து
 பூண்டயங் கிளிமென் சாயந் புணர்முலை பாகங் கொண்ட
 வான்டவ னிங்கு கேய வருளெவ ரறிய வல்லார்
 மாண்டவத் துயர்ந்தா ரன்றி மற்றையோர் தம்மு ளென்றான். (௪௧)

வள்ளலா றுரைத்த திக்கின் மதித்தொரு தீர்த்தந் தொட்டாங்
 ிகள்ளலி லாத கங்கை முதலிய செவையுந் தாழித்
 துள்ளுவா மனையு தீர்த்தத் துறவிதிப் படியே மூழ்கிக்
 கள்ளிமி னீறு பூசிக் கண்முணி மாலை பூண்டு. (௪௨)

வேதத்தின் சார மாகி விளங்குமைந் தெழுத்து மெண்ணி
 யேதத்தி னின்றே தீர்த்தோ பெணும்பெரு மகிழ்ச்சி பூண்டாங்

கோதத்தின் விடமுன் னுண்ட வொருவனை நிருவர் தேடி
நாதத்தின் முடிவா னுனைப் பூசிப்பா ண்பந்து செல்வான். (௪௩)

கஞ்சநாண் மலர்முன் னாய கடிமலர் பலவும் வில்வத்
தெஞ்சவி துளிர்முன் னாய விணர்த்தளிர் பலவுஞ் சாந்துந்
துஞ்சலில் கணியுங் காயுஞ் சொற்றிடு பிறவுமீட்டி
மஞ்சனந் தன்னுந் செய்யப் பட்டதின் வயங்கக் கொண்டு. (௪௪)

விதிவழி யாட்டி யாட்டி விருப்பினொ றுடையிட்டுத்
நிதிகடிந் சாந்து பூசித் துணர்மலர் பலவுஞ் சூட்டி
மதியமை வில்வஞ் சாத்தி வயங்கிய கணியுங் காயு
மதிசுவைப் பிறவு நேர்வைத் தலங்குப் சாரத் தூட்டி. (௪௫)

சுறையற முகமன் யாவுங் கோதறச் செய்த பின்பு
முறையினட் டாங்க மாக முன்பல வணக்கஞ் செய்து
மறைமுடி வின்னுந் தேரு வள்ளலார் திருமுன் னாக
நிறைமகிழ் பூத்து விம்ம நின்றிது துதிக்க லுற்றான். (௪௬)

ஆரண முதலே போற்றி யாரண முணராய் போற்றி
பூரணப் பொருளே போற்றி பூரண னந்த போற்றி
காரண மானாய் போற்றி காரணங் கடந்தாய் போற்றி
நாரணந் கரியாய் போற்றி நாரணந் குரியாய் போற்றி. (௪௭)

ஈந்துவர் திரப்போ ரெல்லாம் வறியரா காத வண்ண
முந்துமுந் தருளிச் செய்யு முடிகிலா முதலே போற்றி
நந்துந் தணிந்த காதி னலமிலேன் றுதியு நன்று
ஈதுகந் துக்கக்கையோடுங் கலந்துவர் தருள்வாய் போற்றி. (௪௮)

வெள்ளிய விடையாய் போற்றி விரிந்தசெஞ் சடையாய் போற்றி
யொள்ளிய படையாய் போற்றி யுமையொரு புடையாய் போற்றி
தள்ளிய கடையாய் போற்றி தரக்கத ளுடையாய் போற்றி
நள்ளிய நடையாய் போற்றி நகுமதித் தொடையாய் போற்றி. (௪௯)

இனாத்துவர் தழியில் வீழ்ந்த விர்துவைத் தரித்தாய் போற்றி
யினாத்துமா மேரு முன்னார் மாட்டிவிண் பரித்தாய் போற்றி
தனாத்துகின் றிடர்க்கு மன்பர் தவாமல மிரித்தாய் போற்றி
வினாத்துவெம் முழக்க மேவு வெங்கரி யுரித்தாய் போற்றி. (௫௦)

உணாகிமந் தொளிநு மேலோ றுளத்தொளி யானாய் போற்றி
யனாயிநு ணடனஞ் செய்யுதமம்புயப் பதத்தாய் போற்றி
குணாகட லெழுந்த நஞ்சு மமுதுசெய் குழக போற்றி
தணாபுகழ் வதரி நீழற் சங்கர தேவ போற்றி

(௫௧)

இனையபலி றுதிமு ழுக்கி யிலங்குபார்ப் பதிமுன் சென்றே
யனையமஞ் சனநீ ராட்டி யான்றசெஞ் சார்ந்து கோட்டி
நனையபன் மலருஞ் சூட்டி நறும்புனிக யாதி காட்டிப்
புனையவிலி லுணவு முட்டிப் பூசைசெய் திருந்தா னன்றே.

(௫௨)

இத்தகு பூசை யாற்றி யிருந்தனன் கதிரோன் சின்ன
அத்தகு பூசை நோக்கி யாரருள் சுரந்து பெம்மான்
வித்தக விலிங்க நின்றுங் வெளியுருக் கொண்டு தோன்றி
யெந்தக முவப்ப வெய்யோன் றனைவிளித் துணாக்க லுற்றான்.

()

ஆழியொன் றுடைய தேரோ யழிதகை யவனைச் சார்ந்த
பாழிகொ டமை செய்யும் பாதக மனைத்து மீந்த
ஆழியு மழித ராத வுயர்தலத் துற்ற போதே
வாழிநீத் துயர்ந்தா யெல்லாச் சிறப்புநீ மருவி னாயால்.

(௫௩)

நலமலி தீர்த்தந் தொட்டு நாடொறு நம்மை யாட்டிப்
புலமலி யன்பு பொங்கப் பூசனை புரிந்த வாற்றால்
வலமலி யெயிறுங் கண்ணு மருவுக பண்டு போலக்
குலமலி தேச மேன்மேற் கொண்டுநீ பொலிதி யென்றான்.

(௫௪)

என்றலு முவகை பொங்க வேழ்பரித் தோரோன் றுழந்து
குன்றவிற் பிறினை நாயேன் கூறும்கிண் ணப்பி மொன்று
நன்றமைந் தோங்கு மீந்த நற்றலந் தீர்த்த மேன்மை
பொன்றலி லீயு மென்போர் பூண்டினி தமர்தல் வேண்டும்.

(௫௫)

தவாவருள் பெற்றே னிர்தத் தலம்புகுந் தடியே னற்ற
லவாமுத லறுத்த யோக ரகத்தொளி யாகி நிற்கு
முலாமதி முகத்தாள் பாக வொழிவதற் குள்ள மில்லேன்
குலாண்மணி பெரலியென்றீர்த்தக்கோட்டியானிருத்தல்வேண்டும்.

என்னுடை வாரந் தோறு மெரிமருள் கமலம் பூத்த
வென்னுடைத் தீர்த்த மூழ்கி யிலங்குவெண் ணிற்று பூசி

பென்னுடைப் பூசை கொண்ட நின்னைவர் திறைஞ்சு வோர்தோ
மென்னுடை யவரென் றோத வெண்ணிய தெய்தல் வேண்டும். (௮)

இத்தகு வரங்க ளெல்லா மெளியனேற் குதவு கென்ன
வுத்தமன் கருணை பொங்க வொற்றைக்காற் றேரி னோய்நீ
சித்தம்வைத் துரைத்த யாவுஞ் சிவனுக் தந்தோ மென்று
வித்தக விசிங்கத் துற்றான் வேதங்க ளளத்தற் கொண்ணான். (௧௯)

இன்றுதொட் டுளவா மேன்மை யுத்தலங் கதிரோ முமத்
தொன்னுமெப் படியா லென்னி லொருபெயர் சூர னென்பார்
நன்றுமப் பெயரா லென்று நவிறுவர் சூரா யென்று
துன்றுபன் மலர்சா தீர்த்தஞ் சூரிய தீர்த்த மென்பார். (௨௦)

மன்னிய வதரி நீழல் வயங்குசங் கரநா தப்பேர்
துன்னிய பெருமான் தன்னைச் சூரிய நாத னென்பார்
பன்னிய கதிரோற் றுள்ள பரியாயப் பெயர்க ளாலு
மின்னிய தலமுன் முன்றும் விளம்புவ ரறிவான் ழிக்கோர். (௨௧)

மண்ணொடு விண்ணும் போற்றும் வதரியா ரணியந் தன்னிற்
பண்ணொடு வண்டி மேவு மலர்செறி பரிதி தீர்த்தத்
தெண்ணொடு ரெய்போ னீங்கா தியைந்தமேல் கரையோர் தேடியிற்
கண்ணொடு நகையும்பெற்ற கதிரவன் வாழு மென்றும். (௨௨)

சூரிய தீர்த்த முழுகிச் சூரியன் தனைச்சே வித்துச்
சூரியன் பூசை செய்த சூரிய நாதன் பொற்றான்
சூரிய னுதயங் கண்டி தொழுதெழு நியமத் தோரச்
சூரியன் போலத் தேச துன்னியா னந்தத் தாழ்வார். (௨௩)

குட்டமே தொழுவே தீராக் குன்மமே கொடுங்கண் னோயே
குட்டமே வியற்றும் வெப்பே நடுக்குறு காச நோயே
வட்டமா ஞாலத் துள்ள மற்றைநோ யனைத்தும் வெய்யோன்
றொட்டநீர் தோய்த்து னானாத் தோய்தரா தகலு முண்மை. (௨௪)

எந்தையா ருள்ளல் வெய்யோ னியற்றிய தீர்த்தந் தோயிற்
தந்தைதீர்ப் பறையோர் மன்னர் தாரமா திகளைச் சீறி
யந்தையால் விதைத்த பாவ மகன்றிமி மதான்நன் னூர்தா
முந்தைநாட் புரிந்த பாவ முழுமையு முருங்கி மடியும். (௨௫)

விரத்தை விரும்பி னோரு மெய்வழி பாடி செய்யுந்
தாரத்தை விரும்பி னோருந் தரணியோர் குடைக்கீழாந்
பாரத்தை விரும்பி னோரும் பரவுமெய்த் ஞான மெய்து
மீரத்தை விரும்பி னோரு மெய்தவ ரநீர் மூழ்கின்.

(௬௬)

பிரமராக் கதமே பேபே பெருவணிப் பூத மேமற்
றுரனிலா மேவ லாற் சார்ந் துறவருத் திமி மணங்கே
விரவிவை முதலாம் யாவும் விரும்பிழித் தீர்த்தந் தோயி
னிரவிமூன் பனிபோ லஞ்சி யெறுமிழிந் திரிந்து பேரமே.

(௬௭)

பெருந்ர பெற வேண்டி னாலும் பொருவினமா மறைமுன் னாயுந்
தெருள்பெற வேண்டி னாலுஞ் சிவபிரான் பாதஞ் சாரு
ம்ருள்பெற வேண்டி னாலு மாடினோர் தமக்கு நல்கு
மிருள்பெற வேண்டி னாலு மெய்துறா வெய்யோன் தீர்த்தம்.

()

நன்புலத் தவர்க ளேத்த நகுதிர்த் தீர்த்த மூழ்கி
வன்புலப் பரிய தாய கணாமிசை மருவி நாளூந்
தென்புலத் தவர்க்குத் தாங்கள் செய்கடன் செய்வா ராயிற்
பின்புலப் பரிய போகம் பெறுவார்மற் றவர்க ளோடும்.

(௬௮)

எந்தநான் மூழ்கி னாலும் பெரும்பய னெய்து மேனு
மந்தமீ தீர்த்தம் வெய்யோன் வாரத்தா டிதன்மே லாகுஞ்
சுந்தமா ரனைய தீர்த்தத் துளியொன்று சாரு மேனும்
பந்தமா ரநீர் தோய்ந்த பவனமேற் படினும் போதும்.

(௬௯)

கதரவன் தீர்த்த மேன்மை கட்டுரைத் திடவல் லார்யார்
முதிர்ந்தவ முனிவீர் ஞான யெனமொழி வதனுக் கேது
வதிர்கட லுலகஞ் சொல்வ தறைந்தன மினுமேர் ராற்றும்
பிதிர்தரா வேது வுண்டா லதனையும் பேசக் கேண்மின்

(௭௦)

குறியன்புசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௬௨.

சூரன்பூசித்தபீடலம்.

தக்கனார் புரிந்த வேள்விச் சாலையிற் குழீஇய தேவர்
முக்கணெம் பெருமாம் கன்று மனமுதன் மூன்ற னுஞ்செய்
வெதிர்க்கபா தகமோர் மூன்றுந் துடிதுடித் துருக்கொண் டென்னப்
புக்கவெவ் வுலகும் வந்துந் பவித்தன ரசுரர் மூவர். (க)

வலிகெழு சூரன் சிங்க மாமுகன் மடங்கா வென்றி
யொலிகெழு தாரு கன்பே ரோதிய வொருமு வர்க்கும்
பொலிகெழு பெருந்த வத்தாற் புண்ணியப் பெருமான் பாங்கர்
மெலிகெழு தன்மை யில்லா வரம்பல வெறுப்பக் கொண்டார். (ஈ)

கெடலரு மரணம் வாய்ந்த கேழ்கினர் நகரு நாளும்
விடலரு மணிபொன் னாதி மிகுபெரும் பொருளுமாசை
படலரு மழகு வாய்ந்த பருவவொண் மடந லாரு
மடலருங் கருவி வாய்ந்த சேனையு மமையப் பெற்றார். (ஊ)

மானமில் கொடுமை வஞ்சம் வயக்கிட வல்லா ராகி
யூனமில் செம்பொனாதி முதலிய வொருங்கு தெவ்வி
யூனவா யிரத்தின் மேலெட் டண்டங்கன் முழுது மாண்டு
தேனகு கற்ப கத்தார்த் தேவரை யேவல் கொள்வார். (ச)

அலைகட லகத்துத் தோணி யமைதர வியக்கிச் சென்று
வீலியெயித் தெறிந்து மீனம் வாருபு குவித்தல் செய்து
நீலகுலைத் தலகு பற்றி நிரம்புகுப் பைகளொழித்து
மலைக்கு சிறையிற் பட்டு மயங்கினார் வான நாடர். (ரு)

வானவர் வருத்த நோக்கி வண்டினர் தண்டு மூய்மா
லானவர் முதலோர் கூடி யணிகெழு கயிலை சார்ந்து
நானவன் மலருங் கூந்த னங்கையோர் பாகக் கொன்றைக்
கானவன் பாத் தாழ்ந்து கந்தனை யனுப்பு கென்றார். (சு)

இரந்திரர் தழுது மிவண்டு மேழைவா னவர்க்கி டங்கிச்
சுரந்தருள் கருணை மூர்த்தி தொக்கபல் படையினோடு

கரந்துமால் வனாக ளஞ்சங் கதிர்வடி வேலு நல்கி
யுரந்துளை பதித்தித் தெவ்வை யொழிந்துவிண் காக்க வென்று. (எ)

கலகலு வொலிக்குந் தண்டைக் காலுடை யிளவற் சூாதி
நலகலி விடையு நல்க நயந்தவன் பாதம் போற்றி
வலமலி குமரப் புத்தேண் மணிநெடுந் தேர்மேற் கொண்டு
விலகருந் தானே சூழத் தக்கணம் விரைந்து செல்வான். (அ)

செல்வழி வளையுந் தார காசர னுனிருஞ் சிந்த
வெல்வழி படைதொட் டப்பா லேகுழி யாங்காங் சூள்ள
நல்வீழி யருளுந் தந்தை நயந்துவாழ் தலங்கள் போற்றி
வல்வழி யியங்கும் வீர வாகுவான் முழுதுந் தேர்ந்த. (ஆ)

மூணிமதி லுதித்த வீர மகேந்திர புரத்து மேய
பணியலன் மைந்த னாய பாணுகோ பனைமுன் னோருந்
தினிகெழு படையும் வீரச் சிங்கமா முகனுஞ் சிந்த
வணிகெழு படைகை தொட்டா னமர்த்தனன் சூர னோடும். (க)

இலங்குபொன் புளையு மேனி யிலங்கெழிற் குமீர வேளு
மலங்கலந் திணிதோள் வென்றி யிசினத் தசுரர் கோவுந்
கலங்குலில் போர்மேற் கொண்டு கடிதெழுட விசும்பிற் செல்வார்
குலங்கெழு திசையிற் செல்வார் குரைகடற் மலையிற் செல்வார். (இ)

ஊற்றுமோ ரண்டஞ் செல்வார் வயங்கதன் புறத்துச் செல்வார்
தொற்றமா மேரு வென்னுங் குலமலை யகத்துச் செல்வார்
பொற்றவெங் கோபம் பொங்கப் புறக்கட லகத்துச் செல்வா
ரற்றமின் றுவிவிவ்வா றிருவரு மாநிங் காலை. (உ)

கண்டில் மந்தி யாருங் கண்புதைத் தகன்று போக
மண்டலந் துருவிப் புக்கார் மயூரவெற் பினுக்குக் கீழ்பால்
வண்டல மீந்து பாடி மாலிகைத் தடந்தோட் சூருங்
சூண்டலச் சிசுவிச்செவ் வேளுங் குறுகியா டமுர்செய் தாரால். (ஃ)

ஆயிடை யகருந் காற்றா தச்சமுற் றிரிந்தான் ஸூருங்
மாழிருந் கதிர்வே லுன்றி வள்ள லு நின்றான் மண்மே
லாயிருந் கதிரெ லுக்கு மவ்வயி லுன்றி பெங்கள்
சேயுறு தலத்தை யாருந் திருவேலன் குடியென் டாரால். (ஈ)

மன்னுடல் வலகும் போற்றி வழிபடு தலைச்செய் துய்வா
னின்னுமவ் கிடத்தி லந்த விளவலவ் வதே நிற்பன்
கொன்னுமற் றவன்றாள் போற்றி வழிபடு குணத்தின் மிக்கார்
மின்னுபல் போகந் துய்த்து வீட்டின்ப முறுவ துண்மை. (கரு)

மகப்பெற வேண்டி னாலு மணிமுத லாய் செல்வ
மிகப்பெற வேண்டி னாலும் வேதநான் முதல யாவு.
நகப்பெற வேண்டி னாலு நல்லருண் மலமோர் மூன்று
முகப்பெற வேண்டி னாலு முதலிவ் விளஞ்சே யம்மா. (கசு)

தொழிவள மலிந்த வேலன் குடியிலவ் வேலன் மேலிக்
கழிமுகிற் சிறக்குங் கோயில் கவினுற் புதுக்கு வாரு
மொழிதலில் வளங்க ளாக்கி யுவப்பொடி நஞ்ஞ வாரும்
பரிதபு போகந் துய்த்துப் பார்முழு தாண்டி வாழ்வார். (கௌ)

கோலமார் பொழில்சூழ் வேலன் குடியமர் வேல வற்கு
ஞாலமார் வத்திற் போற்றப் பூசனை நடத்து வோருஞ்
சீலமார் துயரு மற்றைச் சிறப்பெலாஞ் செய்விப் போரு
முலமா ரனையான் பாத முழுக்கலப் படைந்து வாழ்வார். (கஅ)

வேறு.

வண்டார்தொடைத் தடந்தோட்குகன் மற்றோரிட நண்ணக்
கண்டாப்பல வரனோரவண் கைகூப்பிய னைந்து
தொண்டார்தரப் பலபூமழை சொரிந்தாருநாத் துவகை
கொண்டார்தைப் பலவானவர் குடியென்றுரை செய்வார். (கக்)

வேறு.

பன்னரும் வனப்பு வாய்ந்து பரிதியிற் பொலியுஞ் செவ்வேள்
சொன்னவத் தான நின்றுமற்றொரு சூழல் புக்கா
னென்னரு மவனா லத்தி பெரித்தனர் துதித்து நின்ற
ரன்னநற் றலத்தை யின்னு மாலத்திப் பட்டி யென்பார். (உ0)

வயங்குமவ் விடத்தி னின்று மற்றுமோ ரிடத்தை யூற்று
னுயங்குத லகித்து ளாருக் கொழித்திமி குழரப் புத்தேன்
பயங்கொள்வ் விடத்து மாலை யிட்டார்பண் ணவர்க்குமச் சீரா
வயங்குமத் தனத்தை மாலை யிட்டானென் றிசைப்ப ரின்னும். (1)

புலவரிவ் வாறு போற்றிப் பூசனை செய்யப் போந்து
நலவரு ளகலாச் செவ்வே ணற்கலை யுணர்ந்த பன்னு
வலவழைத் திமிழ்பூர வராயமர்ந் திருந்தான் வஞ்சக்
கலவஞ்செய் தொழின்மேற் கொண்டான் கடிவர னோக்கி மாதோ.

முருகவே ளங்நன் றேவ முன்னமே யிரிந்த சூரன்
மருமலர் வாவி சூழ்ந்த வதரியா ரணியம் புக்கான்
றிருவம ரனைய தானச் சிறப்பெலா திநாக்கும் போது
பொருளு மிலிங்க ரூபப் புராணனை யங்குக் கண்டான். (௨௩)

கண்டபோ தன்பு பொங்கக் கரதலங் குவித்துப் போற்றி
முண்டரும் பிறநங் காண்டற் கரியவிப் பெரிய சோதி
தண்டரு மிக்கான் றேன்றி யிருந்ததென் றவப்பே றென்னுக்
கொண்டபே ருவப்பி னோடும் பூசித்தல் குறித்தா னன்றே. (௨௪)

ஆதித்தன் றீர்த்தப் பாங்க ரடைந்துசங் கற்ப மென்ப
தோதித்தன் புனலின் மூழ்கி யொள்ளிய நீறு பூசி
நீதித்தன் மலர்கீர் கொய்து நிலவுமஞ் சனமுங் கொண்டு
நாதித்த கழற்காற் சூர னண்ணினுன் பெருமான் முன்பு. (௨௫)

திருந்துமஞ் சனநீ ராட்டித் திருமலர் பலவுஞ் சூட்டிப்
பொருந்துகூ விளத்திற் கொய்த பொலிதளிர் பலவுஞ் சாத்தி
மருந்துநே ருணவு மூட்டி மற்றும்பன் முகம் னெல்லாங்
கருந்துழாய்க் கோவி னுற்குட் கனிந்துறச் செய்த பின்னர். (௨௬)

வினாயவட் டாங்க மாக விரும்புபஞ் சாங்க மாகத்
தலாமிசைப் புணர்ந்தெ ழுந்து தம்பிரான் முன்னர் நின்றே
யுணைத்தி மாற நெஞ்ச முருகநீ ரிருகண் சோடிக்
கணைதரு துதிகள் செய்வான் கருங்கழ லசுரர் கோமான். (௨௭)

மேருவில் லாகக் கோட்டி வியாளமே காணப் பூட்டிச்
சாருமா னெனின்கோல் கூட்டித் தழல்புரந் தளந் லூட்டி
யோருமா வெற்றி காட்டி யும்பர்த மிக்க னோட்டி
யாருமின் பனைய நாட்டி யமர்பர மேட்டி பேசுற்றி. (௨௮)

விரகுள் விர போற்றி வேதத்துட் சார போற்றி
வாரரு னீர போற்றி யாயிரம் பேர போற்றி

பாரசுமை தேர போற்றி பரவுப கார போற்றி
தாரசுமை யார போற்றி சங்கரி தார போற்றி.

(உசு)

கையுநிர் வாள போற்றி கண்டத்துக் காள போற்றி
செய்யபொற் றுள போற்றி தேர்வரு நீள போற்றி
யையவுத் துள போற்றி யன்பருக் காள போற்றி
மொய்யவெண் டோள போற்றி முதல்கிம னுள போற்றி

(உ௦)

கொன்றையர் தாம போற்றி கொன்றருள் காம போற்றி
நன்றடி ராம போற்றி நகிற்றுபன் னாம போற்றி
அன்றலி டம போற்றி தோகைவாழ் வாம போற்றி
குன்றலி லேம போற்றி குலாநட யாம போற்றி.

(உ௧)

ஒருசிறு துரும்பால் வானோ ருடைதரக் கண்டா யோல
மொருசிறு நகத்தாற் பூவோ னொருசிரங் கொய்தா யோல
மொருசிறு நகையான் முன்று ரொருங்கெரித் தவனே யோல
மொருசிறு பாலன் னோருக் குடைந்துனே னோல மோலம்.

(உ௨)

என்றுதோத் திரஞ்செய் தேத்து மெறுழவலிச் சூரன் முன்பு
நன்றுநம் பெருமான் றோற்றி வேட்டதென் னனிறியென்று
னென்றுபே ரன்பின் மீட்டு முள்ளுடைந் தருகி மேன்மை
பொன்றுத லில்லாப் பொற்றான் போற்றினித் திதனை வேண்டும்.

(உ௩)

இறைவனே யடியேன் பேர்பூண் டித்தலம்வழங்கல் வேண்டி
முறையினித் தலஞ்சார்ந் துன்னை முனிவற வழிபா டாற்று
நிறைவினார் நினைத்த யாவு நிரம்புற வடைதல் வேண்டிங்
குறைவினின் பொற்றா ளீர்த்திற் கூடவும் வேண்டி மரலோ.

(உ௪)

முந்தைநா ளடியேன் பெற்ற முழுப்பெரு வரங் கொல்லாஞ்
சின்னஞ்செய் யாதோர் பாலன் தேவருக் காக வேற்று
வந்தையா வமர்த்தல் செய்வான் மற்றவ னெடுபோ ராற்றி
நிந்தைநீர் வெற்றி மேவி நிகழவும் வேண்டி மென்றான்.

(உ௫)

முன்னுரைத் தவைக்கல் வாரே யாகென மொழிந்துநக்குப்
பின்னுரைத் ததற்கு நின்னோ டெவர்பெரி தமர்த்த போது
முன்னுரைத் திட்ட வாரே நமையலான் முடிவு தூண்ப்
பின்னுரைத் திடென் போதி பெருவலிச் சூர வென்றான்.

(உ௬)

கோதிலா னுரைத்த வார்த்தைக் குறிப்புண ராது சூரன்
போதிலா னெடுமா லேனைப் புலவர்கள் போற்செவ் வேளு
மேதிலா னென்றுட் கொண்டே யெய்தினன் மகிழ்ச்சி யொன்று
மோதிலான் றொழுது போன னுருக்கரர் தனன்கோ மானும். (௩௭)

சென்றவன் மயூர வெற்பிற் சிறந்துவீற் றிருக்குஞ் செவ்வேண்
முன்றனு வயோத்துச் சென்றான் மூண்டின னவனும் போருக்
கொன்றுவெஞ் சினமிக் கொண்டா ரோன்மலா வாளி தூர்த்தார்
கன்றவெய் வலகுஞ் செல்வார் கல்ங்கினர் சுரரு மழ்மா. (௩௮)

இவ்வண்ணம் பெரும்போ ராற்றி யினோத்தனன் மீட்டு மென்னே
செவ்வண்ணப் பெருமான் றந்த வரமெனச் சிந்தை செய்தான்
மைவண்ணப் பொழில்சூழ் சூரை மாதேவன் பூசைப் பேற்றார்
ஓகவண்ணச் சிலைவெஞ் சூரம் குதித்தது கரிசின் ஞானம். (௩௯)

ஞானம்வந் துதித்த லோமி நமையலான் மற்று முள்ளோ
ரானவர் நின்னை வெல்லா ரென்றா னுரைத்த வார்த்தைக்
கினமின் றவனே போர்செய் யிவனெனத் தெளிந்தா னந்தோ
போனது போக நாமேற் புரிவதென் னென்று தேறி. (௪௦)

அடுபகை பூண்ட வாறே யமர்த்தொழிந் தவனுக் காளாய்
விடுவதே துணிபென் றோர்ந்து வேலையுண் மாவாய் நின்று
பிடுகடர் வேலாற் கிளப் பட்டிரு புள்ளா யையன்
றொடுகழற் பாதம் போற்றித் துவசமோ ரீதி யானான். (௪௧)

அருந்தவப் பெரியீர் கேண்மி னறைந்தவிவ் வேது வாழும்
பெருந்தவர் சூரை யென்பர் பேசவல் லவரநா விற்கு
விருந்தினும் புகழ்ப்பொன் னான விசயால யன்ப ணிந்து
திருந்துபல் பணியுஞ் செய்த திறமெடுத் துரைப்பாங் கேண்மின். (௪௨)

சூரன்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௦௪.

பொன்னுன விசயாலயதேவன்

திருப்பணிப்படலம்.

அசையாவன் மல்கி விளங்கி யமைந்து நானு

மிசையானிறை யும்பொலிகுரை யிடத்து வாழ்வோன்
பசையாழியிர் முற்று முவப்புறுப் பான்பொன் னுன
விசையாலய தேவ னெனும்பெயர் மேவி யுள்ளான். (க)

வேறு.

இரும்புகழ் மேவியி லங்கெழில் வாய்ந்து
சுரும்புகி ராம்பொழிற் குரையை யண்மிப்
பெரும்புகி யோர்மிகப் பேணுதல் செய்து
விரும்புற நானும் விளங்கு கு ணத்தான். (உ)

குறாகில மன்னர்கு லத்திலு தித்தான்
மறுவறு கல்விவ ரம்பென வாய்ந்தான்
முறுவலி னாற்புர மூன்றுமெ ரித்தா
னுறுதளிர் நேரடி யுள்ளம மைப்பான். (ங)

போத்திய மாமலம் வேரொடு போகச்
சத்திய ஞானச தாசிவ பூசை
கித்திய மாற்றின லாற்பசி நீங்கான்
பத்திய னாய்மிகு பண்புவ ளர்ப்பான். (ச)

சிவனமர் மாதலச் சேவைசெய் தென்றுஞ்
சிவதல மான்மிய மேசெவி யேற்றுஞ்
சிவனடி யார்திருப் பூசைபு ரிந்துஞ்
சிவபணி யேநனி செய்துழு வப்பான். (ரு)

கற்றவ ருக்கொரு கற்பக மாணு
வுற்றவ ராசிக விற்திட வாழ்வோன்
கீற்றவு ரேறுகு லாவுபன் னாலு
முற்றவுணர்ந்தமு முப்புக மோனே. (க்)

வேறு.

இந்திர திருவென்னு மினையனில் வாறு வாழ்நாட்
சந்திரன் தவமு மாடத் தனிரகர்ச் சூரை யோர்பா
னந்திர வியமென் றோது நல்வளப் பொலிவோ டின்ன
மந்திர வருவன் மேய வதரியா ரணியம் புக்கான்.

(௭)

சான்றவர் பலருங் காணத் தன்னக றோருபான் மேய
மான்மகல் விருக்கந் தொக்க வதரியா ரணியம் புக்க
நேன்மவழ் மாலை மார்பன் சிறுவழி யூடு சென்று
கான்றவழ் மலர்வி ராமக் கானத்து வளமை காட்டும்.

(௮)

மலர்செழுங் கடுக்கைத் தாரு வொன்றன்மேன் மருவ கத்தி
யலரரும் பணையப் பூவை யத்தரு மறைத்த தோற்ற
நிலவ்கன் முடிமேற் காண நெடியவெங் கரித்தோன் மூடிக்
ஞல்வுச் சந்தி வண்ணக் குரிசினின் மனைய தோர்மின்.

(௯)

ஒருங்கிலை யுகுத்துப் பூத்த வொள்ளிய பலாசேரர் பாங்கர்க்
கருங்கடி மலர்க்கா யாவொன் றுறவெதிர் காயா வொன்று
பெருங்கிளை பரப்பித் தாழ்தல் பெண்ணொரு பாக னேரே
சுருங்கி லன்பின் மாயோன் பணிவது துணைவ தோர்மின்.

(௧௦)

அடித்தலம் பூத்த காயா விணைதர வதன்மேற் கொன்றை
முடித்தல முதலாப் பூத்து முறிவற விளங்குங் காட்சி
புடித்தலம் புகழ்மா லாய பயோதர லூர்தி மீது
கொடித்தலத் தேறு வைத்த குழகனின் மனைய தோர்மின்.

(௧௧)

பிடாழலார் திருப்பவுள்ளாம் பிறங்கிய காயா மேலால்
விடாதலார் தொருங்கு மூடி விளங்கிய தோற்ற முள்ளாம்
படாதசத் துவநி ரம்பப் படர்ந்ததா மதம்பு தத்துக்
விடாதமையுருத்தி ரன்போற் கிளர்தரு தன்மை யோர்மின்.

(௧௨)

வண்ணியர் திருவி னீழன் மலர்ந்தமர் பிடாவின் தோற்ற
மின்னிய கழனி வாசற் கொற்றவா ளீசர் மேலாற்
றுன்னிய வடியா. கூடிச் சோற்றபி டேகஞ் செய்ய
மன்னிய காட்சி போன்ற தோருமின் மதியான் மிக்கீர்.

(௧௩)

இருதரு வொருங்கு பின்னி யெழுமலர்ச் சிவப்பு வாய்ந்து
பொருவளி யிலைத்த லாலே யசைதரு பொலிவு தேரின்
வெருவரு தன்மை யில்லா விசயனு நம்பி ராணு
மொருவருஞ் சினத்தின் மற்போ ருஞற்றிய தொப்ப தோர்மின். (1)

நெடியவித் தாரு மேலா னிரம்பிய கிளைக னெல்லாம்
படியமை திசைக னொட்டிம் பரவுற விரித்துப் போக்கிக்
கடியமுண் டகங்கீழ் மொய்ப்பி நிறுல்செயுங் காட்சி தேரிற்
கொடியகோ னாத்து மன்னன் குடைநிக ராவ தோர்மின். (கரு)

செறிதர வீட்டா நின்ற செம்பொருண் முழுதும் யாரு
மறிதரா வண்ண மண்ணுண் மறைத்துவைத் தமர்வார் மானக்
குறிபெறு தன்காய் முற்றுங் குலவுமட் புறையப் போக்கி
வறிதமைந் தெழுந்து நிற்கும் வருக்கையின் றிறனு மோர்மின். (1)

இன்னபல் வளங்க னெல்லாந் தனித்தனி யியைய நோக்கித்
தன்னமர் காதல் பொங்கச் சான்றவர் பலர்க்குங் காட்டி
மன்னவன் வருமப்போது வாரிச மலர்கள் பூத்து
நன்னல மருவும் பொய்கை யொன்றவ ணன்று கண்டான். (கௌ)

நிருமல வடியார் சிந்தை நிகர்தரத் தெளிந்த தாய
குருமலர் தீர்த்த மன்னிக் கொண்டனன் விருப்பி னுண்டான்
நிருமலர் பறித்து மோந்தான் றிப்பியம் பொலிய விந்த
மருமலர்த் தீர்த்த மிங்கு வந்ததென் னென்று தேர்வான். (கௌ)

அத்தகு தீர்த்த மேலைக் கரையினை யவாவிச் சென்று
னுதினமக் கதிரோ னங்குப் பொலிந்தினி துறைதல் கண்டான்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து கருகிருள் பருகுஞ் சோதி
வித்தக ணிங்கு மேவ லென்னென மிக்குச் சூழ்வான். (கௌ)

இலங்குமிக் கானத் தின்னு மென்னுள தாய்வோ மென்று
துலங்குமத் தான தின்று துனைந்துசற் றப்பாற் சென்றான்
மலங்குத றவிர்த்தாட் கொள்ள வதிரன் னீழன் மேவி
யலங்குபே ரருளின் வைகி யருள்சிவக் குற்பைக் கண்டான். (1)

கண்டபோ தன்பு பொங்கக் கைகடந் தலைமேற் கீழ்ப்
மண்டனிற் பணிந்து விழ்ந்து வல்லையி னெழுந்து நின்றே

யண்டர்தம் பெருமா னிங்கே யகப்பட்டா னடியேற் கந்தோ
தொண்டனே னுய்ந்தே னென்று துதித்துமிக் குவகை பூத்தான். ()

வயங்குமிச் சுயம்பு லிங்க மான்மிய மொன்றுந் தேரேன்
றியங்குத லொழிக்கு மந்தத் தீர்த்தத்தின் வரவுந் தேரே
னியங்குவெங் கதிரோ னங்ங னிருந்தருள் குறிப்புந் தேரேன்
மயங்குவன் தேற்ற வல்லார் யாரென னனத்துட்கொள்வான். ()

வேறு.

காணப் படாத வருவினுக்குங் காணப் பட்ட வருவினுக்கு
மாணப் பெருங்கா ரணமாகி வயங்கா நின்ற சிவலிங்கங்
காணப் பெற்றும் வாளாநான் கழிவ லெனிலென் னறவென்ன
மாணப் புனைந்து பூசித்தா லன்றி மற்றொன் றியற்றேனல். (உரு)

என்று கதிரோன் புனன்முழ்கி யிலங்கு திருவெண் ணிறனிந்து
நன்று தருங்கண் மணிபூண்டு நமவீற் றுறவைந் தெழுத்தெண்ணி
யொன்று முவகை தலைசிறப்ப வுற்ற திருமஞ் சனமாதி
யன்று கிடைத்த கொடுபூசை யாற்றிப் பணிந்து போற்றினான். ()

இடீப்பான் மருவு தேவியையு மிவ்வா றன்பிற் பூசித்துத்
தடப்பி லமர்ந்த செங்கதிரோன் றனையும் போற்றி யுடன்வந்த
கடப்பா லகன்ற சான்றோரு மற்றை யோரு குடன்றொடர [கான்.
விடப்பா றேயும் வேல்வேந்தன் விடைகொண் டிருக்கை போய்ப்புக

இருக்கை யடைந்த வேல்வேந்த னெண்ண மிருந்து பசித்தானாய்
வருக்கை யடைந்த கானகத்து வதரி நீழல் வீற்றிருக்குந்
திருக்கை யொறுக்கு நம்பெருமான் தேவி யேடுந் தனியிருந்தான்
மருக்கை யாத மலர்த்தீர்த்த வரவுந் தெரியே னாயிருந்தேன். (உசு)

தீர்த்தம் புனையும் பெயர்யாதோ தீர்த்தங் ககாவெய் யவன்மேற்குப்
பார்த்தங் கூறும் குறிப்பென்னோ பழுத்த வதரி கிழலமரு
மாத்தன் பெயரென் னோதேவிக் கமைந்த பெயுடைய னோவறிபே
னேத்த வுரியே னிவையெல்லா மென்று தெளிவே னெனக்கவன்று

இரவு முணவு கொள்ளினா யேங்கித் தனாமேற் றநிகிடந்து
ரைவு சூழ் திருவருளாற் றுயின்று னனையான் சுவகந்துப்

புரவு பூரிவோன் முதலமரர் புணரப் புணரா தகல்பெருமான்
கரவு தகிர்தன் திருமேனி காட்டி யருளிச் செய்கின்றான். (உஅ)

வாராய் புகழிற் பொலிந்தோங்கு மன்னு கவலை முழுதுமொழி
யாராய் வதரி வனத்துமுனைத் தருளுஞ் சிவம்பா மளவில்சுகநீ
பாராய் தருமன் னுயிருறுதல் படர்ந்து முனைத்த காரணத்தாற்
பேரா யிரமுள் ளனவேனும் பேசு நூல்சங் கரநாமம். (உக)

என்றும் பிரியா திடத்திலமர்ந் திருப்பா டிருப்பேர் பார்ப்பதிகா
ஹென்று மிருவி மும்பெயர்வே றுறுவோம் பின்னோர் காரணத்தா
லன்று நீயுந் தெரிந்திடுதி யைய வொருகு ரியன்புசை
துன்று மன்பிற் புரிதலாற் குரை யாய தித்தலப்பேர். (உஃ)

முந்தக் கதிரோ னமையாட்ட முயன்று கண்டா னத்தீர்த்த
மந்தக் கதிரோன் பெயர்பூண்டே யமரு மஃதத் தடந்தீர்த்தச்
சந்தக் கனாவாய் நமைவேண்டித் தணவா திருப்ப னவனமக்கு
மெந்தக் தலத்து மதிவிருப்ப மிந்தத் தலத்தென் றுணருதிரீ. (உ௧)

பின்னுங் கதிரோன் வேண்டவவன் பெயர்முந் துறவோர் பெ
யர்பூண்டோ, மின்னுஞ் சொலக்கேள் சூரனடைந் தெய்திப் போ
ற்றி மிகவேண்டி, மன்னும் வரங்கோ டலினனுஞ் சூனா யெனும்
பேர் மருவியதா, லுன்னு மவர்க்கு நீனைத்தவெலா முதிவிப் புரக்கு
மித்தலமே. (உ௨)

விசையர் லயனு ரெனகினது பேரால் விளங்கு மினியுணர்ந்
திசையா தரிக்கும் புகழோய்நீ செய்வ தொன்றுண் டதுகேணிமோ
வகையா வலிய காமிமுழு தகழ்ந்து போக்கி யாலயம்பே.
ரினையால் விளங்க வமைத்துவிழா முதற்பல் சிறப்புவிவற்றுதியால்.

மன்னுந் தனிசூழ் தரவிதி வகுத்து மணிமா ளினைசமைத்து
பின்னு மறையோர் முதலியபல் குடிக டெவன்ற மேவுகித்துப்
பன்னு நீயு மவ்விடத்தே குடிகொண் டமர்தி படர்ந்தவெலா [வன்
முன்னு முன்னம் பெறுதியென மொழிந்து மறைந்தீர்ன்முழுமுதல்

பிறவ னருளி மறைதரலும் விழித்தா னிறம்பு செய்தினு
விழையு மகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டா னிலவு வதரி வன்மருவும் [ருட்
பொருள்கோ டிசைநோக் கிப்பணிந்தான்புலவர் பெறுமரன் பெறுகுமு
நிறையின் முழுநி ழிகத்தினைத்தான் சொற்ற விசயா லயதேவன். (உ௩)

மேவு கதிரோ னுதிப்பனவும் விழித்தே யிருந்து வெளிவந்து
பாவு மறையோர் முதலாய் பலருந் தன்பால் வரக்கூவி
யோவு கீவலை யுடையானு யுண்மைக் கனவை யெடுத்தாரைத்துத்
தேவு மலியும் வதரிவனஞ் சென்றான் பலரு முடன்வரவே. (௩௬)

சென்ற விசயா லயதேவன் திருந்த வுடன்வந் தவரோடி
மன்றன் மலர்கண் மலிகதிரோன் வகுத்த பொய்கைப் புனளேயுயர்ந்த
நன்ற வாவு திருநீறு நகுகண் மலையிழை முழவணிந்து
வென்மறையி ரித்திர்த்தம் வெய்யோன் வகுத்த தீர்த்தமால். (௩௭)

இந்தத் தலமான் மியமுணர்ந்தே யிறையோ னருளாம் தணவாநு
சந்தக் கதிரோ னிங்கமர்வான் சாமி தனையிச் சூரியன்காண்
முந்தப் பூசித் தனனதனும் சூரை யெனலிம் முதுதலத்தை
நந்தப் பெரிய ருரைப்பரினு நவிலு மொருகா ரணங்கேண்மின். (௩௮)

சூரன் பூசித் ததனாலுஞ் சூரை யென்பா ரென்றுபுவித்
தேரன் திருவாய் மலர்ந்தனன்காண் சென்று பணிவோ மவனையென
வாரன் பொடிமங் கடைந்தவரோ டளாவிப் பணிந்து போற்றினான்
வீரன் விசயா லயனென்ன விளம்பு நாமப் பெருந்தகையே. (௩௯)

அனீதே நவியங் குயமுடையார் பலரைக் கூவி யடவியெலாங்
கொன்றே பொழிமின் மிகப்பழுத்துக் குளிர்த்த நீழல் செய்யும்வதரி
பிபான்தே தவிர வென்றுரைத்தா னுரைத்த வாதே யவர்களெழுந்
தின்னே முடித்து மெனக்கூறி யெறிந்து தொலத்தார் வனமுழுதும்.

சிற்ப முணர்ந்த திறலோரைச் சிறப்பின் வருவித் திறைவனுக்குப்
பொற்ப வமரூ லயநன்கு புரிமி னென்று பொருள்பலவு
மற்பு மொழிய நனிகொமித்தா னவரும் வரைகள் பலபிளந்து
நிற்புகிடப்ப முறையாக நேரப் பொருத்திப் பணிசெய்வார். (௪௦)

ஆன்ற கருப்பக் கிரகமே யலங்கு மத்தமண்டபமே
தோன்ற மினிரீமா மண்டபமே சோதி நிருத்த மண்டபமே
யேன்ற மதிலே கோபுரமே யாக சாலை மடைப்பீரியே
சான்ற வொருபுரர்ப்புதியென்றுந் தணவா தமருஞ்சினகரமே. (௪௧)

சூழாவரணத்தோரார் சுடர்செய் பொன்செய் தலைகளை
பழா முலகு மினிதேத்த விசைக்கும் பிறவே பேரழகு

வாழா தீங்க வகுத்தமைத்தார் மன்னு முவகைப் பேருத்தி
யாழா விசயாலயதேவ னோக்கி யதீசயித்தான். (சக)

நின்னு மொருநகன் மறுகொழுங்கிற் பிறங்கப் புரிந்தாங் கிருபாலுந்
தான்று மணிமா ளிகைபலவாய்த் தோன்ற வுயர்விற்புரிவித்தூக்
கொன்னு மறையோர் குடிமுதனாற் குடியும் பிறவுங் குடியேற்றிப்
பன்னு மினிய நன்னாளிற் பரவக் குடிமே வினன்னுநாம். (சச)

தாவா வுணர்ச்சி நலனுதி சைவீ முறையோர் தமைக்கொண்டு
புலவா முதல்வநீ கபிடேக முழங்கப் புரிந்து மற்றுமுன்
தேவா னீவர்க்குஞ் செய்ளித்தாத் திகழ்பூ சனையும் விழாச்சிறப்பு
மோவா வளத்தின் மிகப்பெருகி யோங்கப் புரிவித் திறைஞ்சுவான்.

நீர றுத வினாகிலமு நெடுவான் றடவு சோனைகளுஞ்
சீர றுத பாற்பகவுஞ் செம்பொன் பொலிபல் வாகனமு
மேர றுத கொடிகுடைமுன் னிசைக்கும் பலவாம் விருதுகளுந்
நார றுத மனத்தினுந் நங்கள் பெருபாற் கினிதளித்தான். (சக)

எங்கு மறைகள் முழங்குவன வெங்கு மியங்க ளிபம்புவன
வெங்கு மடியர் குழாநெருங்கு மெங்கும் பரிசு னங்கன்குழா
மெங்கு மிருவ வரமுழக்க மெங்கும் வரங்கொண் டுவப்பவனே
யெங்கும் பொலியப் பெருகியதா லெங்கள் பெருமான் திருக்கோயில்.

ஆன்று விசயா லயபுரமென் றோர்பேர் பூண்ட தச்சுரை
நன்று தெரிமின் முனிவரர்கா னென்று சூத னவிற்திடலும்
வென்று பொறியைந் தையும்வித்த மேலோர் சூத முனிவரன்னு
நென்று மன்பிற் பணிந்தெழுந்த தோன்ற வொன்று வினுவார். (ஈ)

ஐய விசயா லயதேவ னமர்ந்த பதிமுன் குணபென்ற
தீயய்ப் பீட்டிஞ் குணபென்ற யிரண்டோ வொன்றோகுணாயெனல்
செய்ய திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்ய வேண்டு மென்றார்தார்
மைய லகன்ற மடவனு மகிழ்ச்சி பூத்து விடைகொடுப்பான்.

ஆன்ற குணத் தலத்தெல்ல யெங்கு ரோச நாற்புறத்துஞ்
சான்ற வதனு னொருபாகந் தயங்கு நகர மாநிருந்த
தேன் னவொருநா கங்காடா யிருந்த திவன லதுமுற்றிற்
நான் னுணர்விற் குணபென லொன்றே நெடுநாள் கண்டத்து. (ஊ)

அதனு லந்தத் தலவரலா றறியா திருந்கார் யாவர்களு
மதனால் வருந்தான் வெளிசெய்தான் மன்னன் கனவிற் சென்றருளி
யிதனு லீந்தத் தலப்பெருமை யிழைவ னேசொற் றிடற்குரியோன்
பதனு லுயர்ந்தி ரென்றுரைத்து மற்றைக் கதையுமீ பகருவான். (1)

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் நுகடு.

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் திருத்த தரிசனஞ்செய்தபாடலம்.

பசையாலுயி ரோம்பி, வசையாலுமின் மாண்பான்
ற்சையாலுஞ்செல் சீர்த்தி, விசையாலயி னென்பான். (க)

சூரைக்குடி மேய, காரைப்பொரு கண்டீன
சீரைப்புனை செந்தா, ணைக்கொடி நட்டு. (உ)

உருவானொரு தினத்திற், பெருவானவ ரேத்து
மொருவானவன் முன்போய்த், திருவார்துதி செய்வான். (ங.)

கதிரோனடி போற்றப், பிதிராவர மீந்தோ
யதிராவரு சூரம், கெதிராநலந் தந்தோய். (ச)

சூலவானவ ரேத்தி, நிலவாதரஞ் செய்ய
வுலவாவத ரிழிவ்வாழ். நலவாவருள் செய்தி. (ரு)

எண்ணிரெயின் மூன்று, மண்ணகடுவ ரித்து
விண்ணாபி ரந்த, வண்ணாவருள் செய்தி. (சு)

செந்தாமரைக் கண்ணார், நீந்தாவக நந்தி
முந்தாரந் லாய, மைந்தாவருள் செய்தி. (ஊ)

மாற்றுகொண வந்த, கூற்றாருயிர் சிந்தப்
பிரற்றிமுனை காத்த, வேற்றாயருள் செய்தி. (ஏ)

பாப்பாதர வோங்கக், கொம்பாரிடை யானைச்
செம்பாறுமெய் வைத்த, நம்பாவருள் செய்தி. (௬)

சித்தாவடி ளாயேன், சத்தாதரித் தாய்ய
வொத்தாடியு வக்கு, முத்தாவருள் செய்தி. (௭)

விரித்தாய்தரு மேலோர்க், குரித்தாய்மினி ரொருவா
பரித்தாய்வரு திங்க, டரித்தாயுனைச் சார்ந்தேன். (௮)

முத்தாமுழு முதலே, யத்தாவுனை யடைந்தே
னத்தானயன் போற்றுஞ், சத்தாவுனைத் தொழுவேன். (௯)

மறவாதடி போற்று, மறவாணர்க ளரசே
மறவாநெறி பெறுவே, னுறவாவுனைத் தொழுவேன். (௧௦)

பொன்னையொளிர் மணியே, மின்னேபுரை சடையாய்
தன்னேர்வரு சம்பு, வன்னேயுனை யடுத்தேன். (௧௧)

வரமாதவர் வழத்தா, தரமார்தரு தானூஉ
கரமானுரி பேரீர்த்த, பரமாவுனைப் பணியேன். (௧௨)

வேறு.

என்று தோத்திரம் புரிதலு மெதிரெழுந் தருளிக்
குன்று கோட்டிய குழுகன்வேண் டிவதெவன் கூறு
நன்று நல்குது மென்றலு நயந்தடி பணிந்து
வென்று மேம்படு புகழுடை யானிது வேண்டும். (௧௩)

ஐய னேகின் தருண்டங் கண்டிடு மார்வம்
வெய்ய பானியேற் கெழுந்ததா லதுபெற வேண்டிஞ்
செய்ய நின்னருள் செய்தியென் றிரந்தன்ன மகிழ்ந்து
எலய முய்தர வாளுடை யானிது வகுப்பான். (௧௪)

என்று மித்தலம் போனா மினிதுவீற் றிருக்கு
நன்று மேவிவ வொருதல நகுதிருப் புத்தா
ரொன்று மிவ்விட் வதரிபோற் கொன்றையங் குறையுந்
தொன்று சூரிப தீர்த்தம்போற் சீதனி துலங்கும். (௧௫)

இவ்வு மாடியன் முதலியோர் வழிபட் லென்ன
வக்கும் வீர்துணர் தடிபணிந் தேகுவா ரனைய்

பொங்கு மாதலத் திலக்குமி தொழநடம் புரிவோங்
கொங்கு மாலையா யாழிடைக் குறுகிநீ காண்டி. (௧௯)

என்று வாய்மலர்ந் தின்னருள் செய்துருக் கந்தான்
கீன்று மான்மழு வேந்தியோன் கருத்துமுற் றியதென்
றன்று சேவடி பணிந்தெழுந் தருள்விடை பெற்றுக்
சென்று சேர்ந்தனன் றிருநல மவிதிருப் புதிதார். (௨௦)

திருப்புத் தூருறை தேவனைத் தேவர்தம் பிரானை
விருப்பிற் றுழந்தெழுந் தருள்பெறு விருப்பலிய் நின்றான்
கருப்பிற் றேமொழித் திருவுங்கை தொழுதன ணின்ற
ளருப்பிற் கொன்ஹையா னாருள் வழங்குவா னான். (௨௧)

விரியி ளங்கதி ருதித்தென மிளிர்சடை மேவிப்
பரிய மாமுய லகன்வெரி நொருபத மூன்றி
யிரிய மும்மல மொருபதங் குஞ்சிதத் தெடுத்தத்
தெரிய வம்மைவாண் முகத்தருட் கட்சிடை செலுத்தி. (௨௨)

மாயன் மத்தள முழக்கவண் டாளா மா மலர்மேற்
றாய னெத்திடத் தாம்புரு நாரதர் நரம்பு
மேய விணைகொண் டிசையமு தொழுக்கிட விரசிப்
பாய பல்கண மரகர வெனுமொழி பரப்ப. (௨௩)

மதலை மாலையு மதின்முதல் குறைந்தமா விகையும்
விதலை தீர்திருக் தோளிடைத் துயல்வர மேலான்
முதலை யோடொரு திங்களு முகிழ்த்தெழ வதலை
யதலை நீயெனு மருமறைச் சிலம்படி யரற்ற. (௨௪)

ஐருக ரந்துடி முழங்கிடக் கொழுந்தகொண் டொளிர்ந்
யொருகார்தனி னிவந்தெழக் கவிழ்தலை யுளுற்றி
யொருக ரந்தனி பொவிதர வுயிசெல்லா மும்வா
னொருக மீத்தழைத் தபயமின் னருளொடு முதவ. (௨௫)

ஆடி னுன்றிரு வருட்பிரா னுடலை நோக்கிச்
சூடி. னுனிநீ கைகளுந் தலையிசைத் துதித்தாடி
பூடி னுன்வினை பாற்றினுன் பரந்தெழு புளக
மூடி னுன்றிரு மகளுமுள் ளானந்த முகிழ்த்தான். (௨௬)

மற்றை யாவரு மானந்த முற்றனர் வள்ளல்
கற்று களிமுடி யனாமதி முழுமதித் தோற்றம்
பெற்ற தாமெனப் பிறங்கிய தறிந்துளம் பிணைந்து
கொற்ற வாளினான் விடைகொடி குறுகினான் தன்னார். (உ௭)

அளவி லானந்த முற்றவன் சூராவா பூமல
னளவி லின்பிருள் பாதநா மனாபணித் தகம்போ
யளவி லானந்தக் கூத்தையே யுண்ணினைத் தமர்ந்தா
னளவி லாழ்புக ழானென ஷ்னாத்துமே லறைவான். (உ௮)

போன்னுனவிசயாலயதேவன் நிருத்த தரிசனஞ்செய்தபடலம்
முற்றிற்று.

ஆதத்திருவிருத்தம் ௩௮௩.

சங்கப்பூலவர் பூசித்தபடலம்.

மேலாகிப் புகழானாய் விசயாலய தேவன்
சாலாகிய வின்புற்றினி திவ்வாதமர் தருநான்
மாலாகிய வாணென்றொழு மதுராபுரி யதன்வாய்
நாலாகிய மறைதேர்வரு நம்மானம் தளிப்புள். (க)

ஒருவாகொளிர் திருமண்டப மொன்றுண்டத னுப்பட்
பெருவானரு மனுக்கரும் பிடத்தினி தமர்வார்
மருவார்மரை மலர்வாழ்கலை மகன்கூற்றினு தித்தார்
திருவார்ப்புட கலெதென்கலை தேர்ந்தேகரை கண்டார். (உ)

திருந்தார்புர முன்றுங்கெடச் செற்றாரரு ருற்றார்
வருந்தார்கதிர் மதிதெற்குவ டக்கேகிடி மேனும்
பெருந்தார்டொகி ஷ்னாபுசை பிறக்குற்றிடி னன்றி
புருந்தார்சுவை யுழுதாயினு மளவாப் பெரும் புகழார். (ஈ)

நீருடிய திருமேனியு கிலவோடொளிர் தங்கை
மாழியி சன்மீடையு மழலாகிய கரமு

மேளுடிய கொடியும்முடை யிறையோனுட னிருந்தே
பேளுடிய தரிழாய்தரப் பெருமாதவம் புரிந்தார்.

(ச)

பொன்னோவெனப் பொலியுஞ்சடைப் புத்தேளுட னிருப்பு
மன்னோவவ னெடுவாதம தைந்தேதெளி மாண்பு
முன்னோதரும் பெருமாதவத் துடையாரென மொழி
னென்னோவவர் பெருமைத்திறன் யானோசொல வில்லேன்.

(ரு)

வேடு.

புனைதரு மினைய சங்கப் புலவரே மெழுவோ ருங்கண்
ணனைதரு கடம்பி னீழ னாயனார் பதமு மேன்மேல்
வனைதரு கயற்க ணம்மை மலரடி-க் துணையும் போற்றிக்
கனைதரு பொலிவி னோடுங் களித்தினி திருக்கு நாளில்.

(சு)

உணர்யொரு பாகங் கொண்ட வுத்தமப் பெருமான் மேவி
யமைதரு தான மெல்லா மனைந்தனைந் திறைஞ்ச மார்வங்
கமைமிகு மவர்க்குண் டாகக் கடம்படி முளைத்த வேணிச்
சுமையுடை முடியாற் போற்றித் தொழுதனர் விடைகொண் டாரால்.

அருப்பவிரீ கடுக்கை யானை யங்கையோ ரடுக்கை யானை
மருப்பிவிர் விடையி னானை வாளராத் தொடையி னானை
பிருப்பவெஞ் குலத் தானை யொலிமறைச் சிலத் தானைத்
திருப்பரங் குன்றிற் சென்று கண்டிசே வித்தா ரன்றே.

(து)

கருதுவா றுளத்தி னானைக் காரணி களத்தி னானை
மருவுதாட் டுளத்தி னானை வரிவிழிக் குளத்தி னானை
யொருவுற வளத்தி னானை யொப்பில்கோ மளத்தி னானைக்
திருவிய லாப்ப னூரிற் சென்றுசே வித்துப் போற்றி.

(து)

மதியணி சடையி னானை வையமுண் விடையி னானை
யநிர்ப்புளி யுடையி னானை யுணங்கொரு புடையி னானை
விதிதலைத் தொடையி னானை வெம்முழப் படை னானைப்
பதிவளக் கொடுத்தான் நெய்திப் பண்பொடு பணிந்து போற்றி.

ஆடக வேணி யானை யநிர்ப்புளி காரணி யானை
நடகப் பாணி யானை ஞாலமுண் பூணி யானைக்

காடகத் தூணி யானைக் கருந்துழாய்த் தோணி யானை
யோடக நகரீழ் சென்று போற்றிமிக் கிழ்ப முற்று.

(கக)

புதவெய் கணத்தி னுனைப் பூங்கொன்றை மணத்தி னுனைக்
தோதமில் குணத்தி னுனைக் கோளராப் பணத்தி னுனை
வெதமல் லணத்தி னுனை வேதக்கோ ளணத்தி னுனைப்
போதப்பூ வணத்தி னுனைப் பொங்குபே ரன்மீழ் போற்றி.

(கஉ)

அடியவர்ப் பாடா டானை யன்மீனப் பாங்கு டானை
ஹையரு மருந்தோ டானை யொருதினத் திவ்விய டானை
நெடியின் மறைக்கா டானை கிகழ்மறை யலாற்பா டானை
படிபுறத் தருமா டானைப் பதியனைத் தொழுது போற்றி.

(கங)

அழிநகை யொருவி னுனை யாரழ லுருவி னுனைக்
கற்புரு கருவி னுனைக் களையறு திருவி னுனை
பொழிநு வெருவி னுனை யொள்ளருட் டருவி னுனைச்
சுழியலின் மருவி னுனைத் தொழுதனர் துதித்துப் போற்றி.

(கச)

வித்தக முன்றார் சேற்ற விரனை நெடிய மாயோன்
சித்தன்னைத் தவாவிச் சேருந் தேரனைச் செத்தே னுண்டு
தத்தனி முழங்குங் கொன்றைத் தாரனைத் தாவா மேன்மை
யுத்தர கோச மங்கை யூரனைத் தொழுது போற்றி.

(கரு)

வலந்தரு பிறவித் தன்ப வாதனை யொழிக்க வேண்டிப்
புலந்தரு நெய்யி னின்மூர் போதனை மணிபொன் செய்த
கலந்தரு சிறப்பிற் சங்கக் காதனைக் கருது வார்க்கு
நலந்தரு புகழி ராம நாதனை யிறைஞ்சிப் போற்றி.

(கசு)

ஒருபுற நிலி யானை யொன்பிட்டுக் கூலி யானை
மருவருள் கோலி யானை மூடர்க்கருள் பாலி யானை
யிருறு வாலி யானை யிருஞ்சடா மோலி யானைக்
கருதுநெல் வேலி யானைக் கைகுவித் திறைஞ்சிப் போற்றி.

(கௌ)

அருந்துண வாழ்க்கானை யக்கமார் பாலத் தானைப்
மொருந்துகைச் சூலத் தானைப் பொற்கூலித் தானைக்
கருந்துழாய்த் தூலத் தானைக் கைக்கொண்டெய் சிலத் தானைத்
திருந்தகும் சூலத் தானைச் சென்விதாழ்ந் திறைஞ்சிப் போற்றி.

(க)

யிருப்பவர் கோயி லாணை விண்டொடு வேயி லாணை
யிருப்பு ஞாயி லாணை யெற்றைக்குந் தாயி லாணைப்
பருப்பதம் பாயி லாணைப் பகர்தரு நோயி லாணைத்
திருப்பின வாயி லாணைச் சேவடி பணிந்து போற்றி.

(௧௯)

விண்ணவர் தமக்குக் கோவை விளக்கஞ்சால் பரமான் மாவை
யண்ணலம் புகழ்சா மேவை யன்பர்ச்சோர் தெய்வ வாவை
யெண்ணரு மிதறிப் பூவை யெடுத்தனி தருமு வாவைக்
கண்ணகன் குருந்திற் கற்பக் காவையுந் திறைஞ்சிப்போற்றி.

(20)

அற்றவர் நேச னுரை யருளுப தேச னுரைப்
பொற்றநற் நேச னுரைப் புலியதட் சே னுரை
நற்றவ வாச னுரை நகுதழ் லாச னுரைக்
கெட்டிமவா ளீச னுரைக் கோயிலூர் குறுகிப் போற்றி.

(௨௧)

ஆராணை முடியின் மேனக் கார்த்தாணை யுரித்த வையப்
பாராணை மதவே டையப் பார்த்தாணைப் பற்றார் மட்டுச்
சேராணை யரவம் பூணச் சேர்த்தாணைச் சிறந்த கானப்
பேராணை யெமது பாசம் பேர்த்தாணைப் பரவிப் போற்றி.

(௨௨)

மோதனி யினாத்துப் பாடி முகிழ்த்தலர் கொன்றை யோடு
சேதனிந் தடமும் வாசந் திவையெண் டிசையும் விச
வோதனி யுமைந்து சார்ந்தோர்க் குறுமல மாயா கன்மக்
கோதனி கீழுங்கும் புத்தூர் குறுகினர் புலவர் யாரும்.

(௨௩)

அனவிலா வுலகை விம்ம வானந்தக் கண்ணீர் வார
வளவிலா வின்ப மோங்குவாரணம் புதழ்ந்து போற்ற
வளவிலா வளங்கண் மல்கி யமைதரு திருப்புத் தூர்வா
முனவிலா னந்தக் கூத்த ரடிதொழு தமர்ந்தா ரங்கண்.

(௨௪)

பொருவிலா வறவிற சங்கப் புலவர்க டிருப்புத் தூரின்
மருவின ரிருப்பி தோர்ந்தா ருணமா நகர்வாழ் மன்னன்
தருவியு லவனாக் கானத் திகழ்ந்தெழு வேட்கை ஞென்னே
யொருவிலா னின்று காண்டற் குற்றதோர் சூழ்ச்சி யோர்ந்து.

வேறு.

என்றவொரா சிடையிட்டாங் கிருங்கற்பத் தான்முடிநே ரிசை
வெண் பாவொள், ஞாந்மபுறப் பொருளமையப் *பிறந்தபிறப் பாலெ
னமுன் னமையக் கொண்டு, சான்மதிருப் புத்தூரா னடனமுந்நன்
பெறுமுநத் தருகா சென்று, தோன்றவியல் வாய்பாட்டிற் கண்டெ
ன்று முடிந்தேட்டிற் றுலங்கத் திட்டி. (௨௬)

* எதிர்கின்ற னெருவன்னைக் கொடுத்தினைக் கொடுபோய்நம்
மிறைவாற் புத்தூ, மதிர்கின்ற புகழ்ப்புலவர் பாற்கொடுத்து மத்த
வந்தோர் ததைதல் கேட்டு, முதிர்கின்ற கற்பினொடும் வருகென்
றான் புத்தியென மொழிந்தன் னான்விண், னெதிர்கின்ற திருப்புத்
தூர் சார்த்தனைய ரிருக்குமிடந் தெய்தி னுனே. (௨௭)

புலவர்முனம் பணிக்தெழுந்து வநரிநீழ லொருமுக்கட் புந்
தெண் மேய, நலவர்புகழ் சூராமகர் மாவிசயா லயதேவ னலத்தான்
மிக்கான், கலவரனு காரெறியா னுமைக்காணக் கவிபொன்றென்
கையி னல்கி, நிலவர்புகழ் நித்தலத்து விதித்தானென் றுரைத்ததையு
நேர்வைத் தானே. (௨௮)

உறந்தபுகழ்ப் பெரும்புலவர் மகிழ்ந்ததுகைக் கொடுவாசித்
தணர்விற் மெள்ளிப், பிறந்தபிறப் பெனும்பாட்டிற் சொற்சுவை
யும் பொருட்கவையும் பிறங்கு மேனஞ், சிறந்தமதி யென்றுரைத்த
தொருநீதாட மென்றவர்தாஞ் செப்பக் கேட்டு, மறந்தவனு காமன்
மனங் கொடுத்தொழுது சூராமகர் வந்தா னன்றே. (௨௯)

* வந்தவன்மெய்ப் புகழ்விசயா லயதேவ னெதிர்வோற்றி வண
ங்கி யென்கைத், தந்தகவி தனைக்கொடுபோய்ச் சங்கவான் புலவர்மு
னார் தாழ்ந்து வைத்து, முந்தரீ கொடுத்ததென மொழிந்தனன்மற்
றவெடுத்தார் முகமன் செய்தார், சந்தமிழி யாதுவா சித்தாரக் கவி
ப்பொருளுந் தவாம லோர்த்தார். (௩௦)

* "பிறந்த பிறப்பாற் பெறும்பேறு பெற்றே
உறந்த மினிப்பிறக்க வானோஞ்—சிறந்தமதி
செய்தானைப் புத்தூர்த் திருத்தனியா னைப்புவினங்
காணானைக் உத்தாடக் கண்டு."

'நிறைந்தமதி' என்றும் பாடம்.

மிக்மகிழ்ச் சியரானார் சொற்கவையும் பொருட்கவையும் விய
ர்தா ரேனார், தொக்கவதிற் சிறந்தமதி யெனப்புணந்து வைத்த
தொரு தோடமென்றா, ரக்கணமே யான்மீண்டு வந்தனனென் றுன்
சேட்ட வுருள்சான் மன்ன, னக்களவின் மகிழ்ச்சியுய் மீட்டிமவன்
முகநோக்கி நவில லுற்றான். (௩௧)

இன்னேரி திருப்புத்தூர்க் கேகுதிமுன் பேர்லவவ ரெழுந்து
மாலை, நன்னேயத் திறையவன்வாழ்த்தளிக்கேரு வாரகூட நண்ணி
நீடி, மின்னோர்செஞ் சடையார்மு னவர்முனஞ்செல் பெருந்தீபம்
வேலை யாளன், தன்னேயத் தொடுவைப்ப னுடனெடுத்தச் சூற்றீ
தனாயில் வைத்தி. (௩௨)

ஆயபொழு தவருணாக்கு மாற்றமுங்கேட் டிங்குவினார் தடை
வா யென்றான், மேயவவ னவ்வாறே செய்துமீ ளுவலென்று விடை
பெற்றீ நேகிப், பாயமதிற் திருப்புத்தூர் புருந்துசங்கப் புலவரொடும்
பரிந்து பின்னே, நாயனமர் கோயில்புகுந் தான்திருமுன் னவன்றிப்
நலக்க வைத்தான். (௩௩)

வைத்தவுட னதையெடுத்தக் கொள்ளிவட்ட மெனச்சுழற்றி
வைத்தான் மண்மே, லுய்த்துணரும் பெரும்புலவர் குறைமதிய
நிறைமதியா யொளிரந்த தம்மான், மெய்த்தடச் சுழற்சியிலென்
றறிவித்தா னமக்கென்று விளங்கத் தோந்தார், சித்தமகிழ்ந் தாரவ
ன்றன் முகநோக்கி விரும்பியிது செப்ப லுற்றார். (௩௪)

கற்றவர்கள் புகழ்விசயா லயதேவன் பாடிவிடு கவியுள் யாதுங்,
குற்றமிலை குற்றமிலை குற்றமிலை கருத்துணராக் கூற்று குற்றப்,
பெற்றநினை யற்கநினை யற்கநினை யற்கவெனப் பேசு நீபோய், மற்
றவனைக் காணும்விருப் புடையநா மென்பதுவும் வகுத்தி யென்
றார். (௩௫)

வேறு.

என்றலும் விசைந்து சென்றா னிலங்கெழிற் குறைபுக்கான்
மீன்மலர் தாரரின் முன்னர் மற்றவ ருணத்த வாறே
யொரு மனை னுப்பஞ் செய்தா னுவகையங் கடது ளாழந்தா
னின்மவர் தம்பைத் தூண்பே னென்றெழுந் தினிது செல்வான்.

பரிகரி ஸ்ரீரதங் காலாள் பரந்தன தொடர்ந்து செல்ல
 விரிகுடை நிரந்தரிச் செல்ல விளங்குசா மரைக மின்ன
 விரிகுருங் கழற்கான் மன்னன் வரம்பரி யுகைத்துச் சென்று
 தெரிவரும் பெருமான் மேய திருக்கோயி லுருட் புக்கான். (௬௭)

இணையவ்வின்ன னாக விணர்ப்பொழிற் புத்தா ரம்மான்
 றணைவிடை கொன்டெ முற்ற தணப்பருங் கான நீங்கப்
 புனைமலர்ப் பொய்கை குரக் கோயிலு ரகத்துப் புக்கார்
 கணைஞான் மேத மென்னக் கவிழை பொழிவார் யாரும். (௬௮)

சங்கவான் புலவ ரெல்லாம் வந்தமை சாற்றக் கேட்டுத்
 துங்கமாம் புணரி மேவத் துணைத்துசெல் குடினையேபோ
 லங்கவ ரிருக்கை கேடி யடைந்தனன் றொழுது நின்றான்
 மங்கலம் பொலியுஞ் குரை வளநகர் புரக்கு மன்னன். (௬௯)

சிலரிவன் குரை யாளுஞ் செல்வனென் றவருக் கோத
 வலர்புக பூனையா மங்கை குயித்தெழுந் தவாகிப் புல்லி
 நலர்தொழு நினைக்க காண்பா னாங்கள்வர் தனங்கா னென்ற
 ருலர்தனி னும்மைக் காண்பா னுற்றனன் யானு மென்றான். (௭௦)

இருதிநத் தாரு மிவ்வா றாவனா யெழுந்து போந்து
 மருமலர் பூத்த தெய்வ வளமதுப் பொய்கை முழ்கி
 நீருமல வடிவி னுன்ற நெல்லைநா யதிபொற் றுருநங்
 குருமலி பிறைசான் மோலிக் கொற்றவா ளீசர் தாளும். (௭௧)

அன்புறப் பணிந்து போற்றி யாரரு னிரம்பப் பெற்றுப்
 பின்விரு திறத்தி னரும் பெரிதா வளாகிப் பேசி
 பென்புலப் பரிய பூணைக் கொண்டவ ரினிது மேவு
 நன்புலச் குரை புக்கார் நகுமுகத் தினராய் மாதோ. (௭௨)

முழுசினர் பாவ மெல்லா முருக்கிவாய்ப் பெய்வ தாய
 வொழுக்கொளிக் கிறோன் திர்த்த முறைத்தநூல் விதியான் முழ்கி
 வழுவுறு தெய்வ நீளும் வயங்குகண் மணியும் பூண்டு
 பிச்சுவிப பெருந்தோ னாந்துஞ் சிந்தையிற் திருந்த வெண்ணி. (௭௩)

இடையிற் வன் னெ பொங்க விருகையுந் தீலைமேற் கூப்பி
 நடையொ வறியாந் குழ நல்லகாய் கனிபூ வோடி

கொடையறு வந்தரி நிழ லமர்ந்தபார்ப் பதிம னுான்
கொடையறுக் கோயில் சார்ந்து கோபுர முன்பு தாழ்ந்தார். (௪௪)

விழிகனி ரருவி பாய மென்கரந் தலைமேற் கூம்ப
வொழிதரா வன்பு பொங்க வுட்புகுந் துவப்பிற் குழ்ந்து
பழிபடு மலங்கண் மூன்றும் பாழ்பட விற்பம் பொங்க
வழிமது நறும்பூங் கொன்றை மாலையான் திருமுடி சென்றார். (௪௫)

கண்டனர் மாய னாதிக் கடவுளர் கண்ணைத் தேவை
விண்டனர் கவலை யெல்லா மேனிமேற் புளகப் பேரீர்வை
கொண்டனர் நெஞ்ச நெக்குக் குழைந்தனர் கண்ணீர் வார
வண்டர்தம் பிரானார் காட்சி யழகிய தென்று நின்றார். (௪௬)

முழுதுண ராதி சைவீ முனிவர னொருவன் போந்து
பழுத்து வில்வங் கொண்டு பற்பல பெயருங் கூறித்
கொழுதரு தாளிற் சாத்தித் தூவிவே தனமுஞ் செய்து
கெழுதரு பளித்தத் திபங் கிளர்தரச் சுழற்றிப் பின்னர். (௪௭)

இல்குவெண் ணிறு நல்க வெண்ணரும் விருப்பி னேற்றுத்
தல்குநன் னுதலீற் பூசிக் திருத்தகத் தொழுது பின்ன
ரல்கிழ்பே ரருளான் மிக்க வம்மைசந் நிதியும் போந்து
குலவுபோற் றுவந்து நீறு கொண்டிபே ரின்பு முற்றார். (௪௮)

நண்ணிய புலவர் யார்க்கு நலமலி வசதி நல்கிக்
கண்ணிய வழுதுங் குய்சால் கறிகளுஞ் சிற்று னுவு
மெண்ணிய ரெய்யும் பாலு மின்னுமுள் ளனவுங் கொண்டு
புண்ணிய மன்னர் மன்னன் பொலிதர லூட்டி னானே. (௪௯)

கப்பிரங் கலந்த சரீர்தக் கமழ்நறுஞ் சேறு பூசி
வெப்பமுற் றொழியச் செய்த வினாநறு நீரிற் றோய்த்த
வொப்பில்பூ மாலை சூட்டி யொருங்குபில் வாசிங் கூட்டுந்
திப்பிய விலைகாய் நல்கிச் செய்தனன் மகிழ்ச்சி மேன்மேல். (௫௦)

மேல்விழைக் கல்லிங்கம் பொன்செய் மென்றுகி ழுலைச்சாத் தாதி
நல்லிழைத் துடில்கண் ழுற்று நகுதிர மதாணி யாழி
யெல்லிழைத் தெடுத்த தாதி குழைமுத வெல்லாட் பூணங்
கல்லிழைத் தமைத்த மற்றுங் கவின்பெற நல்கினான். (௫௧)

காவலன் முகமன் கண்டி கயற்கொடி யுயர்த்த செங்கை
மாவல னுய செங்கோல் வழுதியை மறந்தார் கொன்றைப்
பூவலர் வேணிப் பெம்மான் றரிசனப் பொலிவு கண்டு
காவல ரால வாயி னம்பனை மறந்தா ரன்றே.

(௧௮)

காலத்திற் சிவபி ராஜைக் கண்டினைஞ் சுதலுங் கொண்ட
சேலத்திற் றத்தம் ஐசை செங்கலும் புனித மாய
கோலத்தி னமைந்த நல்லுண்டுகோடலுங் கலைகள் யாவு
முலத்தி னுணர்நீன் மன்னொ டாய்தலு முயன்றி ருந்தார்.

(௧௯)

பன்னீரின் வாறு செல்லப் பாவல ருறுநா னோர்நாட்
பொன்னுன மணிமா டஞ்சூழ் பொங்கெழி லால வாயின்
மின்னார்சொஞ் சடில மோலி விமலனார் தழைசி னைந்தா
ரெந்நாள் சென் றிறைஞ்ச வோநம் மிறைவரை யென்று நைவநர்.

அங்கயற் கண்ணி யோகி மாலவா யமர்ந்த மூர்த்தி
பங்கயப் பாத மென்று பணிவது கனக கஞ்சக்
கொங்கலர் வாகி யென்று குடைவது பன்னு ளிங்கே
தங்கின மென்று ரெஞ்சந் தனார்துநெக் குருகு வாரால்.

(௨௦)

வேறு.

வெருவால மெழுதலொகி மெய்ந்நிங்கி யயனெடுமான்
மருவால நிழலமர்ந்தாய் மாற்றுகென விதுநமக்குச்
சருவாலென் றெடுத்தியின்ற தாவாத பெருங்கருணைத்
திருவூல வாயுடையான் சேவடிகண் மறந்தனமால்.

(௨௧)

வெருக்கடும் படியெழுந்து விரிந்தபுவ னம்புவன்
வருக்கடி குலைப்பதுதேர்ந் தும்பரொலா மோலமிட
வருக்கடி செஞ்சடைமேல் வாங்கியமைத் துலகளித்த
திருக்கூட லுடையபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால்.

(௨௨)

பொருமியழு மொருபாலன் பொருட்டாக வருண்கூர்ந்தே
புருமிற வதிர்த்தமுழங் கொருகடாப் பகடுககுத்தி
வருமறநி யுழிர்மாள் மலரடிசற் றேயெடுத்தி
திருமுத்திர் புப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால்.

(௨௩)

முழுங்குபட வண்டிநீஇ யுறுசுவைய கழைகோட்டி
யெழுங்குரிசின் மலர்க்கணைதொட் டெய்யமுன மெழிவீரதி
யழுங்கும்வகை யவனவிய வழல்கிரிசற் றேறிந்த
செழுங்கடம்பி னடிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௫௯)

பொருத்தமுற மூழ்குந்தம் பொல்லாங்கு முழுதொழிந்துக்
கருத்திலர்த்தி மலமாயை கன்மமிரி தரப்போக்கி
யருத்திமிகு பேரின்ப மருளொருபெழீற் றுமனாரீர்த்
திருத்திலத்து முனைத்திரான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௦)

இந்திரனார் பழிகழுவி வெள்ளாணை யிப்புவிழ்த்
தந்தரநா நெவருளி யணிநகரந் தகக்கண்டு
சந்தரப்பொற் றடாதனையார் தோற்றவருந் புரிந்தமருஞ்
செஞ்ஞளிர்மே னிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௧)

தவ்வாத பேரழகிற் றடாதகையை மணந்தமர
ராவாவென் றேத்தவெள்ளி யம்பலத்திற் கூத்தாடி
யோவாத பெருமைசா லொருகுறனாக் கன்னமிட்ட
தேவாதி தேவனிரு சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௨)

கூவொலிசெய் குறட்கன்னக் குழியொடுவை யையுமுழைத்துப்
பூவொலிகெ யெழுகடலும் பாண்டியனும் வரக்கூவி
யேவொலிசெய் தனுவாங்கு முக்கிரனை யருள்புரிந்த
சேவொலிசெய் கொடிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௩)

மைந்தனுக்கு வேல்வளைசெண் டிதவிவா ரிதிசுவற
விந்திரன் பென்முடிதகர வரைகுலைய வெய்துவித்துச்
சந்தழறைப் பொருளுநாத்து மணிபகர்ந்து தழைத்தடியார்
சிந்தையிடத் தமர்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௪)

வருணன்னி கடல்சுவற்றி வளநகர்மேனீ முகிலேவிப்
பொருவருசித் தாயக்கரும்பு கல்லாணை வாய்ப்புகட்டி
வெருவருவே ழந்தடிந்து விருத்தனா தியராய
திருவள்ளுப் ருட்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௫)

பாதிநீழும் புரிந்துவழி யஞ்சுவா பாதகந்தீர்த்
தேறியும் ரங்கமரிந் தெயிற்றுவிட நாகமொடு

சிறியபா யப்பகவைத் தித்தெய்வங்காட் டிட்டாருஞ்
சேனிகழ்கட் டபரைபாகன் சேவடி-கண் மறந்தனமால்.

(சுரு)

கிறியருளி வலையெற்றெண் தித்திகளுந் கிளர்கித்துப்
பயிரின் விடைக் குறிப்பொறித்துத் தண்ணிப்பந் தருந்வைத்து
மெய்யிழிந்த வாழ்கச்செய் தாரருளே முகிழ்ப்பவமர்
பெரியயருலக் கொழுந்திவிசு சேவடி-கண் மறந்தனமால்.

(சுரு)

முருவனவன் தனைமநிசிற்ப் புருநியுல வாக்கோட்டை
யருளியருண் மீதுலையுச் சிவலோக மததெரித்துப்
பெருயிருகு கமந்துதிரு முகங்கொடுத்தப் பெரும்பலகை
திருவுறவிட் டருள்பெருமான் சேவடி-கண் மறந்தனமால்.

(சுரு)

இசைவாது வென்றுருழ வெறுரிட்கு முலைகொடுத்தங்
கசையாமக் திரராக்கிக் கரிக்குருவி யமர்நானா
வசைநிர வருளியரா வளைந்துணர்ந்த வருள்புரிந்த
நிலையாடை யுடையிரான் சேவடி-கண் மறந்தனமால்.

(சுரு)

தன்னுடைப்பே ரபீபெய்து தந்துகமக் குப்பலகை
மின்னுடைப்பொற் கிறியளித்து வெகுன்றிற் கணியேற்றிக்
கொன்னுடைய விலக்கணமுங் கொளுத்தியுறு கலாநீர்ந்த
தென்னுடைய தென்னவன்பொற் சேவடி-கண் மறந்தனமால்.

(சுரு)

முருப்பிலந்த விடைக்காடன் முற்றுவகை கொள்வருளிச்
சகம்பயந்த நாயான கயற்கண்ண டன்னுமி
மிகப்புழந்து கொண்டாமி மீந்திரமா னத்தமருந்
திகழ்ந்தவருட் பெருமான்பொற் சேவடி-கண் மறந்தனமால்.

(சுரு)

தன்னுகனிந் துள்ளருகி யிவ்வாறு புலவரெலா
நன்றுமது னையையடைவோ நாளைநா மென்றிருந்தார்
வென்றுமிளிர் மன்னவனு மீவர்போலும் கிருப்புற்றா
னன்றுகன லிடச்சூனா யமலசெழுந் தருள்செய்வார்.

(சுரு)

சூனாமநதர்ப் புராணம் மழகியந் திருக்கோலஞ்
சாலிந் திவ்விடத்தே தரிசிப்பா னருள்செய்வோங்
கேகலிந் தருளடம்புப் குளிப்பொற்றி மனைத்திழுஞ்
கிலமார் செய்குகழிந் சிந்தசான் ததற்குணர்வீர்.

(சுரு)

திந்தமா தலத்தினுமித் தலத்தினி விருப்பமுனோ
மெந்தமா தலங் கருமித் தலுமொவ்வா வெனத்தெனியின்
கந்தரே கரரேனும்பேர் சொல்கவின்னு முதனமக்குக்
கந்தமார் குழற்குலாப்பிர் கயற்குலு னெனுநாமம்.

(௭௪)

திருவிழா முதலாய சிறப்பெல்லா மத்தலம்போற்
குருவிழா வகைநடத்திக் கொடுவாரு மென்தியம்பிப்
பெருவிழா விருதிதத்துப் பெரியோர்க்கு மருள்புரிந்து
மருவிழா மலர்க்கொன்றை மாலையா ருருக்கரந்தார்.

(௭௫)

விழித்தனர்க ணிருதிமத்து மேலோரு முனக்கவலை
பொழித்தனர்தங் கனாநிலையை யொருவரொரு வறிற்பேசிக்
கொழித்தனர்பே ரருளிருந்த படியென்னே யெனக்கூறிச்
செழித்தனர்மா மதுனாககர்ச் செலவொழிந்தார் விடிவுணரார்.

()

விடியலுணர்ந் தெழுந்தொருகை வெஞ்சூலப் படையாளி
கடிமதிற்கோ யிலையுதித்தார் கனகதா மனாபூத்து
வடிமதுவாய் வைத்தருந்தி வண்பொ டிசையுடைத்தாய்
முடிவிலொரு பெருந்தீர்த்த முன்பொலியக் கண்டனரால்.

(௭௬)

நென்னல்வரை யில்லாத நிறைதருநீ ரிப்பொய்கை
யின்னலை தாலையமுன் னிருந்தவா நென்னென்பார்
பன்னிய புகழ்ப்பரமன் பகர்ந்தபடி யேயிருப்ப
தென்னவதி சயமென்பா ரியம்பரிதித் திறமென்பார்.

(௭௭)

ஆனந்த முழ்குநர்போ லத்திர்த்தப் புனன்முழ்கி
யானந்த வெண்ணீறு மக்குமணி யும்புனைந்தே
யானந்த மயமான னாவந்தெழுத்து மனத்தெண்ணி
யானந்தர் தளிபுகுவார் முற்றென்று மந்தரற்கே.

(௭௮)

நெடியனோ புரமுன்பு நிலகிந்தோய் தரப்பணிந்து
கடியமதில் புட்டியுதித்த கனகநனி யுட்புகுந்து
பொடியணிமே னியர்பிரதக் கணம்புரியும் பொழுதொருபால்
வடியுலர்துன் திப்கடம்பு வயங்குபுகிற் பதுகண்டனி.

(௭௯)

சுண்டிவுடன் தொழுதெழுந்தார் காமருவும் பூத்தருவைத்
தண்டருமன் புறக்கட்டித் தழுவினார் நெடியிரத்தார்.

மண்டலில்விழ் மலரெல்லாம் வாரிவிழி யொடுகேர்த்தா
மண்டர்பிரான் திருவருண்மத் தளப்பரிய தாலென்றார். (அக)

சொல்லரிய வன்பகத்தே துளும்பவிதை யவன்றிருமுன்
வெல்லரிய மகிழ்ச்சியொடு மேவினர் பணிந்தெழுந்தார்
கல்லரிய மலக்கிழங்கு கழிந்ததுபோ யொழிந்தென்றார்
புல்லரிய துதியெய்தித்துப் புகழ்ந்துபா டுவரானார். (அஉ)

மூலாத மனத்தொலியாய் வயக்குமொரு பேரொளியே
மூலாத கொடுத்திவார்க் கெஞ்ஞான்று மொளிப்பவனே
மூலாத மலக்கிழங்கு குன்மெதிக்கும் பெருவனியோய்
தேலாத பெருங்கருணைச் சுந்தரே சுரசரணம். (அங)

மலமாயை கன்மென மாசமு டியவடியோ
நலமாய பேருணர்விற் றலைப்பட்டு நயமுணர்வா
னிலமாய தேரேறி கெடும்புரமுன் மெறித்திடம்
துலமாய பேரருள்செய் சுந்தரே சுரசரணம். (அச)

ஒல்லாத பிறனியடைந் திருவினைக்கே யுடம்பட்டிக்
கல்லாத கொடியேமாய்க் கசட்டறிவின் மூழ்காமல்
வெல்லாத மெய்ஞ்ஞான வெளிமருவ வளவிட்டுச்
சொல்லாத பேரருள்செய் சுந்தரே சுரசரணம். (அரு)

காழ்ந்தயொரு மலமுன்றுங் கழலடைதற் கொல்லாத
வாழ்ந்திறப் பொடிபிறப்பு மடைவேங்கன் கரிசனைத்து
நீற்றியரு ஞாதம்பொருட்டு நீர்த்தடமுஞ் சீர்க்கடம்புந்
தேவற்றியரு ளியபெருமைச் சுந்தரே சுரசரணம். (அக)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யருவாகி யருவாகி
யன்றாகி யின்றாகி யருளாகி மருளாகி
நன்றாகித் தீதாகி நான்மறைச்சென் னியுமளவாத்
தொன்றாகிப் புத்தியு சுந்தரே சுரசரணம். (அங)

என்றுபுல வாறுதுதித் தெம்பிரான் பெருங்கருணை
மொன்றுமளப் பரிதாலென் றெழியாத வின்புற்று
நன்றுமதி ராபுரியி னுக்கானுங் கோகமே
யின்றிவர்தந் திருக்கால மென்றுதொழு தெழுந்துபோய். (அஅ)

அவ்வுயிரு மீனிதீன்ற பார்ப்பதியா லயமடைந்தார்
செல்லுலவு பொழின்மதுரைத் திருக்கோயில் வீற்றிருக்கு
மெல்லுலவாதி பெருங்காட்சி யியைந்தவனும் வீற்றிருந்தா
ளல்லுலவாக் கண்டத்தா ரடைந்தவடி வினாக்கேற்பு. (௮௯)

புயல்புனையொண் கருங்குழலும் பூரணசந் திரமுகமு
முயல்புனையா ருயிருமுற வொளிரிருகி றடியுமயி
லியல்புனாசா யலும்வனப்பு மிலவுபுனா கனிவாயுங்
கயல்புனாகண் களும்பிறவுங் கண்களிப்பக் கண்டார்கள். (௯௦)

மயற்கண்ணை வழிபாடி மறாதுபுரி யன்பினர்பா
லுயிற்கண்ண ளலளாகி யளப்பரிய பேரின்பச்
செயற்கண்ண டொறும்பருகத் தீராது பெருகுவிக்குங்
கயற்கண்ண டிருவுருவுங் கண்டிதொழு தின்புற்றார். (௯௧)

பொன்னியற மரைத்தடமும் பூப்பொலியு மொருகடம்பு
மின்னியல்செஞ் சடையார்தம் விளங்கருளாநீ ரேன்றினமை
மன்னியல்பி னெத்தலத்து வாழ்வாருந் தெரிந்துவகை
துன்னியல்பிற் சூனாயுற்றுத் தரிசித்துத் தொழின்முயன்றார். (௯௨)

மாமதீரா புரியகத்து வாழ்வாரு மிதுகேட்டுக்
காமருந் ஞானாகர் கலந்திரண்டிங் கண்ணுற்றுத்
தாமருஞ் சடையிருவர் தமைப்போற்றி யிருதிறத்து
நாமகர்சால் வாழ்க்கையர்க டமையுநயந் தேத்துவார். (௯௩)

மண்ணவர்க ளிவ்வாறு மாறாது களிப்படைய
விண்ணவர்க ளு கற்பகத்தின் மேவுபூ மழைபொழிந்து
கண்ணவர்க ளாயினார் கரிசமைமுக் குறும்பெறிந்தே
பண்ணவர்கண் மிகவந்து பரவுவார் பண்பமைய. (௯௪)

துன்றுபெருங் கருணையுடைச் சுந்தரே சேரரென்றுங்
கன்றுதவி லாதிருளங் கயற்கண்முட மாதென்று
மன்றுமுத லிருவருக்கு மாகியவித் திருநாம.
மென்றுமவை மனாப்பவர்க ளெண்ணியவெ ல்மனாடவார். (௯௫)

மன்னியபொற் றுமரைநீர் கிஞத்தவிதிப் படியாடித்
துன்னியவண் பெருங்கருணைச் சுந்தரநா தன்பத்து

மின்னியவங் கயற்குணமை மென்பதமுந் தரிசிப்போர்
பன்னியவிப்புடியாண்டு பண்ணவராய் விதிருவார்.

(௬௬)

எண்ணரிய பெருமநிர்ச்சி பெய்கியமந் திருவோருங்
கண்ணரிய சுந்தரனைக் கயற்குணமை யைப்போற்றிப்
பண்ணரிய தொழில்வாய்த்து பரனியதம் மிடம்புகுந்தார்
நண்ணரிய கிழலிமயுறு நடனின்மிகக் கலந்தம்மா.

(௬௭)

நன்னபொலி தருமொருநா லுள்ளைக்கண் மிகமகிழ்வுந்
நன்னிவனே யரினின்கா லெம்பனுபேர் சங்கத்தா
ரென்றுசொலும் படியாமே யென்றுபுனைத் திருஞ்குணா
யொன்றுவிச யாலயனைப் பாடினாரொரு வெண்பா.

(௬௮)

பாடியவெண் பாக்கேட்ட பார்த்திபனு மிகம்கிழந்து
கூடியவன் புறவெழுந்து கும்பிட்டுக் கூத்தாடி
நாடியவான் பெரும்புலவர் நான்மரமோ விதற்கென்று
நீடியபல் னுபசார கிரப்பினு னவர்கிழ.

(௬௯)

ஆவணிமு லத்திருநா ளழகியசித் திலாத்திருநா
ணவணிதைப் பூசமென நவிலாடிப் பூரமெனப்
பாவணிந் பெருந்திருநான் பரவுறுமந் தைத்திருநான்
மாவணியிற் சிறப்பித்துச் சுந்தரற்கு வயக்கினுன்.

(௭௦)

இனையசிறப் பிற்பலநா ளிவ்வாறு பணிசெய்து
நனையநறு மலர்ப்பைந்தார் நயந்தவிச யாலயனு
நினையவரும் புலவர்களு நிறைகருணைச் சுந்தரந்தம்
புனையவரு மலரடிக்கீழ்ப் புக்களவா வின்புற்றார்.

(௭௧)

சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

சூர்த்திருவிருத்தம் சச்சு.

திருமால்புசித்த படலம்.

எங்கு மாகி யிலங்குஞ் சிவபிரான்
பொங்கு பேரரு ளாற்புர வுற்றவன்
சங்கு சக்கரந் தாங்குந் தடக்கையான்
கோங்கு தங்கு துழாயணி கொண்டலே.

(க)

வெய்ய தானவர் வீறு குலைக்கவுஞ்
செய்ய வானவர் செய்கை நிரப்பவு
மைய நெஞ்சுட் குறித்தருள் வாங்குவான்
மைய கன்ற வளத்தலந் தேருவான்.

(உ)

வீனா வாய்த்துயின் மேவி நறுந்துழாய்த்
தாரை யாதரிக் குந்தடந் தோளினை
காரை மேற்கொண் டிலங்குந் கரும்பொழிந்
குரை மாந்தர் துன்னின னென்பவே.

(ங)

ஏண்ணு மாமெழில் சார்திருக் கோயிலு
நண்ணு பொற்றா மரைநறுந் தீர்த்தமுங்
கண்ணு தெய்வக் கடம்பும் வதரியு
முண்ணு மேன்மை யனைத்துந் தெரிந்தனன்.

(ச)

மேலு மேலும் விருப்பம் வளர்ந்தெழச்
சாலும்பொற்றா மரைத்தடந் தோய்ந்தனன்
கோலும் வெள்ளிய நீறுங் குருடச்சுட
ராலுங் கண்மணி யும்மணிந் தானரோ

(ந)

நந்து வன்னமோ ராந்து நவிற்தினை
வந்துகோர்புர வாயிலிற் ருழந்தனன்
சிந்து தீவினை யேனெனச் சிந்தைசெய்
துந்து கோவிலி னுட்புகுந் தானரோ.

(சு)

முந்தி முன்று வலஞ்செய்து மொய்கழ
முந்தி பாற்சென்ற னன்விடை பெற்றன

னந்தி வண்ணத் தமலன்முன் சென்றன
ஊந்தி ஓத்தவ னென்னு மொருவனே.

(68)

மன்னு பொற்றா மலாப்புன லாட்டினான்
மின்னு சாந்தம் விரவமெய் கூட்டினான்
றுன்னு பன்மலர் வில்வமுஞ் சூட்டினான்
முன்னு வாச முழுப்புனக கோட்டினான்.

(69)

உற்ற மென்மை யமுதமுடிபுட்டினான்
முற்ற மந்தை முகமனுஞ் செய்தபின்
செற்ற மோவு திருமுன் குடந்தமுற்
ற்ற நீங்க வறைவன் றுதியரோ.

(70)

கால காலமுக் காலமுந் திரந்தவ
சூல மேந்திச் சுடர்திருப் பாணிய
வால மாந்து மருட்பெருஞ் சேவக
பால லோசன ளின்னடி பற்றினேன்.

(71)

முழுது மோர்ந்த பவமுழு தாயவ
கழுது சால்பெருங் காட்டி னடிப்பவ
பழுது தீரப் பரந்தகின் சேவடி
தொழுது வேண்டித் துதிப்ப னடியனேன்.

(72)

முத்த னேமுகல் வாழுமு மாதவர்
சித்த னேசிவ னேசெஞ் சடையணி
மத்த னேவத ரித்தரு நீழல்வா
முத்த னேபடி யேனுன் னடைக்கலம்.

(73)

கண்ண லேது மிலேனுன் கழலன்றிப்
கண்ண லேது மிலேனுன் பணியன்றி
கண்ண லேது மிலேனுன் னலனன்றி
யண்ண லேயடி யேனுன் னடைக்கலம்.

(74)

போற்றி லேனின் பொலங்கழ னின்பணி
மேற்றி லேனின் நெழுத்தைந் திசையுமுட்
கூற்றி லேனத னாற்கொமிந் தானவர்க்
கூற்றி லேனடி யேனுன் னடைக்கலம்.

(75)

என்று தொத்திரஞ் செய்திறைஞ் சிப்பெயர்க்
தொன்று சேம்க ணுமையவன் முன்செலீஇ
நன்று போற்றி நகுமலர் தூய்ப்பணிந்
தன்று மாயவன் பின்னாரிஃ தாற்றினான்.

(கடு)

நாய கன்றரிந் தென்றிசை நண்ணியே
சேய மேனிச் சிவலிங்க மொன்றினைப்
பாய வன்பிற் பதிட்டை புரிந்தனை
சூய தீர்த்தமொன் றுவயிற் றொட்டனன்.

(கக)

விண்டு போக வினைதன் பெயரினான்
விண்டு விசன் மிகப்பொலி வெய்திம்க்
விண்டு தீர்த்த மெனப்பெயர் விண்டனன்
விண்டு பூசனை யாற்றுதன் மேயினான்.

(கங)

அன்ன தீர்த்த முகந்தினி தாட்டுபு
பன்ன மோடி பலமல ருங்கொடி
முன்ன வன்றிருப் பூசை முடித்தனன்
சொன்ன வாடை யுதித்திய தூயனே.

(கஅ)

இந்த வாறுபன் னாங் கினிதிருந்
தந்த மில்லா வருந்தவ மாற்றுழிக்
கந்த வோதிக் கயற்க ணுமையொடு
முந்த வந்தனன் முக்கண் முதல்வனே.

(கஇ)

ஐயன் காட்சி கொடுத்த தறிந்துகார்
மெய்யன் போற்றி விரும்பி யெதிரினீர்
செய்ய நின்றவுச் செய்கை யுவந்தன
மைய னீங்கு வரம்பல கொள்ளென்றான்.

(20)

வெய்ய தானவர் வெவ்வினை விட்டவுஞ்
செய்ய வின்னவர் செய்வினை தாட்டவு
மைய னேயடி யேற்கு வரமருண்
மெய்ய வினைமொர் விண்ணப்ப முண்டரோன்

(21)

இந்த மாதலந் தெய்தி யுயனேன்
சந்த மாரப் பதிட்டைசெய் சம்புவை

நந்த வாவு நறும்புனற் பெய்கையை
முந்த லாதரிப் பாரெண்ண முற்றுக.

(௨௨)

அன்ன தரய சிவலிங்கத் தையரி
பின்ன மின்றிப் பிறங்கி யமருக
வின்ன மாதலக் தேயடி நாயினேன்
மன்ன வேண்டிம் வழங்குதி யாலென்றான்.

(௨௩)

என்று வேண்டனு மீத்திகமக்குநீ
யொன்று மேற்றிசை வைகுதி யுன்பெயர்
நன்று கண்ணிறைந் தானென்பர் ஞாலத்தார்
கன்று கொண்கி கனியுருத் தாயினும்.

(௨௪)

உன்னை யேத்துந ருன்பத மெய்துக
பின்னை கேள்வ பிறங்கரி பூசித்த
வென்னை யேத்துந ரென்னை யுறுகவென்
றன்னை யோடு மறைந்தன னையனே.

(௨௫)

சென்று தாழ்வார் சேட்டை யடக்கின
என்று வானவர்க் கேடலஞ் செய்தன
னென்று மேற்றிசை யுற்றமர்ந் தான்குணில்
கன்று கொண்டவக் கண்ணிறைந் தானரோ.

(௨௬)

வாசு தேவன் வழுத்திய காதையை
யாசு தீர வறைந்தன மாற்புவி
பேசு மத்தல மேன்மையும் பேசுவோம்
பூசு நீற்றரென் றுன்புகல் வானரோ.

(௨௭)

திருமால்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆரத்திருவிருத்தம் கெக.

தலவிசேடப்படலம்.

அன்னிய சட்டில மோவிச் சுந்தரே சுரர்க்கு நானு
மின்னிய கயிலை மேரு விண்டவழ் பெருழிற்கோ கன்னம்
பன்னிய காஞ்சி காசி பருப்பதஞ் சேன வுள்ளு
மன்னிய வுவுப்புச் செய்யு மலிவளம் பொலியுஞ் சூனா.

(க)

அன்னமா தலத்து நானும் வசிப்பவ ராயு னிடிப்
புன்னருஞ் செல்வ மேவிப் பண்புடை மனைவி மக்க
னென்னரும் பொலிய வாழ்ந்து மறுமையி லிமையோ ராகி
நன்னுலர் துய்த்து நம்மான் மலர்ப்பத நண்ணி வாழ்வார்.

(உ)

மேதகு விரதம் வேண்டா விரிந்தகா னாதி புக்கு
மாதவ மியற்றல் வேண்டா வாரிசூழ் புடவி யேத்தக்
காதர மொழித்து நானுங் கலந்தவர்க் கின்ப நல்கு
மாதரம் பயக்குஞ் சூனாத் தலனமர் திருத்தல் போதும்.

(ங)

வளமனை வேண்டி னோரு மகநலம் வேண்டி னோரு
மூளமிகு போக மெல்லா முற்றிட வேண்டி னோருந்
தனர்வரு தெய்வ போகஞ் சார்தர வேண்டி னோருந்
களமினம் பெருமான் மேய சூனாயே கலத்தல் வேண்டும்.

(ச)

கித்தியங் கங்கை முழுகி கிகிரிலாக் காசி மேய்
வுத்தம் விசுவ நாதன் றரிசன முவப்பிற் செய்து
பத்தியிற் பின்ன ளங்கு மேவலாற் படைக்கும் பேறு
வித்தகச் சூனா யோர்நாண் மேவினர் படைப்பர் மாதோ.

(ரு)

ஆதலிற் சூனா யென்னு மருந்தல வாசஞ் செய்தல்
காதலி னெவர்க்கு நன்றாங் கலந்தமர் தரமுற் றுதேன்
மேதகச் சின்னானே னும் விரும்பியாங் குறைதல் வேண்டி
மோதல்செய்ததுமுற் றுதே லொருதின மேனுஞ் சுறு.

(சு)

அன்னது முற்றி இதன்னி னத்தல மார்க்க மேனு
கென்னருஞ் சேதல் வேண்டி மிளையுண் னியத்திற் புறந்

விண்ணருஞ் செல்வ மேவி மறுமையி லும்ப ராகிப்
பன்னரும் ஹோகந் துய்த்துப் பரகதி யடைவர் பின்னர்

(௭)

தூலங்ஙிய புகழ்ச்சால் குணாச் சுந்தரே சுரருக் கென்று
நலம்பரிவர் விடையுள் வாய்க்கு நன்னில நகரமொன்று
பலங்கொடா நல்கு வாரேற் பார்முழு வ.கநன் காண்டு
வலங்கொளச் சிவலோ கத்தின் மருவியிற் திருப்ப துண்மை

(௮)

அங்ஙயற் கண்ணி யோமி மருப்பெருஞ் குணா மேய
நங்கடம் பெருநீர்ச் சன்பி னலமளி பொழில் க ளாக்கிப்
பங்கநீன் றுதவு வாரேற் பண்ணவ ருலகஞ் சார்ந்து
கொங்கலர் கற்ப கப்பூங் குளிர்கிழ லிருந்து வாழ்வார்.

(௯)

பொங்கொளிச் குணா நாதன் பூசையைச் சிறப்பிப் போருஞ்
செங்கண்மான் முதலோர் போற்றத் திருவிழாச் சிறப்பிப் போரு
மெங்கணும் பகைவ ரின்றி யிரும்புவி முழுது மாண்டத்
திங்கன்வே னியர்தஞ் செல்வச் சிவலோக மருவி வாழ்வார்.

(௧௦)

பெருகொளிச் குணா நாதன் பிறங்குமா லயத்தி னுள்ளான்
மருவுறத் தீபஞ் செய்வோர் மற்றுள பணிக ளெல்லா
மருகுந் விருப்பிற் செய்வோ ரனைவரு மவன்சா ருபந்
திருவுறப் பெற்று வரானோர் சேவிக்க வாழ்வ துண்மை.

(௧௧)

நல்லமலி குணா மேய நாயகன் முடிமே லான்பால்
வலமுற மற்று நூலில் வகுத்தன சிறப்ப வாட்டிக்
குலமலர் கில்வஞ் சூட்டிக் கும்பிடி மேன்மை பெற்றோர்
அனந்தர வடையும் பேற்றை யதைநர வல்லர் யாரே.

(௧௨)

சுந்தரே சுரர்க்குஞ் சேம்கட் சுந்தரி தனக்கு நாளு
நந்தலினெய்வி ராய நல்லமு தினிய தீழ்பர்
வந்தமில் கறிமுன் னாக கிவேதிப்போ ரடையும் பேறு
பந்தமின் முனிவீர் பூமேற் பனவற்குஞ் சொலமுற்றோதால்.

(௧௩)

தீதாற்றுசெங் கதிரோன் தீர்த்தந் தூலங்குபொற் தூல தீர்த்த
மெற்றமார் ளிண்டு தீர்த்த மென்றுசொற் றிடுமோர் மூன்று
மாற்றந் திருணைச் குணா வள்ளலார் முக்கண் போலு
மாற்றல்கா விவந்து னொன்றிற் றோய்ப்பவ ரமர ராவார்.

(௧௪)

சந்தார் முடிமேற் சாத்தச் சூரைமா நகரி னுள்ளா
வந்தன வனங்கள் வைப்போர் நலமவி பொழி னுடை
யந்தமிலவருக் கீவோ ரமரீரா யரம்பை மாதர்
சந்தமென் முலைமேற் துஞ்சந் தவாப்பெரும் போகித் துய்ப்பார். ()

திருமதி லாதி யாய பணிகளைச் சிறப்பச் செய்தும்
பொருவறக் கிலமாயுற்ற பணிகளைப் பூதிய செய்து
மருமையிற் சூரை நாதம் கன்புவைத்திறைஞ்ச வாறேற்
பொருநாபல் கிளைகள் சூழப் பிறங்கிவாழ்ந் தமர ராவார். (க௭)

துதியிசு சுந்த ரேசர் சூரைமா நகரி னுள்ளான்
முநிவிசு மறைய வர்க்கோர் மனைபுரிந் துதவு வாரு
மதிரல மடங்கண் மற்றை யடியவர்க் குதவு வாருங்
கதிரலங் காணி யாகக் கயிலையே மருவி வாழ்வார். (க௮)

சந்தார் திருமுன் னாகத் துடியிடைக் கயற்க ணம்மை
சந்தமார் திருமுன் னாகச் சத்திர மொன்றுண் டாக்கி
யந்தமின் மறையோர் மற்றை யடியவ ருண்ணு மாறு
முந்தநன் கழுது நல்கு மவர்பயன் மொழியற் றிற்றோ. (க௯)

சூரையை நினைத்தோ ரீற்றிற் துன்னுவர் சிவசா லோகஞ்
சூரையைக் கண்டோ ரீற்றிற் துன்னுவர் சிவசா மீபஞ்
சூரையைத் தொழுதோ ரீற்றிற் துன்னுவர் சிவசா ரூபஞ்
சூரையில் வசித்தோ ரீற்றிற் துன்னுவர் சிவக்க லப்பே. (௭௦)

சூரிய தீர்த்த மூழ்கித் துலங்கவக் கரைமேல் வைகுஞ்
சூரிய மூர்த்தி பாதந் தொழுவவ ரணைய தெய்வச்
சூரியன் றேச விரயந்து தொக்கபல் போகந் துய்த்தச்
சூரியன் பிறத்து வாழ்வார் துரிசில ராகி யென்றும். (௭௦)

சூரைமேற் றிசையின் மேவித் துலங்குகண் ணிறைந்தாளென்னும்
வினாபோ னிதித்தி னுனை மேதகப் போற்று வோர்கள்
பாலையா தரிப்ப வாண்டு படர்க்கிளை சூழ வாழ்த்து
சீனாவா யனைமீடின் நெய்வ வைகுண்டஞ் சேர்ந் துவகழ்வார். (௭௧)

துன்னமா தலத்தின் மேய் ஸூரியை யரியைத் தாழ்த்தோர்க்
கின்னமா பலனுண் டாமே லிவர்க்கருள் வழங்குந் திற்கும்

பன்னகா பரணச் சுந்த ரேசரைப் பாக மேவு
நன்னர்வான் ஊயற்க ளுளைப் பணிபவர் நலமெற் றுமால். (௨௨)

பற்பல ஷுரைப்பு தென்னே பண்புசான் முனிவி ரந்தச்
சொற்ப்பி ஞாந மேய சுந்தரப் பெருமான் றுளுந்
கற்புயர் கிறப்பு வாய்க்க கயற்குண யகிபொற் றுளு
மற்புறத் தியானஞ் செய்த லுனைவர்க்குஞ் சிறந்த பேரூம். (௨௩)

ஆந்தல மேன்மை யின்ன மன்கூல வாசு முற்ற
வந்தல மேய சுந்த ரேசனே யறைய வல்லா
ன்தந்தலம் பொருவ திந்த வகவிடத் தில்லை யின்னே
யத்தலம் பணிவோ மென்று னாரா னிறைந்த ரூதன் (௨௪)

உரைத்தது கேட்ட லோகி மூவகையங் கடனு ளாழ்ந்து
புரைத்தவங் வேள்வி முற்றிப் பொருக்கெனப் போந்து முத்தங்
கரைத்தலை யொழங்குஞ் செம்பொற் கமலநீர் படிந்தி யாரும்
வரைத்தடஞ் சிலையாங் கோயில் புக்கனர் மகிழ்ச்சி பொங்க. (௨௫)

முனிவரர் நந்தி யண்ணன் முன்பணிந் தெழுந்து ஞாந்து
தனிவரு சுந்த ரேசந் தம்பிரான் செம்பொற் றுளுந்
கனிவரு மிராதத் திஞ்சொற் கயற்குணன் மலர்ப்பொற் றுளும்
பனிவருங் கண்ண ராகிப் பரவித்தம் மிருக்கை புக்கார். (௨௬)

இத்தகு புராணந் தன்னை யெழுதுவோ ரெழுது விப்போர்
வித்தகம் பொருத்தக் கப்போர் கேட்பவர் பொருள்வி ரிப்போ
ரத்தனை பேரூ மன்மே ளளவிலாப் போகந் துய்த்துச்
சித்தநன் குடைய ராகிச் சிவலோக மருவி வாழ்வார். (௨௭)

நம்பீல மான ஞாந நன்னகர் வாழ்க மென்பூங்
கொம்பன கயற்க ணம்மை குலவருந் வாழ்க விம்ப
நிம்பநேத் தெதிக்குஞ் சுந்த ரேசர்தான் வாழ்க வனஞ்
ரம்பலத் தெதித்த செம்பொர் னடித்தலம் வாழ்க வாழ்க. (௨௮)

தலவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

சுசுத்திரவிருத்தம் ௬௬

குணமாநகர்ப் புராணம் முற்றிற்று.

நீடுச்சிறப்பலம்.

கணபதிதுணை.

அரும்பதுவுரை.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. ௩௩ சக்கரமொழி இரண்டு-உக, முக என்பன; அவற்றுள், ஒன்று முக; இது ஞாங்கினுள் ஒரு சாதிப் பெயர். மடங்கல் - நாகிங்கம். ஒமேவு குஞ்சரம் - பிரணவ குஞ்சரம். அப் பிடி - சத்திப்பிரணவமாகிய பெண்ணாளை.

க. ௩௪ வதரி - இலந்தை மரம். இச் செய்யுளிற் சோமசுந்தரக்கடவுள் மதியிலிருந்து சங்கப்புலவர்க்காக இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளி காட்சி கொடுத்தமை கூறப்பட்டது. இதனைச் சங்கப்புலவர்பூசித்த படலத்தாலுணர்க.

கி. மயற்கண் அம்மையும் வீழ்ந்து; அம்மை - வருபிறப்பு. செயற்கணவர்களைச் சுற்றியுளும் மை அருவிகை செப்து. பெயற்கு அண்ணுமின்ற நம்மையும்.

கி. சடையமர் மடநாளன் - கங்கை. சடையமர் புலி - புலித்தோல்.

எ. மந்தை உது - உணர்தல். பக - ஆன்மாக்கள்.

அ. மன் - அகைசிலை. திதித்திடு.

காத்தருளுகின்ற.

க. கருதலாய மானம் - அனுமானப்பிரமானம்.

கக. குரவு - ஆசிரியத்தன்மை. குரல் - பிரம்பு.

உ. "அறவினை யாதெனிக் கொல்லாமை கோறல், பிறவினையெல்லாந்தரும்" என்பது திருக்குறள், ந.உக.

கக. ஆணைனப்பட்ட பெண்ணை - ஆண்பனை. பெண்ணையாக - பெண்பனையாக.

கச. குழிப் பாளை. கொண்ட விரதம் குலைத்த - தாம் கொண்டிருந்த சைனமத்திற்குரிய விரதங்களை ஒழித்து.

கக. ஆக்குவித்தோன் முதலியோர் சிவபெருமானுரைவரேயாக; பாக்கு - வினையெச்சவிடதி.

கஎ. மருங்கின் ஆதரம்.

கஅ. அவை - அத்திமைனை.

உக. துணைத்து-ஒன்றை ஒன்று ஒத்து. ஆரை, ஐ - சாரியை.

ஆக்குவித்தோர்.

உ. காராயம்பதி - காரைக்குடி.

க. தனி - கோயில். விளர் - அறியாமை.

அவையிடக்கம்.

க. விசயாலயன் - பொன்னுள் விசயாலயனென்னும் சிற்றரசன். குரனும் விசயாலயனும் பூசித்ததை இராமபிள்ளைக்கிணை.

உ. என்பாடல் குணமாய்க் குண

மும் குற்றமுமாய்க் குற்றமாய் முருகுமேனும். முற்காட்டு - முன்பு. அத்தக காட்டிய பிறகு, விடமென்பன.

சிறப்புப்பாயிரம்.

1. துமித்தல் - அறுத்தல்.

2. கெழனியம்பதி - கோயிலார்.

திருநாட்பேட்டலம்.

உ. கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை.
ங. கைகுறைத்தோன் - ஒருபா
ளையன்; இவன், தன் கையையத்
துறைத்துக்கொண்ட கதையைச் சில
ம்பதிபாரம், கட்டுணாகாதையாலு
ந்த.

ச. சீர் நறை - சோகிய தேன்.

டு. இச்செய்யுளில் எங்ங
ங்ங-ம் திருக்குளின் கருத்துக்கள்
முறையே அமைந்திருத்தல் காண்க.
நகக - விளங்கிய.

க. முல்லை-முல்லையிலம். கானம்-
காண்டித்தொகுதி. பூவை-காயாமரம்.

எ. வெறுத்த - மிக்க. மாதவன் -
அகத்தியர்.

அ. தடித்து - மின்னல். அறல் -
சீர். தோற்றிட - தோற்றும்படி செ
ய்ய.

க0. வேந்தன் - இத்திரன்; பாண்
டியருமாம்.

கக. வெளிக் கங்கை - ஆராயகங்
கை. மலயம் - பொருந்மலை.

கஉ. பறம்பு - மலை. சீர் - புதழ்.
பிரதாபம் - வீரத்தாலுண்டாகியபுதழ்.
செம்மணி பிடிதாபத்திற்கும் வெள்ள
ருவி புதழிற்கும் உவமைகள்.

கங. குங்குமம் - ஒருவகை மரம்.
மினிக் - அழகம். துணையும் - ஒக்கும்.

கச. நொடித்தல் - சொல்லுதல்.

கடு. கருவி - கட்டம். இருவி -
இருந்தீள். பொருளை - தாழ்ப்பிபன்
னினிதி.

கஎ. நரலை - கடல். பாடு - பக்கம்
சார்த்தமாபதி - வைகைப்பகுதி.

கஅ. கன்னியாவில் - கோயிலார்.
முதுகி - திட்டு.

உ0. புரிக்குளமாரங்கள். பணி-
பாம்புபோல் ஓடித்த வைக்கோற்புரி
கள். மல்லம் - மலக்கோல். ஒ-மதகு
நீர் தாங்கும் பக்கை.

சு. பார் - பட்டி ஆதி - தன்னுள்

பூமியாகிய தேனா நடத்திய சிவப்பெரு
மான் அருளிச்செய்த வேதாகமங்கள்.
உதக்கு - வடக்கு. முன் திசை - கிழ
க்கு.

உடு. வண்காலர் - வலிய ஈழையு
டைய உழவர், வலிய கூற்றவர். கட்டு
முதலியவற்றை இருநிறத்தார்ட்கும்
அடைகளாக்குக.

உக. கான் ஆதி - காடு முதலிய
வற்றில்.

உஎ. கங்கு - வரம்பின்பக்கம்.

உஅ. பாசம் - கயிறு, ஆளீயம்
முதலியவைகள்.

உக. வயல்கள் தழைதர - வயல்
கள் தழைக்க.

ஙஉ. கழகம் - கல்விச்சாலை. பள்
ளிக்கணக்கர் - மாணக்கர்.

ஙங. தள்ளிய - தள்ள.

ஙச. களை களை பருவம் - களைக
ளைக் களையும் பருவம். புரி - கயிறு.

ஙக. துணாத்து - கருட்டி.

ஙடு. மருவலர் - மனத்தை யு
டையபூ, பகைவர்.

ஙக. பூ - பூமி, மலர்.

ஙஎ. தண்டல் - நீங்குதல்.

ஙஅ. சுகம் - கிளி.

ஙக. கமலராசி - தாமரைமலரின்
கட்டம். குலை - கரை. ஆய - ஆயின.

சக. ககப்படை - நாங்குகிய
ஆயுதம், சிங்கம், புலி. சிங்கத்திற்கு
நகாயுதமென்று ஒரு பெயருண்டு.

ஆம்பல் - ஆம்பற்பூ, யானை. தாம
ரை - தாமரைப்பூ, தோவந்தின் மலர்

யென்னும் விலங்கு.

சடு. அவாய் - விரும்பி.

சஎ. நார் - ஆழிபூ.

சஅ. வைப்பொழுது - களம்.

டு0: கந்தி - கழ மரம்.

டுக. இதை புதுக்கொல்லு.

டுஉ. இசம்பு - வருக்கல். ஒப்பு

தல் - ஒட்டுதல்.

இரு. குடஞ்சுட்டுகள் - பசுக்கள்.
இச. கொன்றை வேய்ங்குழல் -
கொன்றைப் பூவைச்செருகியமுங்
முழல்.
இரு. திமில் - மீன்படகு.

இச. கோழி - கனா, மாடு - பக்
கம்.
இள. உருத்து இத்தஞ்செய்வ.
இஅ. நாமம், நாம்-அச்சம்; அம்-
சாரியை, கொற்றி - தூர்க்கை.

நீருநகரப்படலம்.

உ. சோ - மதில்.

இ. முன்னிய-முன்ன. தவமுயல்
தவம்-தவஞ்செய்தற்குக் காரணமான
தவம்.

எ. சிவபெருமானருளால் நானா
முத்திபெற்றதைத் திருவினையாடற்பு
ராணத்தாலுணர்க.

அ. குரண்ட ராசி - கொக்கின்
கூட்டம். கொக்குவடிவமுள்ள பகா
சுரனென்பவன் பகைடையுற்றுச் சிவ
பிரானைக் கொல்லப்பட்டானென்பது
புராணகதை.

கஉ. இயற்பெயர் மீனமென்பது.
தாம் விதத்தின் - தாவுகின்ற விதம்
போல.

கச. நாவலர் - சங்கப்புலவர்.

கக. காளித்திதி - யமுனாதி. இ
திஷ்டாமரைப் பூவின்மேல் அம்பிகை
சங்கவடிவங்கொண்டெழுந்தருளியி
ருந்ததாத் கந்தபுராணத்தாலுணர்க.

கஎ. குறா - முழக்கம். புரை
எறி - குற்றத்தை நீக்கிய. இரு நிதி -
சங்கநிதி, பதுமநிதி.

கஅ. சூரிய - நுகர்த்தற்கு.

கக. உள்ளிய - நினைக்க. கவி -
"பிறத்தமிழர்பால்" என்னும் வெண்
பா. இதனை இப்புத்தகத்தில் ௯௦-ம்
பக்கத்திற் காண்க. ஒதிவிட்டவன் -
பொன்னின் விசயாலியதேவன்.

உ௦. தடம் - ஈண்டுச் சூரியநீர்த்
தம். நாயகன் - சூரியன். இத்தீர்த்தக்க
ளாயிற் சூரியனுக்குக் கோயிலுள்ளது;
சூரியன்பூசுத்தல்-உலத்தாலுணர்க.

உ௧. பிழையர் - கள்விற்போர்.

உ௨. கால் - காற்று.

உ௩. அம் கதிரும் காதுச்செய்.

உ௪. புனைந்திடும் கால்கள், பரி
கால்கள்; பரித்தல் - தாங்குதல் பரிப
நிதி - வருத்தம் நிகழிய.

உஅ. கல் - நடுகல்; போரிலிற்த்
வீறுதலைய பெயரை ஒருகல்லிலே
முதி அடைத்து அவனுகப்பாவித்து
ய்திப்பட்டுவருதல் மரபு; இதனைப்பற்றி
ப்பொருளிலக்கண முதலிய வற்றா
லுணர்க. கல்லூரி - கல்விச்சாலை.

உ௧. கனை - கனையாலாடிய
புண். பின்னுள்ள அயில் முதலியவற்
றிற்கும் இங்ஙனமே பொருள்கொள்க.
கழுக்கடை - குலம். வசி - வாள், உல
வை - கொம்பு. எல்கம் - சக்கரம்.
நிறம் - மாப்பு.

௬௦. எய்த்திடாது - இனையாமல்.

௬௧. சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுக
டலையும் அழைத்தருளியது ஈண்டு
அறியற்பாலது. இஞ்சி - மதில்.

௬௨. பெருவிவரை - மேருவரை.

௬௩. கோட்டுநூறு-சங்கின் சுண்
னம். இறுத்தது - தங்கியது. நயக்
கும் - ஒக்கும்.

௬௪. மட்டு - அளவு. மாதிரம் -
திசை.

௭௪. உபசரித்து அல்லால் - உபசரி
த்தாலன்றி. வார்த்தெரு - நீண்டதெரு.

௭௫. மலைதரா - மோறுபடாத.

௭௬. மயங்கும்செய்கைஇல்லாத.

௭௭. துணங்கறல் - இஞ்சு.

௭௮. வானர் - தேவர்.

௭௯. பூதி - விபூதி. மும்மலநீக
னைக் காதி; காதி - கெடுத்து.

௭௯ பாரு - குழம்பு.

௭௯. சோமசுந்தரக்கடவுள் தன்
னிர்ப்பந்தர் வைத்தருளிய திருவினையாடல் ஈண்டு உணரற்பாலது. காணி.
உரியது. பரிணி - நீர்.

௭௯. நான்மூர்க்கமாவின் தாலை
மார்க்கம், சற்புத்திரமார்ச்சம், சைமார்
க்கம், சன்மார்ச்சமெனவன ஒது அ
மார்க்கம்.

கௌ. கண்ணிறைந்த பெருமானே
ன்பது - இத்தலத்திலுள்ள திருமாலின்
திருமாமம்.

கௌ. சோமூன்றம் - மும்மதியும்,
படர்த்து - நனைத்து.

கௌ. உதவிசெய்பாக்கு - உதவி

செய்யும்பொருட்டு.

கௌ. தெவ்வான் - கொள்ளும்
பொருட்டு. தெவ்வும் - பணகியும்.
கண்டகம் - முள்.

கௌ. அன்னுகிற்றலின் - அன்னு
தலால்.

நைமிசவனப்படலம்.

கௌ. வரங்கை - பலா. தாம் - கனி
கள் - தூய்மையுடைய பழங்கள்.

கௌ. இச் செய்யுள், நைமிசத்திற்
பழையின்மையையுடைய புலப்படுத்திற்று.

கௌ. அம்புஅகம், அகம்-மனம். அது-
அமுதம் பெறுதற்குச் சுவர்க்கம்செல்
வதால். என்மையதோ - எளியதா.

கௌ. மஞ்ச - அழகு. நனைப்ப -
நனைப்பார். நனைப்பன. தஞ்சு-பற்
றுக்கோடு. மாக்குலம் - விலங்கின்
உட்டம்.

கௌ. கோதம் - குரோதம்.

கௌ. கறையடி - உரல்போன்ற அடி.

கௌ. தூயவன் - சிவபெருமான்.
இதழி - கொன்றைமரம்.

கௌ. யாத்து - கட்டி. படர்த்து -
தியானித்து.

கௌ. உழை - மான். அறுபகை
அறுபகையாகிய - காமமுதலிய ஆற
னையுமென்ற; இது, முனிவர்கள்
சிவஸாரூபம் பெறுவதைப் புலப்படுத்தி
யுள்ளது.

கௌ. தனைத்து - கட்டி.

கௌ. தள்ளிய இருவினையான் -
இருவினையையும் விலக்கியவன்.

கௌ. வாதராயணன்-வியாஸமுனி

வர், மாணவகர் - மாணக்கர்.

கௌ. ஓவரும் உவகை - நீக்கமில்
லாத மகிழ்ச்சி. தா - கேடு.

கௌ. புத்தி - போகம்.

கௌ. மிறை - நடுக்கம்.

கௌ. உதித்திக்கு - வடதிசை.

கௌ. இரண்டுபுள் - அன்னமும்

கருடனும். மயூரம் - மயில். இளஞ்
செய் - முருகக்கடவுள். மயூரவெற்பு-
குன்றக்குடி. குணக்கு - கிழக்கு. மூன்
றொருகாலத்தில் பிரமதேவருடைய

வாகனமாகிய அன்னத்தையும் திரு
மாலின் வாகனமாகிய கருடனையும்
விழுங்கி, முருகக்கடவுளால் 'கல்வடி
வமாக' எனச் சபிக்கப்பெற்ற மயில்

என்னென்று மலை வடிவங்கொண்டு
பன்னாட்டிடத்து முருகக்கடவுள் தன்
பால் எழுந்தருள், அச்சாபம் நிங்கப்
பெற்றதென்பது மயூரகிரிபுராணக்
தை.

கௌ. சத்தியகிரி - திருமெய்யம்.

கௌ. வீணாவனம் - சாக்கை.

கௌ. பணித்த - குளிர்ந்து. மனித்
தரின் - மனிதர்போல.

கௌ. தொன்று-பழன்ம. அன்று
உலா - விரோதித்தசெயில்.

துரியன்பூசீந்தபடலம்.

கௌ. 'நண்ணிய கருதி - நண்ணினை
ந்து.

கௌ. புனைத்து - அலங்கரித்து. அ
கழ்தரு - பெயர்த்த.

கௌ. சபித்தம் - சபிப்பேம்.
சுல்லோன் - சத்திரன்.

கௌ. ஓர் முங்கையென்றது உரோ
கணினிய.

கௌ. விதி - கட்டினை.

கௌ. இவத்தலத்தங்கிய.

கௌ. வாழிய - அசைகலை. ஆழிய
ஆழ்த்த.

கௌ. விது - சத்திரன். மஞ்சளை -
அழகனை.

கௌ. கோட்டட்டார் - கொள்ளப்
பட்டவர்.

கௌ. அல்பகி - இருள்தெட்ட.
மோலி - கிரீடம். பொற்பு அகம்
பெறுவிய.

கௌ. எச்சன் - யாகத்தின் அகி

தேவதை. கச்சம் - அளவு, யாழ்முனி.

நாரதர்.

கடு. மகதி - நாரதரது வீணை, வீரன் வீரத்திரக்கடவுள்.

கக. போற்றிய - போற்ற, ஆற்றியு - செய்ய, மாற்றிய - மாற்ற.

கன. புனிப்போத்து - ஆண்புலி.

கஅ. பகன் - ஆதித்தர்பன்னிரு வருளொருவன்.

கக. சவி - அழகு.

உ௦. இன்னனம் - இன்னவன்.

உக. சான்று - ஸாக்ஷி.

உஉ. என்வகை உடம்பு - அந்த ஓர்ந்தம், கயமை - கீழமை.

உங. சிதம்பு - கீழமை, நிலாவிற் கு - சந்திரனக்கு.

உச. நன்று - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

உடு. சமழ்ப்பு - நானம், குழதன் - பேரழகையுடையவன்.

உஎ. இழுதையேன் - அறிவில்லாதேன்.

உஅ. கைக-தீக்கொழந்து, நகை - ஒளி, பல், முகை - அரும்பு.

உக. கரிசு - குற்றம், வெறி - வாசனை, மிலைச்சிய - குடிய.

உடு. மாயக்கோல் - திருமாலாகிய அம்பு.

உக. கேழ் - கிறம், வம்பு - புதுமை, ஓங்கல் - மலை, நம்பு-விருப்பம்.

பம்புதல் - பரவுதல்.

ஙங. கொங்கு - வாசனை.

ஙக. ஆழலோன் திக்கு - தென்கிழக்கு ஒன்றோனும் இனைய வாராது.

ஙஎ. காற்றி - நீக்கி.

ஙஅ. மலரிய - மலர்.

சக. மற்றையோர்தம்முள் அறிய

வல்லார் எவர்,

சஉ. தொட்டு - தோண்டி, எள்ளல் - இகழ்தல், உளின் - நினைக்க.

சக. எதம்-துன்பம், ஓதம்-சடல்.

சடு. ஒற்றாடை-நரம் புலர்த்தும் ஆடை, அநிகவை - மிக்ககவை.

சஅ. நந்தம் நந்து - பெருகிய கங்கக்குழையை, நன்று கென்று, கந்து கக்கையோடும் - பந்தையணிந்த திரு

க்தரத்தையுடைய உமாதேவியாரோடும்.

சக. தள்ளிய கடையாய் - முடிவைத்தள்ளியவரே, தரக்கு அள்ள - புலித்தோல், எள்ளிய - பொருத்திய.

உ௦. மாட்டி - மாளச்செய்து, தனைத்து நின்று அடார்க்கும் மலம் - கட

முகின்று வருத்துகின்ற மலம்.

உக. வித்தகம் - ஞானம், ஒத்து அகம் உவப்ப.

உச. ஆழி - தேருருளை, வாழி - அசைநிலை.

உக. பொன்றல் இல் - அழிவில்லாத.

உஎ. உவ்மதி - பூரணசந்திரன், குவால் - குவியல்.

உஅ. எரிமருள் - நெருப்பைப்போன்ற, தோம் என் உடையவர் - குற்றம் யாதுடையவர்; குற்றமில்லாதவரென்றபடி.

உடு. சிவனாக - கலப்பாயாத.

சஉ. என் - என்.

சடு. அத்தை - அகத்தை, அதான்று - அத்தல்லாமல்.

சஎ. அணங்கு - பேய், வறழ் - வலி.

சக. தென்புலத்தவர் - பிதிரர்.

எ௦. சந்தம் - அழகு.

தூரன்பூரித்தபகலம்.

க. மனமுதல்முன்று - மனம் வரக்குக் காயம், பக்க - பக.

ங. அரணம் - கோட்டை முதலிய கல்வலிடங்கள், கெடுவி - ஆபுதம்.

ச. மானம் - அனீவு.

சு. அலகு - துடைப்பம்.

ச௦. நகனம் - கச்சுரி.

எ. கர்த்து - ஒன்று, வழி - கார்மை, உரம் - மர்ப், தெவ்வை - பகையை = குன்றமுதலியவர்களை.

க. வரைகிழஞ்சுகிரி - என் - ஒளி.

உ௦. பணிபலன் - பலகவழியினிதினமை, அமர்த்து - சின்னை

செய்தான்.

கச. பொன் - சூரியன்.
 கட. பொற்றம் - வெற்றி. பொற்றம் - பொலிவுபெற்ற. அற்றம் - சோர்வு. குறியல் - போர்செய்தல்.
 கக. என்மி அல்லம்து. தருவி - தேடி. குர் - குரன்.
 கச. இரிதான் - கெட்டோடினான்.
 கட. சொன், உம், மற்ற - அசைநிலைகள்.
 கக. முன்றும் உரும்படி அருவிபெற. உடவும் - உழவுவார்.
 உரு. நபரிசி - சூரியன். சூழல் - இடம். அவன் - அவ்விடம்.
 உச. உயங்குதல் - வருத்ததல். குமரப்புத்தேள் மற்றமோரிடத்தை யுற்றான். பயம் - பிரயோசனம்.
 உஉ. புலவர் - தேவர். நலவர் - நன்மையையுடையவர். பல் நாவலவர். கலவர் - கீழ்மக்கள். கழவரல் - வினாத்துவருதல்.
 உச. தன்னன்மைதரும்.
 உரு. நாதித்த - முடிங்கிய.
 உஉ. கூவிளம் - வில்லம். மருத்து - அரித்தம். முகமன் - உபசாரம். து

ழாய்க்கோல் - திருத்துழாயையணித்த திருமாலாபிய அம்பு.
 உசு. கோட்டி - வளைத்து. வியாளம் - பாம்பு.
 உக. பார் அமை தேர - பூமியர் க அமைத்த தேனையுடையார். நார அமை - ஆர - மாலையாக அமைந்த ஆத்தியையுடையார்.
 கட. உகர் - நகர். காளம் - விடம். தேர்வு அரு - ஆராய்தற்கரிய. உத்தாளம் - பூச்சு. மொய் - வலி.
 கட. அபிராமம் - பேரமுஞ். ஈமந் - மயானம். வாமம் - இடப்பக்கம். எமம் - இன்பம். யாமம் - நள்ளிரா.
 கட. வேட்டது என் - விரும்பியது யாது.
 கட. வந்து ஐயா.
 கட. போதி - போவாய்.
 கட. போது இல்லான் - பிடிமன். எதிலான் - அயலான். மகிழ்ச்சி - எய்தினான் - மகிழ்ச்சியை அடைந்தனன்.
 கட. தனு - பில்.
 சக. மாலாய் - மாமரமாய். கிளப்பட்டு - கிழிக்கப்பட்டு. இருபுள்ளாய் - கோழியும் மயிலுமாகி.

பொன்னு விசயாலயதேவர் திருப்பணிப்படலம்.

க. பகை - அன்பு.
 உ. விராம் - விராவும். அன்மி - அன்பு.
 க. குருநிலமன்னர் - சிற்றரசர். முறவுல் - சிரிப்பு.
 எ. மந்திர உருவன் - செவபெருமான்.
 க. கடுக்கைத் தாரு - கொன்றைமரம்.
 கரு. பலாசு - புரமரம். துணைவது - ஒப்பது.
 கக. மாலாய பமோதர னீர்தி - திருமாலாபிய மேகமாகனம். ஏறு - இ - பம்.
 கச. வளி - காற்றி. விசயன் - அருவின்.
 கரு. முண்டம் - முள்.
 கஎ. உகரிடம் - தாமரை.
 கஅ. உரு - கீழம்.

கக. குழுவான் - ஆராய்வான்.
 உரு. துணிந்து - வினாத்து. சிவக்குறி - சிவலிங்கம்.
 உச. வல்ல - வினாவு. அனீடர் - தேவர்.
 உஉ. சுயம்பு - தானே நேன்றியது.
 உக. அரு - அருவம். மாண - மாட்சிமைப்பட்ட. வாளா - சும்மா.
 உரு. தடப்பால் - தடக்கத்தின்பக்கத்தே.
 உச. திருக்கு - மாறுபாடு. மருகையாத - மணம் நீங்காத.
 உஎ. ஆத்தன் - சிவபெருமான்.
 உஅ. அரவு குடி - சிவபெருமான். புரவு - காத்தல். கரவு - கள்ளம்.
 உக. மன்னியர் அளவில் கருதுதலை.
 கட. அழந்தபேசுதி - தோண்டியேறிது. இழி - கீழ்த்தி.

ந. க. பாவதல் - பரவுதல். ஓவு
கவலை உடையானும் - கவலையில்லாத
வனாக; ஓவுதல் - ஓய்தல்.

ச. ௦. கவிமம் - கோடாரி. குயம் -
அரிவாள். அ-வி - காடு. எறித்து -
வெற்றி.

ச. ௧. கிற்பம் - கிற்பனாள். பொ
ற்ப - அழகுபொருத்த. கிற்ப - தூண்
முதலியவைகள். விடப்ப - விட்டம்
முதலியவைகள்.

ச. ௨. ஆன்ற - அமைத்த.

பொள்ளுன விசயாலயதேவர் நிருத்த தரிசனஞ்சேய்தபடலம்.

ச. அதிரா - நடுங்கி.

இ. நிலவு ஆதரம்.

ச. எண்ணூர் - பகைவர்.

எ. செந்தாமரைக்கண்ணூர் - பிரம
தேவரும் திருமாலும்; கண் - இடம்,
விழிகள்.

அ. ஆருயிர் - அருமையான உயிர்.
முனை - பிள்ளை; என்றது மார்க்கண்டே
யரை.

க. கொம்பு ஆர் - கொம்பையொ
த்த.

க. ௦. சத்து - உண்மை.

க. ௧. பரித்தாய் - தாங்கினாய்.

க. ௨. நத்தான் - திருமால்; நத்து -
சங்கம்.

க. ௩. வழுத்து ஆதரம். கரமான்
உரி - யானைத்தோல்.

சங்கப்புலவர்பூசித்தபடலம்.

க. சாஷ் - மிகுதி.

உ. ஒருவனது - நீங்காமல், கூறு -
அம்சம்.

க. திருத்தார் - பகைவர். வகிடு
மேனும் வருந்தார். தார் - மலர். பிற
க்குறுதல் - விளங்கச்செய்தல்.

இ. அன்றோ - ஐயோ.

சு. களிந்தனதரும்.

எ. கனம் - சூழ்மை.

அ. உருப்பும் - உட்டினம்.

சு. தனம் - சூலிதம். குளம் - செ
ற்றி. கோமளம் - ஆழகு.

க. ௦. வைபும் உண் விடை - திரு
மலர்செய்விடை. இ. பி. பி. பி.

ச. ௧. ஆழா - ஆழ்து.

ச. ௨. மறுகு - வீதி. பிறங்க - விள
ங்க.

ச. ௩. மூவா - அழியாத.

ச. ௪. நார் - அன்பு.

ச. ௫. எய்ய - அறிய.

இ. ௦. குரோசம் - நீட்டலன்றாவக
ளுனொன்று.

இ. ௧. மதனல்வருத்தான் - சிவபெ
ருநான். சென்றருளி வெளிசெய்தோ
ன், பதன் - பக்குவம்.

க. ௧. திருப்புத்தூரில் ஸ்தலவிறு
கூழ் கொன்றை. சீதளித்தீர்த்தம் -
அத்தலத்துத் தீர்த்தங்களுள் ஒன்று.
இது திருமகனான ஸ்ரீராமன் தரிசுபெற்றது.
உ. ௨. வெரி - முதுகு. மும்மலம்
இறிய.

உ. ௩. மதலை-கொன்றை. அதில் -
அச்சொல்லில்; முதல்குறைத்தமாலி
கை - தலைமலை. விதலை-நடுக்கம். மு
தலை-முதிய அலைகளையுடையகங்கை.
அதலை அதலை - அல்தல்லாய் அல்தல்
லாய்.

உ. ௪. துடி - உடுக்கை. உருற்றி -
செய்து.

உ. ௫. தலைமிசைச்சூழ்முனன்.

உ. ௬. சுற்று கால் - சுற்றிவருங்கா
லத்தில். பிணந்து - விரும்பி.

க. ௧. ஆடகம்-பொன். அன்புஉள்
ளம். பாணி - தாளம். பூணி - இட
பம் காடகத்துணி - மூலநிலமாசிய
அம்பரத்துணி; திருமால் அம்பாத
லின், அவருக்கு இருப்பிடமாகிய மூல்
நிலம். தூணியாகக்கூறப்பட்டது
தேவனின் - அம்பு.

க. ௨. மத்தனம்-சுற்றல்யம். போ
தம் - ஞானம்.

க. ௩. மறைக்காடு-வெதாரணியம்.

க. ௪. கருபிநிவி. வெரு - அச்சு.

ச. ௫. வித்தகம் - திரை. திரி தே
ராதலின், "மாயேனெடுத்தமகிவந்து
அவாவிச்சேருத்தேன" என்றார்.

க. எ. நீலி - நீலகிரிமூடைய ஊரா
தேவியார், வாலியான் - தூய்மை
செய்யுடையவனீ.

க. அ. அலம் - வீடம். அக்கமார்
பாலம்-கன்பொருத்தியதெற்றி, கனம்.
கழுத்து.

க. க. வேயில் - மூங்கிலாடியவீடு.
ஞாயில்-மடில் ; என்ருது திரிபுரங்கணை.
பருப்பதம் பாய் (ல்) - பருப்பதத்திற்
பாய்த்துவிடோயாடுகின்ற மனைவி.

உ.ர. தெய்வஞ்சு-காமதேனு. உவா
 ன்வ-பூரணப்பொருளை. ஞருந்துகதற்
 பட்டையையின், இறிகுறியதலம் நி
 ருப்பெருந்துறையென்றகொள்க.

உ.க. தேச - ஒளி, தூச - ஆடை,
தழல் - ஆசை - தீயையுண்டாக்கும் சிரி
ப்பு.

உ.உ. முடியின்மேல் ஆரானை, ஆர்-
-ஆத்தி, கர்க்கு ஆர் த்து ஆனையுயிரித்த.
னவயம்-தேர், பற்றார் - பகைவர், கா
னப்பேர் - காணியார் கோயில்,

உ.க. கொன்றை வாசத்தையும்
தடம் நிலையையும் விட்டு அளி-அன்பு.
அள்ளியிருக்கும்.

உ.க. வார - இழக.
உ.க. புரப்பொருள் - புரப்பொருள்
நிலக்கடாம். அது புழித்தனப்பரவ
லென்றுதலை.

உள. இதை - சிவபெருமான், -
 ப்பு - வினாவு, புத்தியென்பது பெரி
 யேரிசேவுந்காற் சிறியோர்க்குறும் உட
 ன்பாட்டுக் குறிப்புமொழி.

நக. நக்கு - சிரித்து.

நா. இன்னே இப்பொழுதே.

நா. நாயன் - தலைவன், நலக்க-
அழகுபெற.

புதுமுகம் 'சுருத்துணராக் கூற்று' என்
 'தன்முனைச் சாயம் கூறிய சொல்' என்ப
 தனை வரலிக்க.

௩௮. இனார் - நுகர்கோத்தி.

ந.க. புனாசி-கல், குடிநைஞ-ஆறு.

சு 0. வளிர் - வல்வளிர், நலர் - நல்

சு. உலப்பரிய பூணுக என்னைப்
 சொண்டவர். நன்புலம் - நன்செய்.

சா. முருகி - அழித்து, செழு
விய - செழித்த.

ச ச. அடை - இலே.

ச. எ. பனிதம் - கருப்பூரன்.

ச. அ. போற்றி - துதித்தல்:

சக, வசதி - வீடு, கண்ணிய -

கருதிய.

௩௦. கப்புரம்-பச்சைக்கருப்பூரம்.

ஒருங்கு - ஒருமிக்க.
 குக, கலிங்கம் - ஆடை, விழா
 செய் மென்றுகில் - பீதாம்பரம்.

மதாணி - பதக்கம். ஆழி - மோதிரம்.

குழை - குண்டலம்.

௩௨. மாவலன் - குதினாவீரன்.

வழுதி - பாண்டியன்.

இ. ச. சமீலமோலி-சடாமிஞ்சு-ம்,

௩௩. கனக சஞ்ச வாலி - பெ.ந்மு.

மனாத்தீர்த்தம்.

ருசு. சரு - தேவருணவு.

டு எ. புவனம் - நீர்; என்றது

ஆராயகங்களை, புலன உரு கூடு .

புவனங்களினுருவமாகிய கூடுகளை.

௫ அ. பாலன் - மார்க்கண்டேயர்.

2-ஆம் - இ.ம. சடாப்பதடு - என்மத்

கடா. மறலி - இயமன்.

இ.க. வண்டு நீதிநீர் வண்டுக்கள்

சிய பாணை நிறுத்தி, கழை - கரும்பு.

கூ 0. கருத்து அலர்ச்சி. அருத்தி.

சென்னை.

கூஉ. தாவாத - கெடாத. ஆவா -

கலீம் - பிணக்கு. தென் - அழகு.
எசு. புலந்த - வாழிய. இசும் -
இவ்வுலகு. இத்திரமானம் - இத்திரவி
மானம்.

எசு. கந்தமார்முழல் - உமாதேவி
யார்.

எடு. குரு விழாவகை - அழகு கெ
டாத லீதம்.

எசு. இராப்பொழுது மிக நீண்டு
தோன்றியதென்பார், 'விழவுணரார்'
என்றார்.

எ அ. நென்னல் - நேற்று.

எ க. அக்குமணி - உருத்திராசனம்.

அ 0. வழி - தேன்.

அ ரு. மாலாத - மயங்காத. ஏலாத -
ஏற்றுக்கொள்ளத்தகாத திக்குணங்
களை. குலாத - பிறரால் தோண்டி எடு
க்கப்பட்டாத. குன்று - தோண்டி. தோ
லாத - தோல்வியடையாத.

அசு. தலைப்பட்டு - கலந்து. உண
ர்வான் - உணரும்பொருட்டு. அதுல
மாய - ஒப்பில்லாததாகிய.

அ இ. கசடு - குற்றம்.
அ சு. ஒல்லாதவற்றை. நீற்றி - கு
க்கி.

அ எ. தொன்று - பழமை.

அ அ. ஒன்றும் - சிறிதும்.

அ க. எல்லவா - ஒளிகெடாத.
அல்லவாக்கண்டத்தார். நிலகண்டர்.
க 0. புறாஅருயிரும் உயல் உற -
குற்றித்தையுடைய அரிய உயிரும்பி
ழைத்தது.

க க. மயற்கு அண்ணன். ஆயந்
கண்ணன் அலளாகி - வேறிடத்தினுள்
ளாளல்லளாகி. செயலாகிய அனை.

க கூ. இரண்டு - பொற்றாமரையும்,
கடம்பும். தாமம் - கொன்றை, மரலை;
சடை - சடை, பின்னல்.

க ச. கண்ணவர்கள் - கருதுதலையு
டையவர்கள்.

க கூ. தரமோ - தகுதியோ.

க 0 0. நானணி - நாவால் அலங்க
ரிக்கும். மரி அணியின் - மிக்க அலங்கா
ரத்தோடும்.

தீருமால் பூசிந்தபடலம்.

உ. ஐய - அழகிய.

க. வீணா - கடல்.

இ. குருஉச்சுடர் ஆலும் - நிறம்பொ
ந்திய ஒளிமிக்க.

க. வன்னம் - எழுத்து.

க. செற்றம் - தணியாக்கோபம்.

குடந்தன்று - வணங்கி.

க 0. பூணி - கை, மாந்தும் - உண்ட.

பாலலோசனை நெற்றிக்கண்ணை.

க கீ. பவனென்பது சிவபெருமா
ன் திருநாட்களுளொன்று. கழுது -
பேய்.

க உ. மத்தம் - ஊமத்தை.

க கூ. கண்ணல் - கருதுதல். உன்க

மூலன்றிக் கண்ணல் ஏதுமிலேன். பி

ன்னுமிப்படியே சொல்க.

க இ. பின்னர் இஃது ஆற்றினான்.

க சு. சேய் - சிவந்த. பதிட்டை -
பிரதிஷ்டை. ஆவயின் - அவ்விடத்தே.

க எ. வினைவினம்போக, வின்கு -
விஷ்ணு.

க அ. பன்னம் - இலை. சொன்ன
ஆடை - பீதாம்பரம்.

க கூ. கந்தம் - மணம்.

உ உ. சந்தம் - அழகு. நந்து - சிங்கு.

உ ச. ஈத்து - கொடுத்து. கன்று -
பசுக்கன்று. கனி - விளாங்கனி.

உ இ. பின்னை - திருமுடி.

உ கூ. குணில் - குறுந்தடி.

தலவிசேடப்படலம்.

க. பன்னிய - சொல்லிய. பருப்ப
தம் - ஸ்ரிசைலம்.

உ. என்னரும் - யாவரும்.

க. காதரம் - தீர்ச்சம்.

ச. மனை - மனைவி. களம் - குற்
றம்.

அ. வினையுள் - வினைக்குள். வலம் -
வெற்றி.

கூ. ரங்கள் தம்பெருமான், பங்கம்
இன்று - குற்றமில்லாமல்.

கக. அருகுரு - குறையாத, திரு-
செல்வம்.

கக. விராய - கலந்த, பூமேற்பன
வன் - பிரமன்.

கங. நிலம் - பழுத.

உ.வ. தொக்க - கூடிய.

உஉ. அலரி-சூரியன், பன்னகம் -
பாம்பு, நன்னர் - நன்மை.

உத. சொல் - புதல்.

உரு. புனாத்த - உயர்த்த.

உசு. பனிவருங்கண்ணர் - துளிக்
கும் கண்ணர், பரவி - துதித்து.

உஅ. உம்பர் - தேவர்.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௫	௫	௨	தவர்	தவ
௪௨	௨௦	௧	பன்னரும்	பன்னரு
௪௮	௨௧	௧	கடந்தலை	கடன்றலை
௫௧	௪௩	௨	யழா	பேழா